

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 62

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 667 din 30 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, precum și a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 8 și art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	2–7
Decizia nr. 669 din 30 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală	8–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.770/2018. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 50 de unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin	12–63
2. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 2.514/2001 pentru exploatarea resurselor de nisip și pietriș în perimetrul Șușița, județul Vrancea, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea „Sibarex” — S.A., aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2003	64

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 667**

din 30 octombrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 și art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, precum și a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 8 și art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Anamaria Ciorcaș în Dosarul nr. 1.419/84/2016 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.234D/2017.

2. La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.572D/2017 și nr. 81D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Peter Szilveszter în Dosarul nr. 2.079/258/2017 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și, respectiv, de Sorin Antohi în Dosarul nr. 3.434/118/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în dosarele nr. 2.572D/2017 și nr. 81D/2018 autorii excepției au transmis adrese prin care solicită judecarea în lipsă a excepției de neconstituționalitate invocate. Totodată, în Dosarul nr. 81D/2018, prin aceeași adresă, autorul învederează că este de acord cu conexarea dosarelor menționate anterior și solicită admiterea excepției invocate.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.572D/2017 și nr. 81D/2018 la Dosarul nr. 2.234D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că, interpretând sintagma „*in mod evident*” din cuprinsul normelor procesual

penale criticate, rezultă că aceasta se referă la cazurile și temeiurile de revizuire enumerate în art. 453 din Codul de procedură penală, deoarece, numai în măsura constatării incidenței unuia dintre aceste cazuri de revizuire menționate, este permisă desfășurarea, în continuare, a procedurii de revizuire în vederea unei eventuale anulări a hotărârii judecătorești și pronunțării unei alte hotărâri judecătorești în respectiva cauză. Reține că, într-o astfel de ipoteză, legiuitorul a avut în vedere ca invocarea unui temei, a unui caz de revizuire dintre cele prevăzute expres și limitativ de lege, să fie susținută de dovezi. De pildă, în ipoteza în care se invocă existența unei mărturii mincinoase, să nu fie suficientă referirea formală la incidența unui caz de revizuire, ci persoana în cauză să depună și hotărârea judecătorească prin care s-a constatat comiterea unei astfel de infracțiuni în legătură cu cauza în care s-a pronunțat hotărârea definitivă de condamnare care-l vizează. În aceste condiții, apreciază că sintagma criticată nu este lipsită de claritate și previzibilitate, aceasta referindu-se la temeiurile și cazurile de revizuire care ar putea fi incidente în respectiva cauză. Totodată, arată că, aflându-ne în ipoteza unei căi extraordinare de atac, în cauză există o hotărâre definitivă de condamnare, așa încât legiuitorul este abilitat să stabilească reguli specifice pentru desfășurarea unor astfel de proceduri, pe cale de consecință nefiind vorba de o acuzație în materie penală, astfel încât nu sunt incidente nici dispozițiile referitoare la dreptul la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din data de 25 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.419/84/2016, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Anamaria Ciorcaș în soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței penale nr. 184 din data de 21 decembrie 2016, pronunțată de Tribunalul Sălaj, prin care, în temeiul art. 459 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire a Sentinței penale nr. 57 din 3 aprilie 2015, pronunțată de Tribunalul Sălaj, în Dosarul nr. 3.277/84/2012, definitivă prin Decizia penală nr. 1.248/A din 22 octombrie 2015, pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

8. Prin Încheierea din data de 28 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.079/258/2017, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de

Peter Szilveszter în soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței penale nr. 437 din 23 mai 2017, pronunțată de Judecătoria Miercurea-Ciuc, prin care, în temeiul art. 459 alin. (5) raportat la art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire a Sentinței penale nr. 482 din 5 mai 2015, pronunțată de Judecătoria Miercurea-Ciuc, în Dosarul nr. 2.000/258/2014.

9. Prin Încheierea din data de 12 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.434/118/2017, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Sorin Antohi în soluționarea apelului declarat împotriva Sentinței penale nr. 329 din data de 10 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.434/118/2017, de Tribunalul Constanța, prin care s-a respins, ca inadmisibilă, cererea de revizuire a Sentinței penale nr. 250 din 31 mai 2012, pronunțată de Tribunalul Constanța, în Dosarul nr. 14.086/118/2011.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarea din Dosarul Curții nr. 2.234D/2017 susține că norma procesual penală criticată este reglementată într-o manieră extrem de ambiguă și echivocă, deoarece nu se indică, în mod concret, gradul de concludență a probelor ce justifică revizuirea, folosindu-se sintagma „*in mod evident*” pentru a justifica admiterea în principiu a unei cereri de revizuire. Apreciază că, spre deosebire de celelalte condiții pentru admisibilitatea în principiu a revizuirii, această condiție impune, aparent, analiza unor aspecte privind oportunitatea cererii de revizuire, aspecte care se confundă cu etapa judecării în fond a cererii de revizuire. Or, etapa filtru a cererii de revizuire se rezumă, în principiu, la verificarea unor aspecte legate de formă. Susține că lipsa previzibilității condiției criticate rezultă și din legătura indisolubilă ce trebuie să existe între „evidența faptelor și a mijloacelor de probă” și „stabilirea existenței unor temeuri legale ce permit revizuirea”. Face referire la dispozițiile art. 36 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și susține că, în lipsa unor criterii clare privind gradul de determinare a faptelor și mijloacelor de probă necesare admisibilității în principiu, se poate respinge discreționar orice cerere de revizuire, lipsa previzibilității ducând, implicit, la încălcarea dreptului la un proces echitabil și la încălcarea liberului acces la justiție. În acest sens invocă Decizia Curții nr. 553 din 16 iulie 2015.

11. Totodată, face referire la procedura admisibilității în principiu a cererii de contestație în anulare și susține că, prin această din urmă cale de atac extraordinară, se urmărește înlăturarea unor erori procedurale, în timp ce prin calea de atac a revizuirii se urmărește deducerea în fața justiției a unui material probator inedit și necunoscut instanței, care să determine înlăturarea erorilor judiciare comise cu ocazia judecării fondului; însă, cu toate acestea, apreciază că procedura admisibilității în principiu a cererii de revizuire nu trebuie să excedeze unui cadru formal, iar, prin introducerea condiției prevăzute de art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, în limita unor standarde probatorii stabilite potrivit unor criterii incerte, se analizează oportunitatea probelor într-o fază preliminară. De asemenea, susține că, prin condiția reglementată în art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, se ajunge la o „antepronunțare subtilă” sau, cel puțin, la o întrevedere a soluției ce se va da cererii de revizuire, odată cu analiza acesteia în fond, fiind destul de greu de imaginat ca „faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea să conducă, în mod evident, la stabilirea existenței unor

temeuri legale ce permit revizuirea”, să fie îndestulătoare pentru admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire și neîndestulătoare cu ocazia judecării în fond a cererii de revizuire. Un asemenea echivoc impune un standard probatoriu necesar faptelor și mijloacelor de probă, în etapa de filtru a admisibilității în principiu, aspect ce trebuie verificat de același judecător care se va pronunța și cu privire la fondul cererii de revizuire unde va analiza faptele și mijloacele de probă deja trecute printr-un filtru preliminar de oportunitate, pe baza unor standarde probatorii superioare celor impuse de dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală.

12. În final, amintește că în procedura admisibilității în principiu a recursului în casație, reglementată de art. 440 din Codul de procedură penală, nu sunt introduse condiții vagi ce țin de fondul cererii, prin aceasta urmărindu-se ca cererea să corespundă, din punct de vedere formal, condițiilor legale.

13. Autorul excepției din Dosarul Curții nr. 2.572D/2017, în ceea ce privește dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, susține, în esență, că procedura verificării admisibilității în principiu a cererii de revizuire nu are caracter echitabil și încalcă dreptul la apărare, întrucât, în cursul acesteia, părțile nu pot propune probe, nu pot formula cereri sau apărări și nu pot dezbate în condiții de contradictorialitate legalitatea și eficacitatea probelor. Totodată, susține că normele procesual penale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, întrucât, pentru admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire, acestea impun ca faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea să conducă „*in mod evident*” la stabilirea existenței unor temeuri legale ce permit revizuirea.

14. Cât privește dispozițiile art. 8 din Legea nr. 255/2013, susține că hotărârile pronunțate anterior intrării în vigoare a legii noi ar trebui supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora prevăzute de legea veche, așa încât, impunerea de noi condiții — prin noua reglementare — în calea judecării revizuirii conduce la încălcarea dreptului la un proces echitabil, a egalității armelor în procesul penal și a principiului previzibilității.

15. Cu privire la dispozițiile art. 13 din Codul de procedură penală și prevederile art. 1, art. 3, art. 4, art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013, autorul excepției din Dosarul Curții nr. 2.572D/2017 nu a formulat vreo critică de neconstituționalitate.

16. Autorul excepției din Dosarul Curții nr. 81D/2018 susține că formularea „*faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea conduc, în mod evident...*”, cuprinsă în art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, dă posibilitatea judecătorului să intre pe fondul cauzei, făcând aprecieri asupra temeiniciei probelor, lucru interzis în procedura admisibilității în principiu a cererii de revizuire. Invocă Decizia Curții nr. 591 din 1 octombrie 2015, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală și s-a constatat că sintagma „*dacă cererea este vădit nefondată*” din cuprinsul acestora este neconstituțională, apreciind că cele statuate în cuprinsul acesteia sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

17. **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dezvoltată în Decizia din 6 mai 2003, pronunțată în Cauza *Franz Fischer împotriva Austriei*, dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile unei proceduri care tinde să redeschidă un proces penal, întrucât o persoană care a fost judecată și condamnată printr-o hotărâre definitivă nu mai

este o persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni în sensul dispozițiilor convenționale precitate. Mai mult, arată că prin decizia menționată s-a reținut că, într-o astfel de procedură, instanța nu statuează asupra unei acuzații în materie penală, ci verifică dacă sunt întrunite condițiile care permit redeschiderea unei proceduri, nefiind incidente dispozițiile art. 6 din Convenție. Invocă și Decizia Instanței de la Strasbourg din data de 29 octombrie 1991, pronunțată în Cauza *Helmerts împotriva Suediei*, în care s-a reținut că admiterea în principiu a cererii de revizuire este o procedură care autorizează sau verifică autorizarea exercitării dreptului la calea extraordinară de atac.

18. Reține instanța că, în raport cu cazurile de revizuire prevăzute de art. 453 din Codul de procedură penală, este necesar ca în procedura admiterii în principiu să se analizeze aspecte care țin de oportunitatea cererii, pentru a se evita transformarea căii de atac extraordinare a revizuirii într-o cale obișnuită de atac. Arată că, spre deosebire de cazurile de contestație în anulare care vizează aspecte de ordin procedural, cazurile de revizuire vizează motive de fond ale unei cauze judecate definitiv, caz în care în procedura de filtru este necesară o analiză a faptelor și a mijloacelor de probă invocate și a existenței temeiurilor legale ce permit revizuirea. Totodată, consideră că, având în vedere cazurile de revizuire, în etapa admiterii în principiu a cererii de revizuire, instanța nu poate fi limitată la analiza unor aspecte strict formale, fiind necesar să analizeze și aspecte privind oportunitatea cererii pentru a se evita o nouă administrare a probațiunii, o nouă apreciere a probatoriului administrat, respectiv o nouă judecată de fond a cauzei, a temeiniciei hotărârii, aspecte care ar aduce atingere principiilor stabilității raporturilor juridice și autorității de lucru judecat, efecte ce sunt de neacceptat. Reține că, în procedura admisibilității în principiu a cererii de revizuire, instanța poate și trebuie să verifice existența unei concordanțe aparente între cazul de revizuire invocat, dintre cele prevăzute de art. 453 din Codul de procedură penală, motivul pe care se sprijină și dovezile și probele invocate. Aprecierile pe care instanța este îndrituită să le facă din această perspectivă își au suport legal în dispozițiile art. 459 alin. (2) și (3) din Codul de procedură penală, potrivit cărora „*instanța examinează*”. Prin urmare, procedura admisibilității în principiu a cererii de revizuire nu este un simplu filtru administrativ, o verificare formală din care să rezulte îndeplinirea unor condiții de formă, ci reprezintă un proces deliberativ. Apreciază că acest lucru este confirmat și de dispozițiile art. 453 alin. (4) din Codul de procedură penală, potrivit cărora cazul prevăzut de art. 453 alin. (1) lit. a) din același act normativ constituie un motiv de revizuire dacă pe baza faptelor și împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de condamnare, iar cazurile prevăzute la lit. b), c), d) și f) constituie motive de revizuire dacă au dus la pronunțarea unei hotărâri nelegale și netemeinice. Or, apreciază că pentru aceasta este necesar un proces deliberativ, în care instanța analizează oportunitatea faptelor și mijloacelor de probă, „pipăie fondul” și concludența acestora înainte de judecata propriu-zisă a cererii de revizuire. Arată că aspectele arătate sunt susținute și de consecințele admiterii în principiu — instanța poate dispune suspendarea executării hotărârii supuse revizuirii —, iar rejudecarea cauzei se face potrivit regulilor privind judecata în primă instanță. În context reține că, în cazul condiției prevăzute de art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, legea obligă instanța, în cadrul procedurii admisibilității în principiu a cererii de revizuire, să facă aprecieri pe fondul cererii, să analizeze dacă faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea conduc, în mod evident, la stabilirea existenței unor temeiuri legale ce permit revizuirea.

Reține că aceeași modalitate de reglementare, de obiectare a instanței de reformare în a face aprecieri de fond, este întâlnită și în dispozițiile art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală, potrivit cărora, în etapa admisibilității în principiu, instanța va respinge recursul în casație „*dacă cererea este vădit nefondată*”, soluție care implică, în mod evident, un proces deliberativ.

19. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** opinează că excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

20. **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** opinează în sensul caracterului constituțional al prevederilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, aspect ce rezultă din natura diferită a celor două căi extraordinare de atac, precum și din distincția necesară în ceea ce privește situația premisă reținută în Decizia Curții nr. 591 din 1 octombrie 2015. Reține că, spre deosebire de procedura de filtru a recursului în casație — care, astfel cum s-a reținut în decizia precitată, are loc fără citare, în camera de consiliu, fără participarea procurorului și, mai ales, în ceea ce privește compunerea completului de filtru, conform art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală — admiterea în principiu a cererii de revizuire se efectuează de același complet investit și cu judecarea pe fond a cauzei, după eventuala admitere în principiu, în ședința publică, cu participarea procurorului și după citarea părților cauzei. Totodată, întrucât cererea de revizuire tinde la retractarea unei hotărâri judecătorești intrate în puterea lucrului judecat, consideră că restricțiile de sesizare impuse de legiuitor în cuprinsul normei procedurale criticate sunt conforme cu standardele de protecție impuse de art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 21 din Constituție, sintagma „în mod evident” reprezentând o condiție rezonabilă, necesară într-o societate democratică și proporțională cu scopul urmărit, acela de a proteja ordinea juridică existentă și stabilirea raporturilor juridice consfințite printr-o hotărâre judecătorească definitivă conform procedurilor judiciare naționale.

21. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

22. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere în dosarele Curții nr. 2.234D/2017 și nr. 2.572D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la Decizia Curții nr. 506 din 30 iunie 2015 și reține că, în ceea ce privește cerința prevăzută de art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, verificând îndeplinirea acesteia, instanța nu se pronunță asupra temeiniciei faptelor care fundamentează cererea de revizuire, nici asupra admisibilității mijloacelor de probă invocate de revizuent în dovedirea lor, ci examinează exclusiv dacă faptele și mijloacele de probă respective permit încadrarea motivelor de revizuire în unul dintre cazurile reglementate de art. 453 alin. (1) din Codul de procedură penală. Încuviințarea cererilor de probatorii și verificarea temeiniciei motivelor de revizuire se realizează de către instanță după admiterea în principiu a cererii de revizuire, cu ocazia soluționării fondului acesteia. Reține, totodată, că, potrivit tezei întâi a art. 459 alin. (3) din Codul de procedură penală, „admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, cu citarea părților și cu participarea procurorului”, revizuentul având posibilitatea de a participa la dezbateri contradictorii asupra aspectelor ce fac obiectul acestei proceduri. Prin urmare, apreciază că nu sunt

întemeiate criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. Susține, totodată, că normele procesual penale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) și art. 20.

23. **Avocatul Poporului** precizează, în toate cele trei dosare aflate pe rol, că dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, față de art. 1 alin. (5), art. 20 și art. 21 alin. (3) din Constituție, constată că aceasta nu poate fi reținută. Reține că, în doctrină și în jurisprudență, s-a subliniat că revizuirea presupune reluarea procesului penal din faza de urmărire penală, restabilirea adevărului putând duce la o altă soluționare a cauzei decât cea dispusă anterior, fiind necesar ca și în această situație fazele procesului penal să fie respectate. În considerentele Deciziei nr. XVII/2007, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că sunt supuse revizuirii numai hotărârile judecătorești prin care s-a soluționat fondul cauzei, adică acele hotărâri prin care s-a rezolvat raportul juridic de drept substanțial, pronunțându-se o soluție de condamnare sau achitare ori de încetare a procesului penal. În aceste condiții, este firesc ca, în etapa admiterii în principiu, instanța să examineze dacă faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea conduc la stabilirea existenței unor temeiuri legale ce permit revizuirea, fiind necesară astfel analiza unor aspecte care privesc oportunitatea cererii de revizuire. Prin urmare, în etapa admiterii în principiu, rolul instanței de judecată nu este unul pur formal, cu atât mai mult cu cât aceasta are îndatorirea, potrivit textului legal criticat, să examineze și să stabilească dacă este permisă revizuirea. Apreciază că textul legal criticat nu conține norme care prin natura lor să aducă atingere principiului obligativității respectării legilor ori să îngreudească accesul liber la justiție. Revizuirea constituie o cale extraordinară de atac, reglementată de legiuitor în temeiul prerogativelor acordate acestuia de prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Aceste dispoziții constituționale conferă legiuitorului competența exclusivă de a stabili procedura de judecată și îl îndrituiesc pe acesta ca, în considerarea unor situații deosebite, să stabilească reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, așa cum este și cazul reglementării acestei etape de admitere în principiu, realizată prin dispozițiile art. 459 din Codul de procedură penală.

24. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse în Dosarul Curții nr. 81D/2018, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală. Din notele scrise aflate la Dosarul Curții nr. 2.572D/2017 rezultă că autorul

excepției critică „dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) față de dispozițiile art. 93, art. 92 și art. 81 alin. (1) lit. h) din noul Cod de procedură penală”, precum și „dispozițiile art. 13 din Codul de procedură penală, respectiv art. 1 alin. (2) combinat cu art. 3, art. 4, art. 8 și art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013”. Față de criticile formulate de autor însă, Curtea reține, ca obiect al excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 2.572D/2017, dispozițiile art. 13 și art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, precum și prevederile art. 1, art. 3, art. 4, art. 8 și art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale. Prin urmare, Curtea urmează a examina dispozițiile art. 13 și art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, precum și prevederile art. 1, art. 3, art. 4, art. 8 și art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul conținut:

— Art. 13 din Codul de procedură penală: „(1) *Legea procesuală penală se aplică în procesul penal actelor efectuate și măsurilor dispuse, de la intrarea ei în vigoare și până în momentul ieșirii din vigoare, cu excepția situațiilor prevăzute în dispozițiile tranzitorii.* (2) *Legea procesuală penală română se aplică actelor efectuate și măsurilor dispuse pe teritoriul României, cu excepțiile prevăzute de lege.*”;

— Art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală: „*Instanța examinează dacă: [...] e) faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea conduc, în mod evident, la stabilirea existenței unor temeiuri legale ce permit revizuirea; [...]*”;

— Art. 1 din Legea nr. 255/2013: „*Prezenta lege are ca obiect punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, prin reglementarea situațiilor tranzitorii rezultând din intrarea sa în vigoare, precum și prin punerea de acord a legislației cu dispozițiile acesteia.*”;

— Art. 3 din Legea nr. 255/2013: „*Legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul prezentei legi.*”;

— Art. 4 din Legea nr. 255/2013: „(1) *Actele de procedură îndeplinite înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.* (2) *Nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile Codului de procedură penală.* (3) *În cauzele aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, încălcarea, în cursul urmăririi penale, a dispozițiilor legale privind prezența obligatorie a învinutului sau a inculpatului ori asistarea obligatorie a acestora de către apărător poate fi invocată până la începerea dezbaterilor.*”;

— Art. 8 din Legea nr. 255/2013: „*Hotărârile pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a legii noi sunt supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora, prevăzute de legea nouă.*”;

— Art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013: „*Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, se modifică și se completează după cum urmează: 1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: «(2) Normele de procedură penală urmăresc asigurarea exercitării eficiente a atribuțiilor organelor judiciare cu*

garantarea drepturilor părților și ale celorlalți participanți în procesul penal astfel încât să fie respectate prevederile Constituției, ale tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, ale celorlalte reglementări ale Uniunii Europene în materie procesual penală, precum și ale pactelor și tratatelor privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte.»”.

27. Autoarea excepției din Dosarul Curții nr. 2.234D/2017 susține că normele procesual penale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit cărora, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil.

28. Autorul excepției din Dosarul Curții nr. 2.572D/2017 consideră că dispozițiile legale criticate contravin atât prevederilor constituționale cuprinse în art. 15 — „*Universalitatea*”, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 51 privind dreptul de petiționare, cât și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

29. Autorul excepției din Dosarul Curții nr. 81D/2018 susține că prevederile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală contravin atât dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, cât și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Codul de procedură penală și a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013, invocată în Dosarul Curții nr. 2.572D/2017, Curtea constată că autorul excepției nu a formulat vreo critică de neconstituționalitate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

31. Totodată, indicarea de către autor a unor temeuri constituționale și convenționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de acesta. Astfel a statuat Curtea prin Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008 și Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «*sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.*»”

32. În aceste condiții, date fiind caracterul general al textelor constituționale și convenționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale

criticate față de acestea, Curtea nu poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, astfel încât urmează a respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 13 din Codul de procedură penală și prevederile art. 1, art. 3, art. 4 și art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013.

33. Cât privește susținerile autorilor din dosarele conexe, potrivit cărora dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală, prin formularea „*Instanța examinează dacă: (...) e) faptele și mijloacele de probă în baza cărora este formulată cererea conduc, în mod evident, la stabilirea existenței unor temeuri legale ce permit revizuirea*”, permit analiza, în etapa admisibilității în principiu a cererii de revizuire, a unor aspecte privind oportunitatea cererii, aspecte care se confundă cu etapa judecării în fond a cererii de revizuire, Curtea reamintește cele statuate în considerentele Deciziei nr. 506 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, paragrafele 21—24.

34. Astfel, cât privește desfășurarea activității procesuale de judecată în etapa admisibilității în principiu a cererii de revizuire, în decizia precitată Curtea a reținut că instanța de judecată verifică, cu acest prilej, cererea de revizuire sub aspectul regularității sale și îndeplinirii condițiilor de folosire a acestei căi de atac extraordinare, realizându-se în fapt o judecată (*judicium rescindens*). Așadar, potrivit dispozițiilor art. 459 din Codul de procedură penală, instanța examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile legii, respectiv cu privire la o hotărâre definitivă, în termen, de către o persoană îndreptățită să folosească calea de atac a revizuirii, pentru temeuri care corespund cazurilor de revizuire, reglementate expres de lege.

35. De asemenea, în aceeași decizie, Curtea a reținut că instanța examinează dacă din probele depuse odată cu cererea de revizuire rezultă date suficiente pentru ca judecata asupra cererii să continue, deci cererea să fie admisă în principiu [art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală]. Aceste verificări de probe apar ca necesare în cazul de revizuire reglementat la art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală — când s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză — fiind necesar ca faptele probatorii să fie noi, nefiind posibilă o prelungire a probatoriului pentru fapte sau împrejurări cunoscute de instanță și nici o readministrare sau o reinterpretare a probatoriului administrat, iar în cazurile prevăzute la lit. b), c) și d) ale aceluiași articol, referitoare la mărturii mincinoase, înscrisuri false, fapte ilicite comise de subiecți oficiali, atunci când acestea nu sunt dovedite prin hotărâri judecătorești. În verificarea probelor depuse odată cu cererea de revizuire, în această procedură, se face aplicarea dispozițiilor din partea generală a Codului de procedură penală privitoare la probe și mijloace de probă. Totodată, Curtea a reținut că, odată cu admiterea în principiu a cererii de revizuire (sau ulterior acesteia), instanța poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii supuse revizuirii și poate dispune respectarea de către condamnat a unora dintre obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală privind conținutul controlului judiciar.

36. În concluzie, Curtea a constatat că admisibilitatea în principiu este o judecată de ordin procesual, privind regularitatea și seriozitatea cererii de revizuire, pentru a se decide dacă este sau nu cazul să fie efectuat un control judecătorec prin rejudecarea cauzei care face obiectul cererii de revizuire.

37. Cu alte cuvinte, Curtea reține că admisibilitatea în principiu este o activitate procesuală de statuire, privind

exercitarea unui drept procesual și, implicit, soluționarea unei situații procesuale, deci o judecată. În această procedură, instanța verifică existența unei concordanțe manifeste („evidente”) între cazul de revizuire invocat — dintre cele reglementate în art. 453 alin. (1) lit. a)—f) din Codul de procedură penală — motivul pe care se sprijină și dovezile sau probele invocate, în aceste condiții susținerile autorilor excepției fiind neîntemeiate.

38. În ceea ce privește susținerile formulate de autorul excepției din Dosarul Curții nr. 2.572D/2017, potrivit cărora normele procesual penale cuprinse în art. 459 alin. (3) lit. e) nu au caracter echitabil și încalcă dreptul la apărare, întrucât, în această etapă, părțile nu pot propune probe, nu pot formula cereri sau apărări, nu pot dezbate în condiții de contradictorialitate legalitatea și eficacitatea probelor, Curtea reține că, prin Decizia nr. 506 din 30 iunie 2015, precitată, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță „fără citarea părților” este neconstituțională. Ca urmare a publicării deciziei precitate, art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală a fost modificat prin art. II pct. 114 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016, având redactarea în vigoare, potrivit căreia „Admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, cu citarea părților și cu participarea procurorului. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică examinarea admisibilității în principiu.” În aceste condiții, Curtea reține că revizuentul are posibilitatea de a aduce

comentarii referitoare la tot ceea ce este avansat în drept sau în fapt de către procuror și la tot ceea ce este prezentat de acesta cu privire la eventuala excludere a unor probe, la suspendarea executării hotărârii supuse revizuirii ori cu privire la instituirea în sarcina sa a obligațiilor ce rezultă din dispunerea măsurii controlului judiciar, din această perspectivă, critica autorului excepției fiind neîntemeiată.

39. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 8 din Legea nr. 255/2013, invocată în Dosarul Curții nr. 2.572D/2017, potrivit susținerilor autorului, hotărârile pronunțate anterior intrării în vigoare a legii noi ar trebui supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora prevăzute de legea veche, așa încât impunerea de noi condiții — prin noua reglementare — în calea judecării revizuirii conduce la încălcarea dreptului la un proces echitabil, a egalității armelor în procesul penal și a principiului prezizibilității.

40. Față de aceste susțineri, Curtea reține că, potrivit art. 8 din Legea nr. 255/2013, „Hotărârile pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a legii noi sunt supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora, prevăzute de legea nouă.” Curtea observă că, în cauză, calea de atac a revizuirii a fost formulată cu privire la Sentința penală nr. 482 din 5 mai 2015, pronunțată de Judecătoria Miercurea Ciuc, în Dosarul nr. 2.000/258/2014. Așadar, calea extraordinară de atac a revizuirii privește o hotărâre pronunțată ulterior intrării în vigoare a legii procesual penale noi (1 februarie 2014) care, potrivit textului de lege criticat, este supusă căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora, prevăzute de legea nouă. În aceste condiții, Curtea reține că, în cauză, revizuirea nu a fost formulată cu privire la o hotărâre judecătorească pronunțată anterior intrării în vigoare a legii procesual penale noi, astfel încât susținerile autorului excepției sunt nefondate.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Codul de procedură penală, precum și a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4 și art. 102 pct. 1 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Peter Szilveszter în Dosarul nr. 2.079/258/2017 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anamaria Ciorcaș în Dosarul nr. 1.419/84/2016 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori, de Peter Szilveszter în Dosarul nr. 2.079/258/2017 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Sorin Antohi în Dosarul nr. 3.434/118/2017 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 459 alin. (3) lit. e) din Codul de procedură penală și art. 8 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori, Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 669

din 30 octombrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1)
din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală în Dosarul nr. 5.679/117/2014 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.501D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.502D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală în Dosarul nr. 2.129/103/2015.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, în Dosarul nr. 2.501D/2017, Agenția Națională de Administrare Fiscală a transmis concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. Totodată, în Dosarul nr. 2.502D/2017, partea Gheorghe Gav. Lungu a comunicat o adresă prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.502D/2017 la Dosarul nr. 2.501D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile constituționale invocate de instanță, chiar dacă legiuitorul a prevăzut că admisibilitatea în principiu a recursului în casație are loc fără citarea părților și fără participarea procurorului. Pe de o parte, apreciază că neconstituționalitatea nu poate fi dedusă din compararea recursului în casație cu alte căi extraordinare de atac, iar, pe de altă parte, referitor la posibila încălcare a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, consideră că acestea nu sunt incidente în cauză, având în vedere că este vorba despre o cale extraordinară de atac, există

o hotărâre definitivă de condamnare, prin urmare, nu se pune problema unei „acuzării în materie penală”. Apreciază, având în vedere natura acestei căi de atac, că legiuitorul are libertatea de a stabili criterii speciale de desfășurare a acesteia. În raport cu împrejurarea că, în această procedură, se pot depune concluzii scrise, memorii, apreciază că aceasta nu aduce atingere dispozițiilor art. 24 din Constituție, legiuitorul nefiind ținut ca pentru toate procedurile să prevadă o contradictorialitate efectivă, prin prezența părților sau a procurorului. De altfel, având în vedere că nici procurorul nu participă în această procedură, consideră că nu se poate susține că se aduce atingere echilibrului procesului penal sau dreptului persoanei care înțelege să exercite calea extraordinară de atac a recursului în casație. Apreciază că în cauză sunt incidente considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 591 din 1 octombrie 2015, paragraful 28.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 19 septembrie 2017, pronunțate în dosarele nr. 5.679/117/2014, respectiv nr. 2.129/103/2015, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată din oficiu în procedura de examinare a admisibilității în principiu a unei cereri de recurs în casație.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea arată că atât legiuitorul, cât, mai ales, instanța de control constituțional au reafirmat imperativul respectării principiilor contradictorialității, citării părților, respectiv a persoanelor interesate și, în mod deosebit, respectarea dreptului acestora de a participa personal sau prin reprezentant la procedurile judiciare care se desfășoară în fața judecătorului/instanței. Reține că, potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, examinarea de către judecător a admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație se efectuează în camera de consiliu, iar nu în ședință publică, fără emiterea citațiilor — care ar fi avut drept scop informarea procurorului și a părților interesate despre termenul de judecată având ca obiect examinarea admisibilității în principiu, respectiv realizarea premisei pentru ca acestea să poată participa efectiv la ședința de judecată —, fără posibilitatea ca procurorul și părțile să completeze ori să dezvolte cu argumente suplimentare motivele/cazurile de casare invocate în cererea introductivă sau contraargumentele, în cazul intimaților, așadar, fără respectarea principiului contradictorialității reale în fața judecătorului.

9. Reține că prin comunicarea anterioară a cererii de recurs în casație către procuror și părți, respectiv prin asigurarea posibilității acestora de a depune concluzii scrise se poate afirma că este respectat principiul contradictorialității, însă Curtea Constituțională a exprimat, în deciziile pronunțate anterior, în examinarea altor proceduri judiciare, o opinie contrară. Totodată, cu toate că examinarea admisibilității în

principiu a cererii de recurs în casație nu presupune examinarea unor chestiuni de fond, aspectele de drept examinate pot fi complexe și, nu în ultimul rând, pot decurge și din evaluarea concordanței dintre motivele/argumentele invocate și condițiile cazului de casare menționat ca temei al acesteia.

10. De asemenea, arată că la aspectele relevate se adaugă împrejurarea că, ulterior intrării în vigoare a Codului de procedură penală, textul a fost amendat în sensul că nu este obligatoriu ca redactarea cererii de recurs în casație să se facă de către un avocat, aceasta putând fi redactată chiar de către partea interesată, care este lipsită, de obicei, de cunoștințele juridice necesare. În aceste condiții, apreciază că sunt posibile numeroase imperfecțiuni ale cererii, care, fără a afecta fondul acesteia, pot fi remediate în cursul procedurii orale și contradictorii a examinării admisibilității cererii de recurs în casație, prin citarea părților interesate, participarea acestora și a reprezentantului Ministerului Public. În acest sens, reține că, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură penală, „*Instanța de recurs în casație examinează cauza numai în limitele motivelor de casare prevăzute la art. 438, invocate în cererea de recurs în casație*”. Arată, totodată, că procedura examinării admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație, configurată în modul arătat, a rămas singulară printre procedurile desfășurate în camera de consiliu sau în procedurile în care se examinează admisibilitatea/admisibilitatea în principiu și, în acest sens, face referire la dispozițiile procesual penale cuprinse în art. 335 alin. (4), art. 341 alin. (5) și (6), art. 344 alin. (4), art. 345 alin. (1) și (2), art. 347 alin. (3), art. 431 alin. (1) și (2), art. 459 alin. (2), art. 465 alin. (6)—(10), art. 468 alin. (1)—(3) și art. 488.

11. Reține că procedura examinării admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație nu este una „administrativă”, ci una „judiciară/jurisdicțională”, acest lucru rezultând din examinarea întregii reglementări. Astfel, admisibilitatea cererii de recurs în casație se examinează în camera de consiliu de un complet format dintr-un judecător, după depunerea raportului magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită, fără citarea părților și fără participarea procurorului. Totodată, dacă cererea de recurs în casație nu este făcută în termenul prevăzut de lege sau dacă nu s-au respectat dispozițiile art. 434, art. 436 alin. (1) și (6), art. 437 și art. 438 din Codul de procedură penală, instanța respinge, prin încheiere definitivă, cererea de recurs în casație. Dacă cererea de recurs în casație a fost retrasă, instanța ia act de retragere prin încheiere. În cazul în care instanța constată că cererea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 434—438 din Codul de procedură penală, dispune prin încheiere admiterea în principiu a cererii de recurs în casație și trimite cauza în vederea judecării recursului în casație. De asemenea, instanța care admite, în principiu, cererea de recurs în casație sau completul care judecă recursul în casație poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii, putând impune respectarea de către condamnat a unora dintre obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală. În aceste condiții, instanța apreciază că procedura judiciară a examinării admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație nu poate fi diferită de celelalte proceduri judiciare menționate anterior, inclusiv sub aspectul respectării principiilor fundamentale ale oricărei proceduri desfășurate în fața judecătorului, respectiv dreptul la apărare, inclusiv prin asigurarea prezenței unui avocat ales sau desemnat din oficiu, dreptul de a fi informat cu privire la data procesului prin emiterea citației, dreptul de a compărea în persoană în fața judecătorului, dreptul de a pune concluzii orale în condiții de contradictorialitate, egalitatea de arme între acuzare și apărare, respectiv, dintre persoana care a formulat

cererea de recurs în casație și celelalte persoane care au figurat ca părți în cauza penală soluționată definitiv, toate acestea fiind drepturi protejate de Constituție și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Totodată, autoarea excepției susține că existența unei proceduri esențialmente în forma scrisă — depunerea cererii, comunicarea cererii, depunerea de concluzii — nu poate înlătura procedura orală în fața judecătorului — citarea părților, participarea părților și a procurorului, concluziile orale în condițiile contradictorialității. De asemenea, „contradictorialitatea implicită”, care ar putea fi susținută prin efectul depunerii cererii, comunicării acesteia către procuror și către părți, posibilitatea acestora de a depune concluzii scrise, nu poate înlătura „contradictorialitatea explicită/expresă”, care este un principiu fundamental al procesului penal.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la Decizia nr. 432 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragrafele 37 și 38, în care Curtea a reținut, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, că examinarea admisibilității cererii de recurs în casație se realizează în camera de consiliu de un complet format dintr-un judecător, după depunerea raportului magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită. În urma acestei examinări, instanța pronunță, prin încheiere, o soluție de admitere în principiu sau de respingere a cererii de recurs în casație. Totodată, face referire la Decizia Curții nr. 591 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 19 noiembrie 2015, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificărilor survenite prin Legea nr. 75/2016, și s-a constatat că sintagma „*dacă cererea este vădit nefondată*” din cuprinsul acestora este neconstituțională. Apreciază că din considerentele deciziei precitate rezultă că instanța de contencios constituțional a reținut atât faptul că principiul egalității de arme, ca aspect fundamental al dreptului la un proces echitabil, este încălcat dacă admisibilitatea în principiu a unei căi de atac extraordinare este dezbătută cu participarea procurorului, dar fără citarea părților, cât și faptul că dezbaterile admisibilității în principiu a unor astfel de căi de atac fără participarea procurorului și fără citarea părților ridică doar o problemă de interpretare și aplicare a legii, iar nu una de constituționalitate a textului criticat. Consideră că, printr-o interpretare *per a contrario*, principiul egalității armelor, ca un aspect fundamental al dreptului la un proces echitabil, nu este încălcat dacă admisibilitatea în principiu a unei căi de atac extraordinare este dezbătută fără participarea procurorului și fără citarea părților. Pe cale de consecință, apreciază că soluția reglementată de art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală este conformă cu dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție, care reglementează dreptul la un proces echitabil. De asemenea, consideră că norma procesual penală criticată nu aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 24, câtă vreme acestea nu îngrădesc dreptul autorului excepției de neconstituționalitate de a fi asistat de un avocat, ales sau numit din oficiu, avocat care are dreptul să consulte actele dosarului, să exercite drepturile procesuale ale inculpatului, să formuleze plângeri, cereri, memorii, excepții

și obiecțiuni și nici nu afectează dreptul acestuia de a beneficia de tipul și înlesnirile necesare pregătirii apărării.

15. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, reține că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 24. Observă că argumentele de neconstituționalitate invocate din perspectiva nerespectării principiilor publicității și contradictorialității în cadrul procedurii de admitere în principiu a cererii de recurs în casație au fost supuse controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 591 din 1 octombrie 2015, Curtea Constituțională respingând, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală. Reține că, în considerentele deciziei menționate, instanța de control constituțional a constatat că motivele pentru admiterea cererii de recurs în casație — cererea nu este făcută în termenul prevăzut de lege și când aceasta este făcută cu nerespectarea prevederilor art. 434, art. 436 alin. (1), (2) și (6), art. 437 și art. 438 din Codul de procedură penală — vizează verificarea unor aspecte strict formale, care nu pun în discuție chestiuni ce țin de soluționarea fondului recursului în casație. Totodată, în aceeași decizie s-a reținut că, la fel ca și în cazul procedurilor referitoare la examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire, verificarea respectării dispozițiilor art. 434, art. 435, art. 436 alin. (1), (2) și (6), art. 437 și art. 438 din Codul de procedură penală presupune analiza unor aspecte de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților, caracterizată prin oralitate și contradictorialitate. De asemenea, Curtea a constatat că procedura examinării admisibilității cererii de recurs în casație trebuie să vizeze doar aspecte pur formale și, tocmai de aceea, se poate desfășura în lipsa Ministerului Public și a părților. În final, Avocatul Poporului apreciază că argumentele de neconstituționalitate sunt invocate din perspectiva necesității unei modificări legislative care să permită prezența părților și a procurorului în procedura verificării admisibilității cererii de recurs în casație, întocmai ca în cazul celorlalte căi extraordinare de atac, astfel încât apreciază că excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse în cele două dosare conexe, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Admisibilitatea cererii de recurs în casație se examinează în camera de consiliu de un complet format din un judecător, după depunerea raportului magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită, fără citarea părților și fără participarea procurorului.*”

19. Autoarea excepției susține că normele procesual penale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și art. 24 referitor la dreptul la apărare.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ceea ce privește dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, anterior modificării acestora prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016, s-a pronunțat prin Decizia nr. 591 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 19 noiembrie 2015, prin care a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală și a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală, constatând că sintagma „*dacă cererea este vădit nefondată*” din cuprinsul acestora este neconstituțională.

21. Cu acel prilej, Curtea a examinat din punctul de vedere al constituționalității, raportat la dispozițiile art. 21 și 24 din Legea fundamentală, prevederile art. 440 alin. (1) potrivit cărora „*Admisibilitatea cererii de recurs în casație se examinează în camera de consiliu de un complet format din un judecător, după depunerea raportului magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită.*”, reținând, în paragrafele 18—23 ale deciziei precitate, că dispozițiile procesual penale ce reglementează soluționarea recursului în casație nu prevăd în mod expres neparticiparea procurorului la procedura de examinare a admisibilității în principiu a cererii. Așa fiind, având în vedere cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 3 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 2 martie 2015, Curtea a constatat că participarea procurorului la procedura reglementată prin art. 440 din Codul de procedură penală apare ca fiind obligatorie, fiind aplicabilă în acest caz norma generală, respectiv art. 363 alin. (1) din Codul de procedură penală.

22. Totodată, Curtea a observat că procedura de examinare a admisibilității cererii de recurs în casație, reglementată la art. 440 din Codul de procedură penală, nu prevede în mod expres că aceasta se realizează fără citarea părților. Curtea a reținut că prevederile art. 353 din Codul de procedură penală reglementează citarea la judecată, prevăzând la alin. (1) teza întâi că judecata poate avea loc numai dacă persoana vătămată și părțile sunt legal citate și procedura este îndeplinită; conform dispozițiilor aceleiași norme, inculpatul, partea civilă, partea responsabilă civilmente și, după caz, reprezentanții legali ai acestora se citează din oficiu de către instanță, care poate dispune și citarea altor subiecți procesuali, atunci când prezența acestora este necesară pentru soluționarea cauzei. Analizând sistematic prevederile art. 353 și art. 363 din Codul de procedură penală, Curtea a constatat că acestea sunt norme cu caracter general aplicabile oricărei proceduri de judecată, în lipsa unor dispoziții speciale contrare. În aceste condiții, Curtea a constatat că în procedura admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație ar urma să fie aplicabile dispozițiile generale în materia citării, adică prevederile art. 353 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, potrivit cărora inculpatul, partea civilă, partea responsabilă civilmente și, după caz, reprezentanții legali ai acestora se citează din oficiu de către instanță.

23. Concluzionând, Curtea a reținut că examinarea admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație trebuie realizată cu citarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a părților, conform art. 353 alin. (1) din Codul de procedură penală, și cu participarea procurorului, potrivit art. 363 alin. (1) din Codul de procedură penală. Aceasta în condițiile în care, dacă intenția legiuitorului ar fi fost aceea de a exclude participarea procurorului și citarea părților de la examinarea admisibilității în principiu a recursului în casație, acest lucru ar fi fost reglementat în mod expres în cuprinsul Codului de procedură penală, ca excepție de la dispozițiile art. 353 alin. (1) și art. 363 alin. (1), precitate.

24. Curtea a observat însă că jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție relevă un aspect diferit de cel reținut de instanța de control constituțional, în sensul că, în toate cazurile, cererile de recurs în casație sunt examinate din perspectiva admisibilității în principiu a acestora fără participarea procurorului și fără citarea părților, conform procedurii prevăzute la art. 440 din Codul de procedură penală. Așa încât Curtea a constatat că lipsa aplicării dispozițiilor art. 353 alin. (1) și art. 363 alin. (1) din Codul de procedură penală de către Înalta Curte de Casație și Justiție și, prin urmare, examinarea admisibilității în principiu a recursului în casație fără citarea părților și fără participarea procurorului ridică doar o problemă de interpretare și aplicare a legii, și nu una de constituționalitate a textului criticat, conform dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, din moment ce este asigurată egalitatea procesuală între părți, pe de o parte, și procuror, pe de altă parte. În aceste condiții, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căreia „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală.

25. Ulterior modificării dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, Curtea a pronunțat Decizia nr. 432 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile

din Codul de procedură penală cuprinse în art. 436 alin. (2), art. 439 alin. (4) teza întâi și art. 440 alin. (2) cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării cererii de recurs prin avocat sunt neconstituționale. Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

26. În ceea ce privește soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut că, prin Legea nr. 75/2016, legiuitorul a prevăzut în mod expres că admisibilitatea cererii de recurs în casație se examinează fără citarea părților și fără participarea procurorului. Curtea a constatat, în paragrafele 37 și 38 ale deciziei precitate, că dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează etapa admiterii în principiu a recursului în casație, procedură în care examinarea admisibilității cererii se realizează în camera de consiliu de un complet format dintr-un judecător, după depunerea raportului magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită. În urma acestei examinări, instanța pronunță, prin încheiere, o soluție de admitere în principiu sau de respingere a cererii de recurs în casație.

27. Totodată, Curtea a reținut că, prin Decizia nr. 591 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 19 noiembrie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificărilor survenite prin Legea nr. 75/2016, și a constatat că sintagma „*dacă cererea este vădit nefondată*” din cuprinsul acestora este neconstituțională. În aceste condiții, Curtea a apreciat că în cadrul procedurii admiterii în principiu nu are loc o judecată asupra temeiniciei recursului în casație, ci o judecată asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru introducerea cererii, examinându-se numai admisibilitatea în principiu a recursului, iar nu și temeinicia acestuia. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală nu încalcă accesul liber la justiție și nici dreptul la apărare reglementate de prevederile art. 21 și 24 din Legea fundamentală.

28. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele Deciziei nr. 432 din 21 iunie 2016, precitate, sunt aplicabile și în prezenta cauză.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală în dosarele nr. 5.679/117/2014 și nr. 2.129/103/2015 și constată că dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 50 de unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 50 de unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Armeniș — sectorul cadastral nr. 37;
- b) unitatea administrativ-teritorială Băile Herculane — sectoarele cadastrale nr. 12, 14, 32, 38;
- c) unitatea administrativ-teritorială Bănia — sectoarele cadastrale nr. 10, 13, 15, 18, 25;
- d) unitatea administrativ-teritorială Băuțar — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9;
- e) unitatea administrativ-teritorială Bolvașnița — sectoarele cadastrale nr. 4, 13;
- f) unitatea administrativ-teritorială Bozovici — sectoarele cadastrale nr. 5, 6, 7, 8, 13, 14, 25;
- g) unitatea administrativ-teritorială Brebu — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 13, 24, 26, 43, 48;
- h) unitatea administrativ-teritorială Brebu Nou — sectoarele cadastrale nr. 9, 11, 15, 21, 23;
- i) unitatea administrativ-teritorială Buchin — sectoarele cadastrale nr. 14, 21;
- j) unitatea administrativ-teritorială Bucșnița — sectoarele cadastrale nr. 42, 51, 70;
- k) unitatea administrativ-teritorială Caransebeș — sectoarele cadastrale nr. 2, 101, 105, 106, 109, 111, 113, 114, 115, 118, 119, 121, 122, 124;
- l) unitatea administrativ-teritorială Carașova — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 11, 16, 18, 19, 24, 31, 32, 36;
- m) unitatea administrativ-teritorială Ciclova Română — sectoarele cadastrale nr. 41, 62, 64, 67, 68, 72;
- n) unitatea administrativ-teritorială Ciuchici — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 5, 9, 13, 15, 20;
- o) unitatea administrativ-teritorială Ciudanovița — sectoarele cadastrale nr. 1, 2;
- p) unitatea administrativ-teritorială Constantin Daicoviciu — sectoarele cadastrale nr. 6, 17, 27, 39, 42, 48, 56;
- q) unitatea administrativ-teritorială Cornea — sectoarele cadastrale nr. 27, 45, 88;
- r) unitatea administrativ-teritorială Cornereva — sectorul cadastral nr. 4;
- s) unitatea administrativ-teritorială Coronini — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 36, 37, 38, 39, 40, 41;
- t) unitatea administrativ-teritorială Dalboșeț — sectoarele cadastrale nr. 2, 3, 4, 12;
- u) unitatea administrativ-teritorială Doclin — sectoarele cadastrale nr. 1, 22;
- v) unitatea administrativ-teritorială Eftimie Murgu — sectoarele cadastrale nr. 2, 3, 5, 7, 9;
- w) unitatea administrativ-teritorială Ezeriș — sectoarele cadastrale nr. 14, 19, 20, 21, 22, 23, 27, 29;

- x) unitatea administrativ-teritorială Fârlug — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 22, 59, 65;
- y) unitatea administrativ-teritorială Gârnic — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3;
- z) unitatea administrativ-teritorială Glimboca — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 5, 10, 15, 20, 22, 28;
- aa) unitatea administrativ-teritorială Goruia — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 29, 31, 35, 41, 43;
- bb) unitatea administrativ-teritorială Iablanița — sectorul cadastral nr. 40;
- cc) unitatea administrativ-teritorială Lăpușnicu Mare — sectoarele cadastrale nr. 12, 23, 30, 39, 53;
- dd) unitatea administrativ-teritorială Luncavița — sectoarele cadastrale nr. 23, 26;
- ee) unitatea administrativ-teritorială Lupac — sectorul cadastral nr. 38;
- ff) unitatea administrativ-teritorială Marga — sectoarele cadastrale nr. 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 19, 22, 23;
- gg) unitatea administrativ-teritorială Mehadica — sectorul cadastral nr. 24;
- hh) unitatea administrativ-teritorială Moldova Nouă — sectoarele cadastrale nr. 23, 27, 28, 29, 31, 35, 37, 47, 54;
- ii) unitatea administrativ-teritorială Naidăș — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 7, 17, 23;
- jj) unitatea administrativ-teritorială Obreja — sectorul cadastral nr. 1;
- kk) unitatea administrativ-teritorială Ocna de Fier — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 5, 8, 10, 14;
- ll) unitatea administrativ-teritorială Oravița — sectoarele cadastrale nr. 33, 38, 44, 47, 48, 57, 60, 69, 79, 84, 85, 94, 98, 105, 109, 114;
- mm) unitatea administrativ-teritorială Oțelu Roșu — sectoarele cadastrale nr. 2, 3, 35;
- nn) unitatea administrativ-teritorială Păltiniș — sectoarele cadastrale nr. 2, 56;
- oo) unitatea administrativ-teritorială Pojejena — sectoarele cadastrale nr. 12, 23, 31, 32, 67, 73;
- pp) unitatea administrativ-teritorială Ramna — sectoarele cadastrale nr. 1, 25, 27, 49, 56, 60, 63, 64, 65, 67, 70, 71;
- qq) unitatea administrativ-teritorială Sacu — sectoarele cadastrale nr. 6, 7, 31, 33;
- rr) unitatea administrativ-teritorială Sichevița — sectoarele cadastrale nr. 21, 36, 45, 50, 78, 83, 94, 108;
- ss) unitatea administrativ-teritorială Socol — sectoarele cadastrale nr. 57, 59, 60, 61, 62, 68, 72, 79;
- tt) unitatea administrativ-teritorială Șopotu Nou — sectoarele cadastrale nr. 4, 8, 24, 29;
- uu) unitatea administrativ-teritorială Târnova — sectoarele cadastrale nr. 1, 4, 37, 54, 56, 58;
- vv) unitatea administrativ-teritorială Topleț — sectoarele cadastrale nr. 1, 22;
- ww) unitatea administrativ-teritorială Zăvoi — sectoarele cadastrale nr. 9, 10, 14;
- xx) unitatea administrativ-teritorială Zorlențu Mare — sectoarele cadastrale nr. 9, 11, 31.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—50 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—50*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

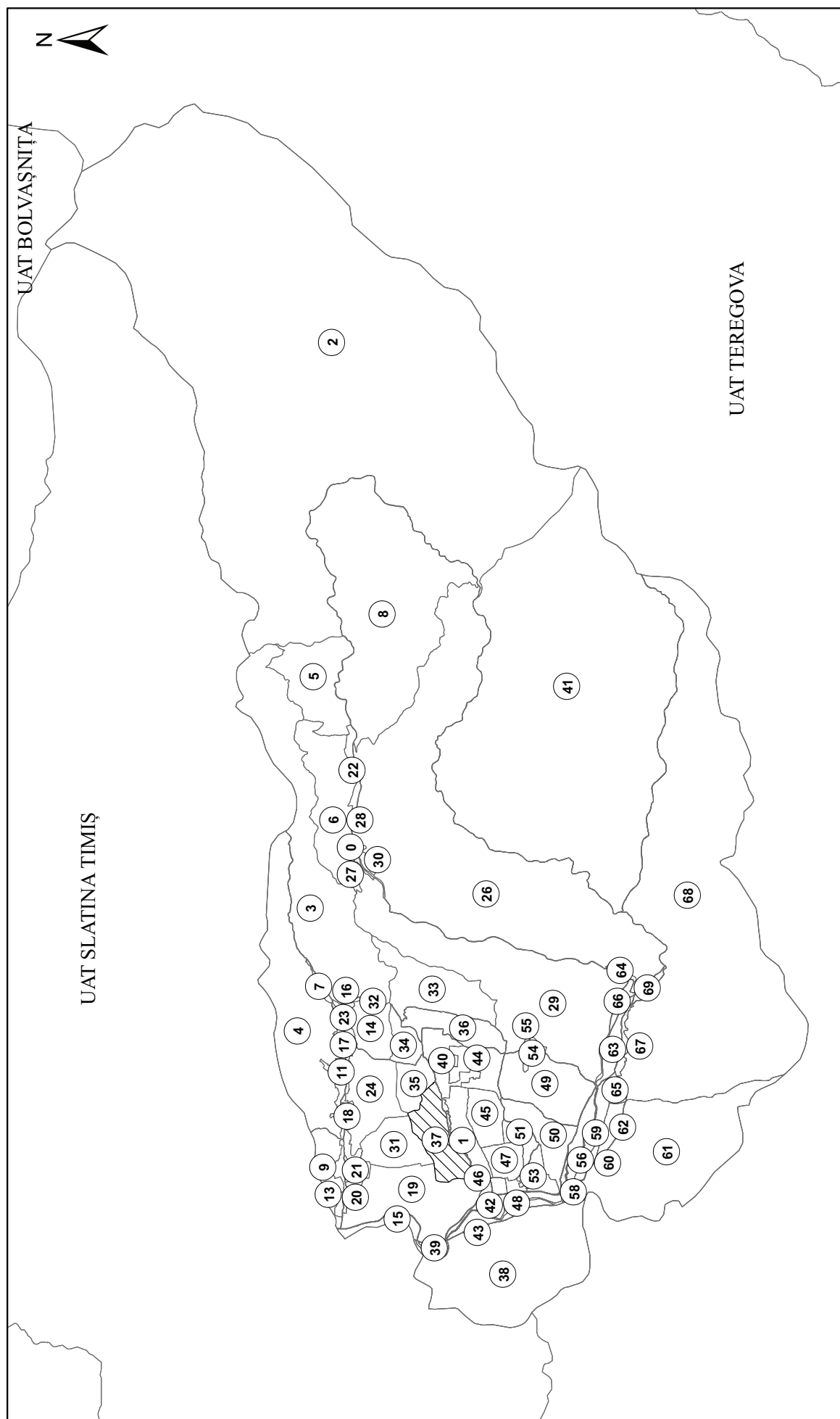
Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 27 decembrie 2018.
Nr. 1.770.

*) Anexele nr. 1—50 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: CARAȘ - SEVERIN
UAT: ARMENIȘ
Sectoare: 37

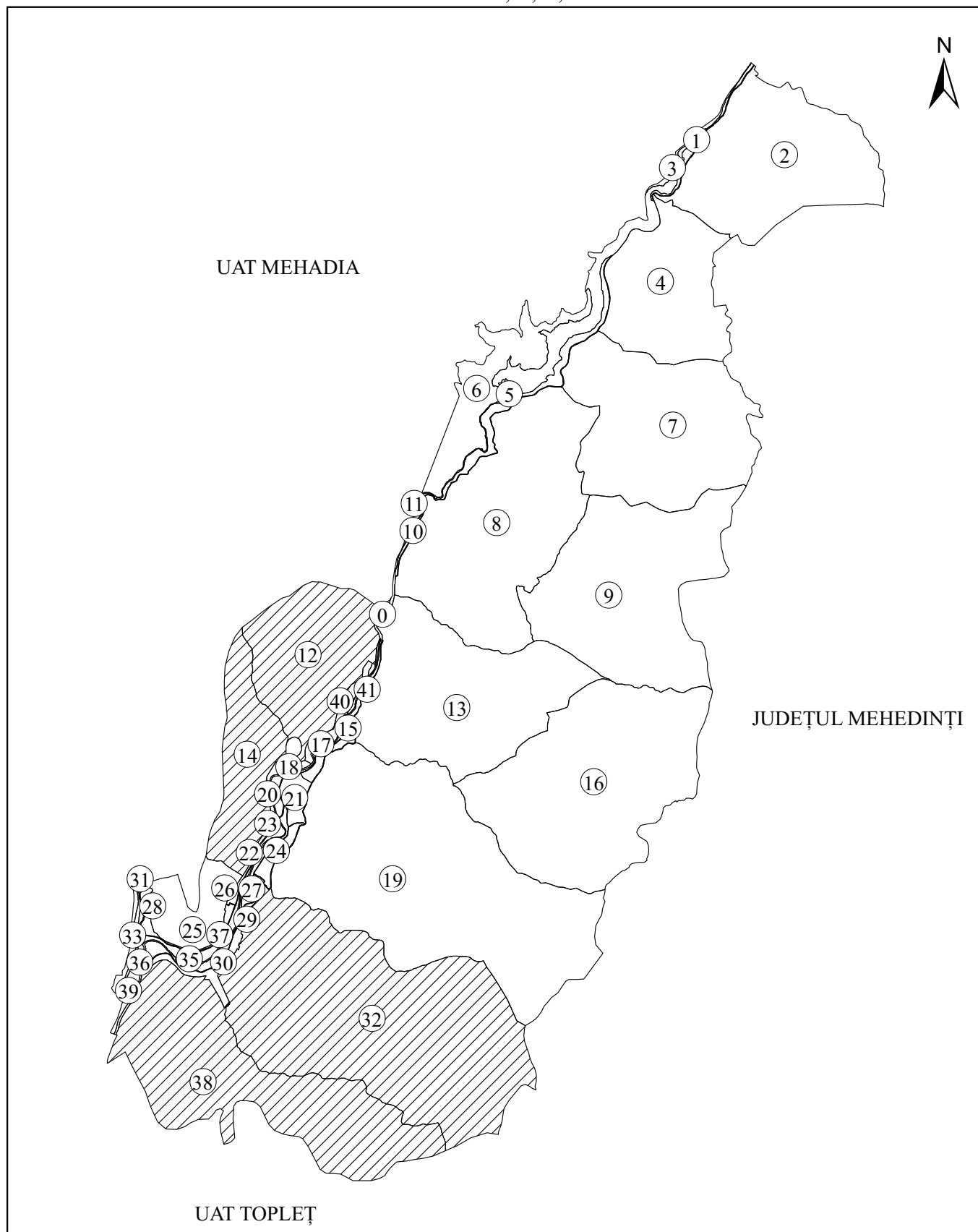

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: ORAȘ BĂILE HERCULANE

Sectoare: 12,14,32,38

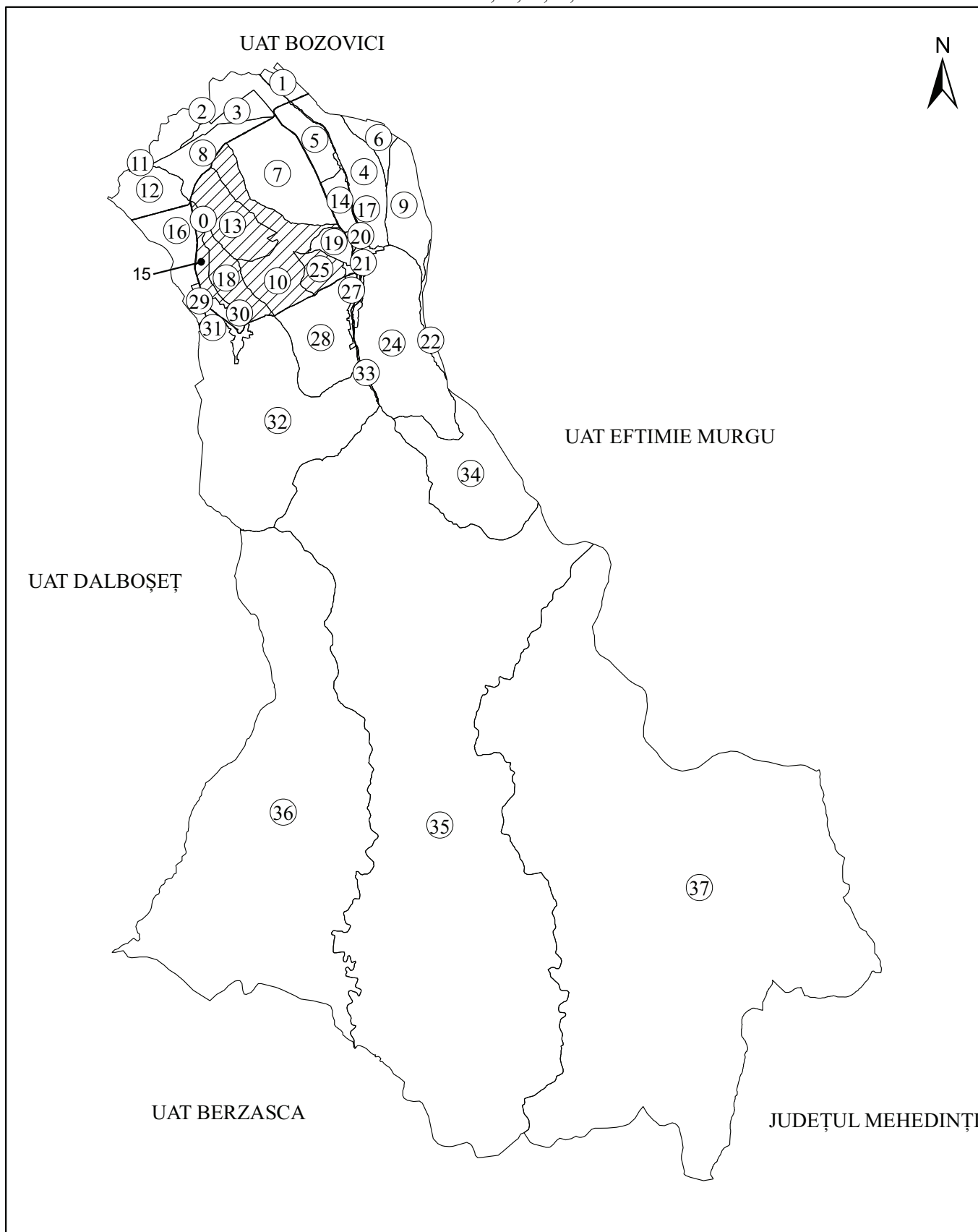

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: BĂNIA

Sectoare: 10,13,15,18,25

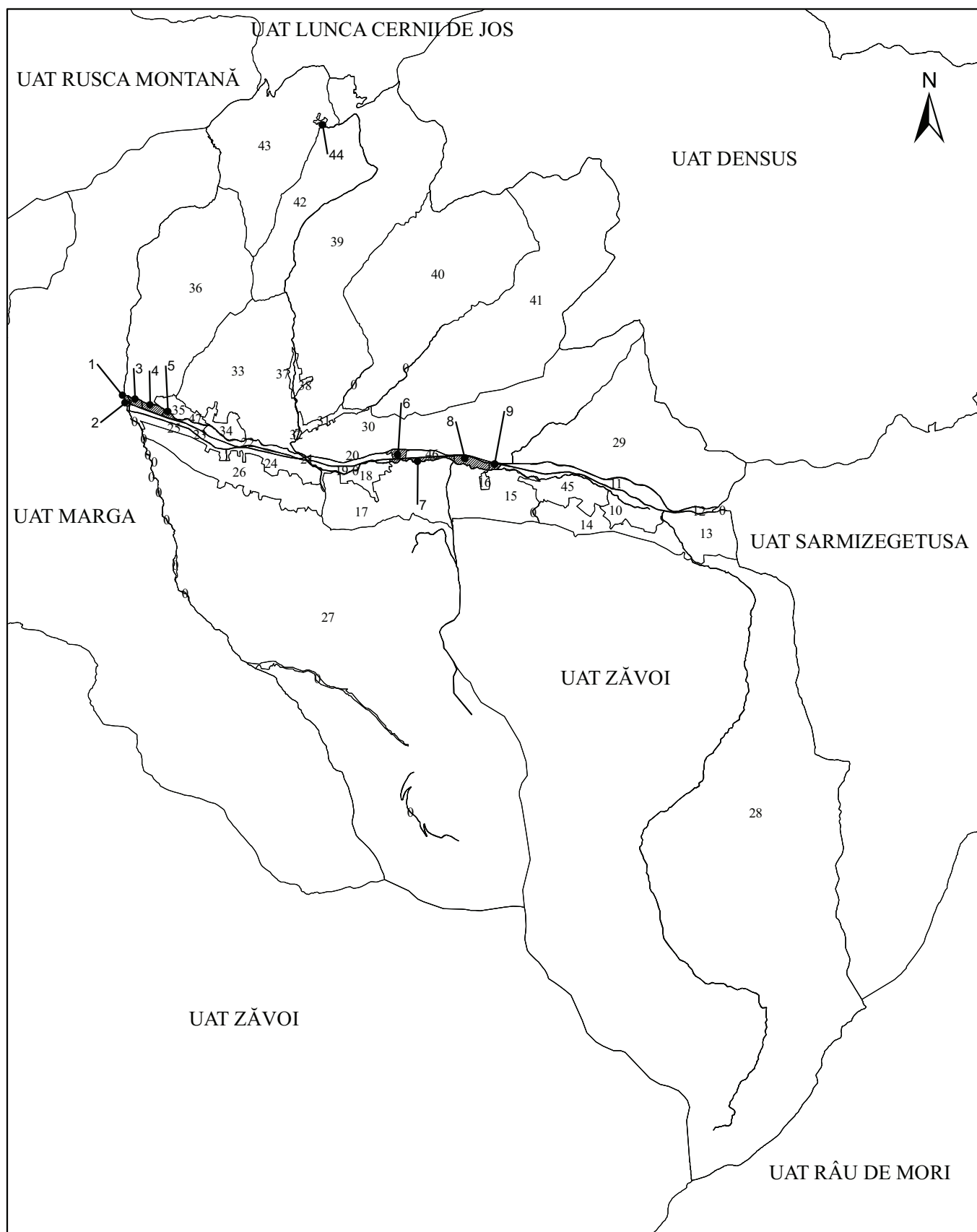

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: BĂUȚAR

Sectoare: 1,2,3,4,5,6,7,8,9

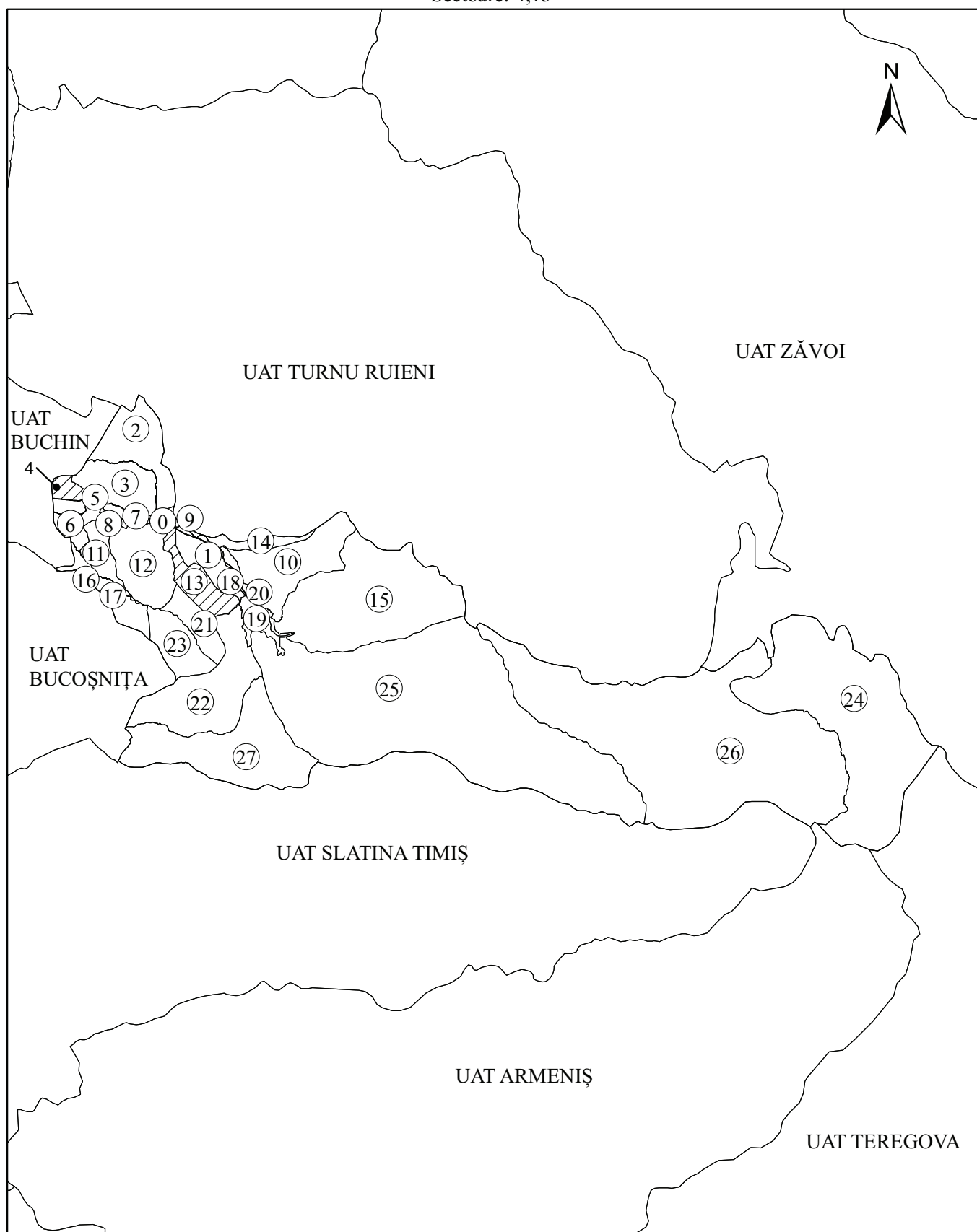

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: BOLVAȘNIȚA

Sectoare: 4,13

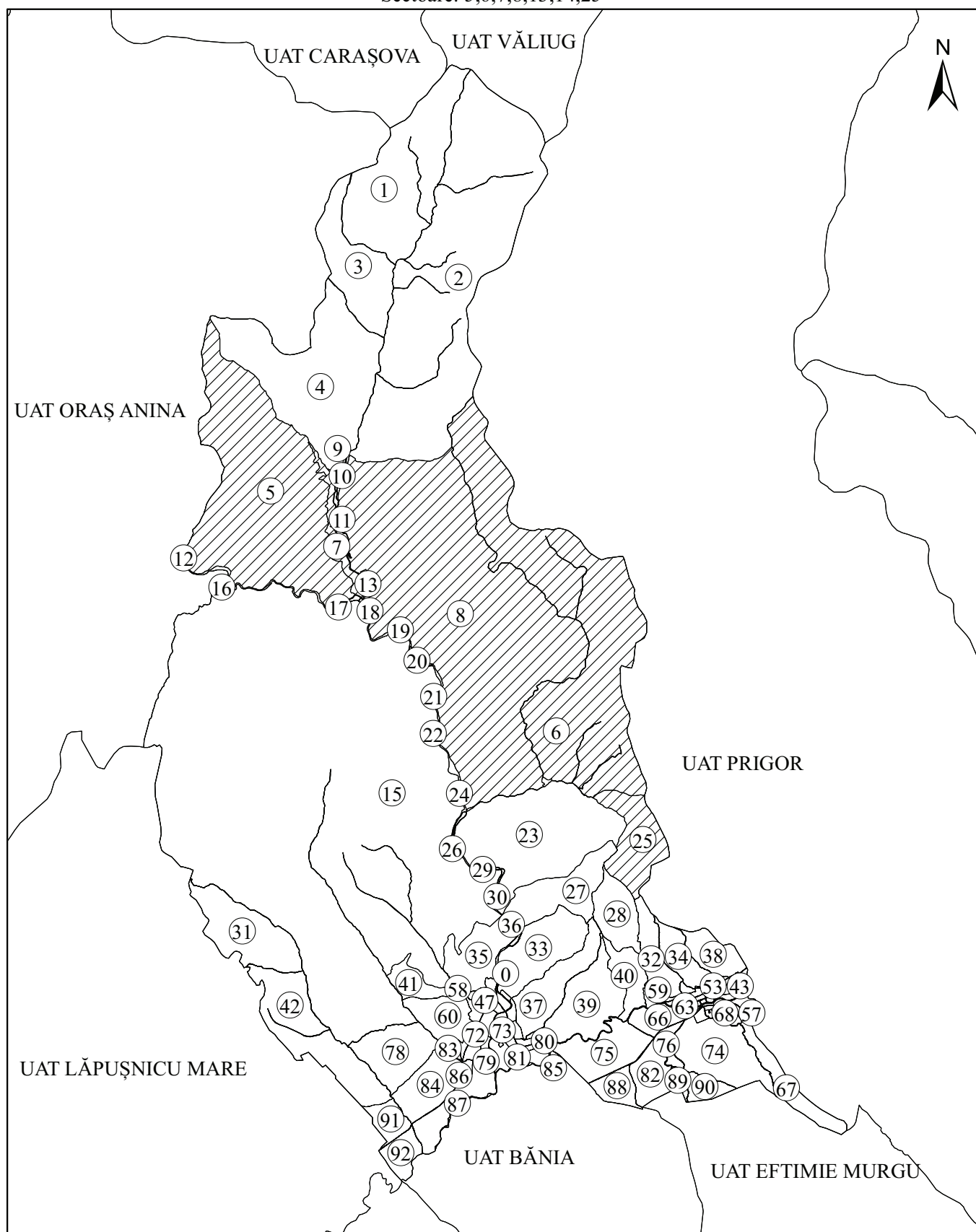

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: BOZOVICI

Sectoare: 5,6,7,8,13,14,25

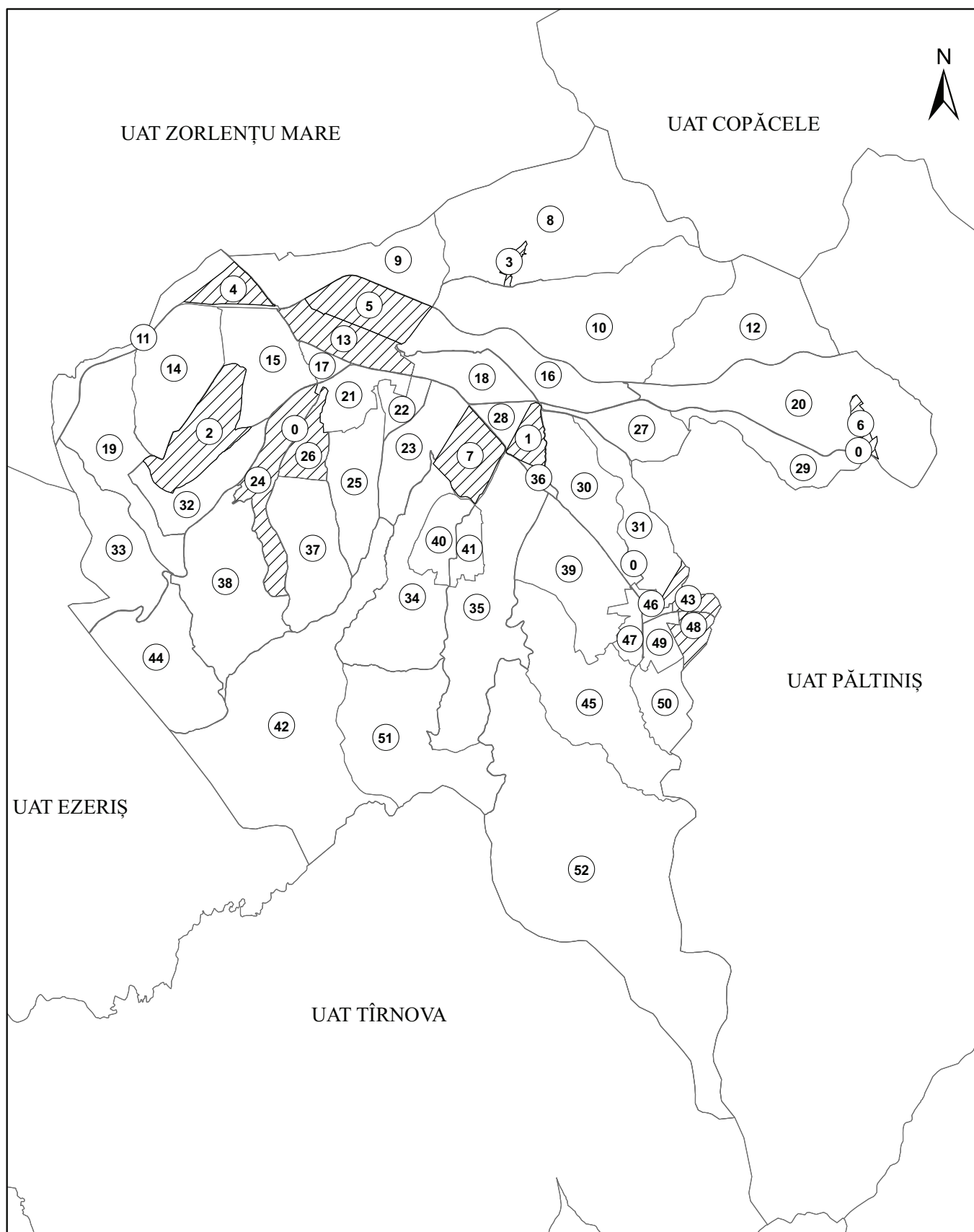

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: BREBU

Sectoare: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 13, 24, 26, 43, 48

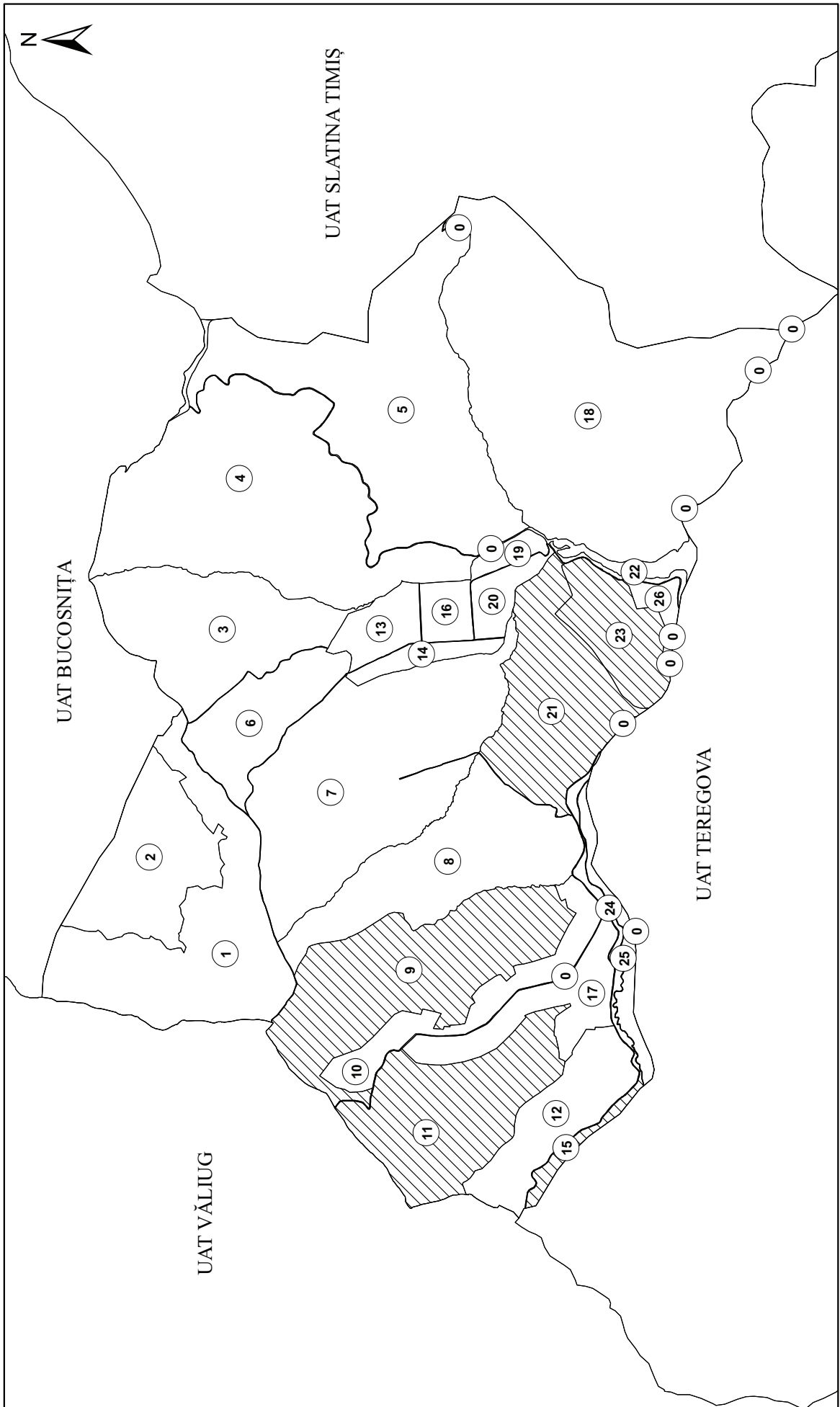

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: BREBU NOU

Sectoare: 9,11,15,21,23

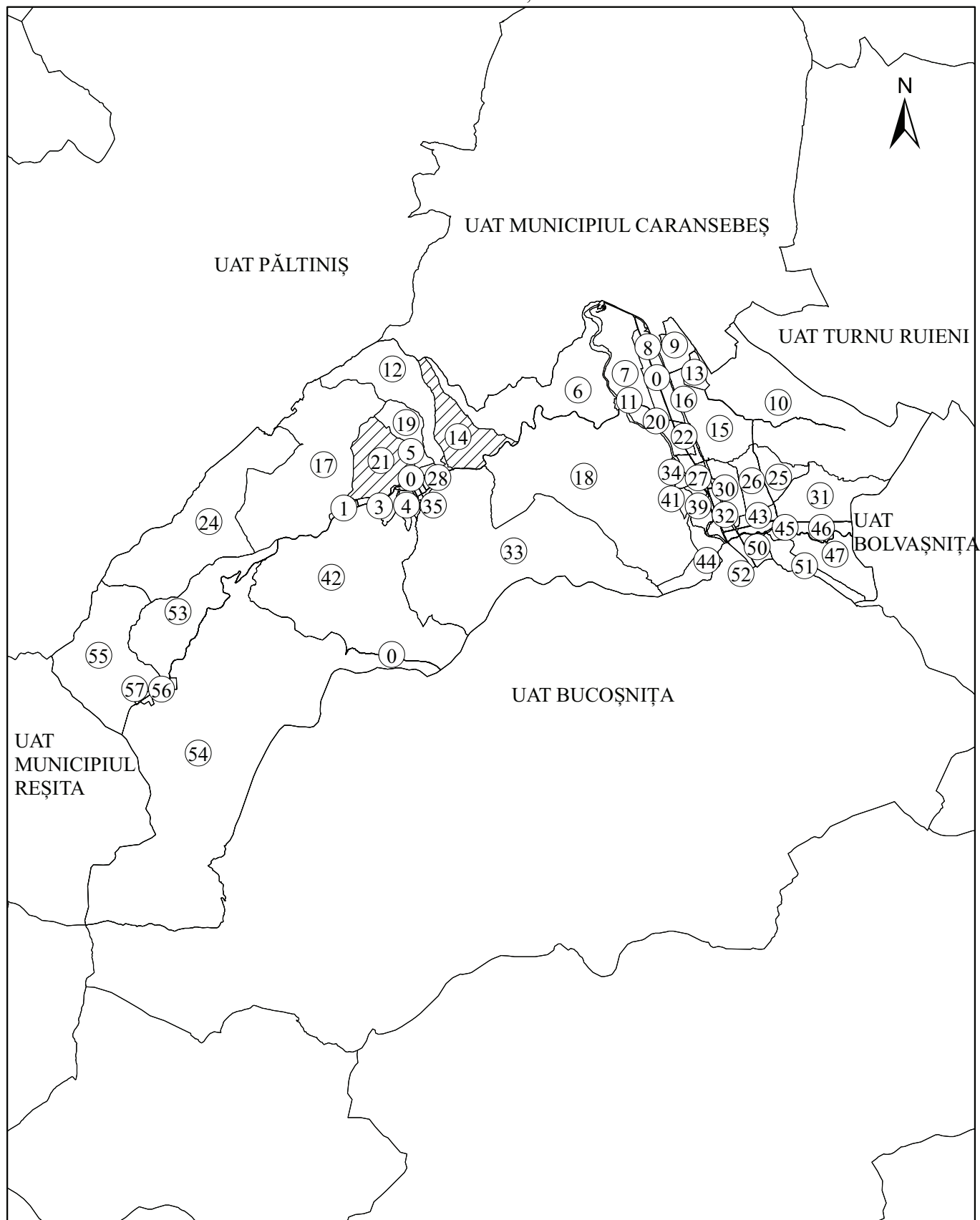

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: BUCHIN

Sectoare: 14,21

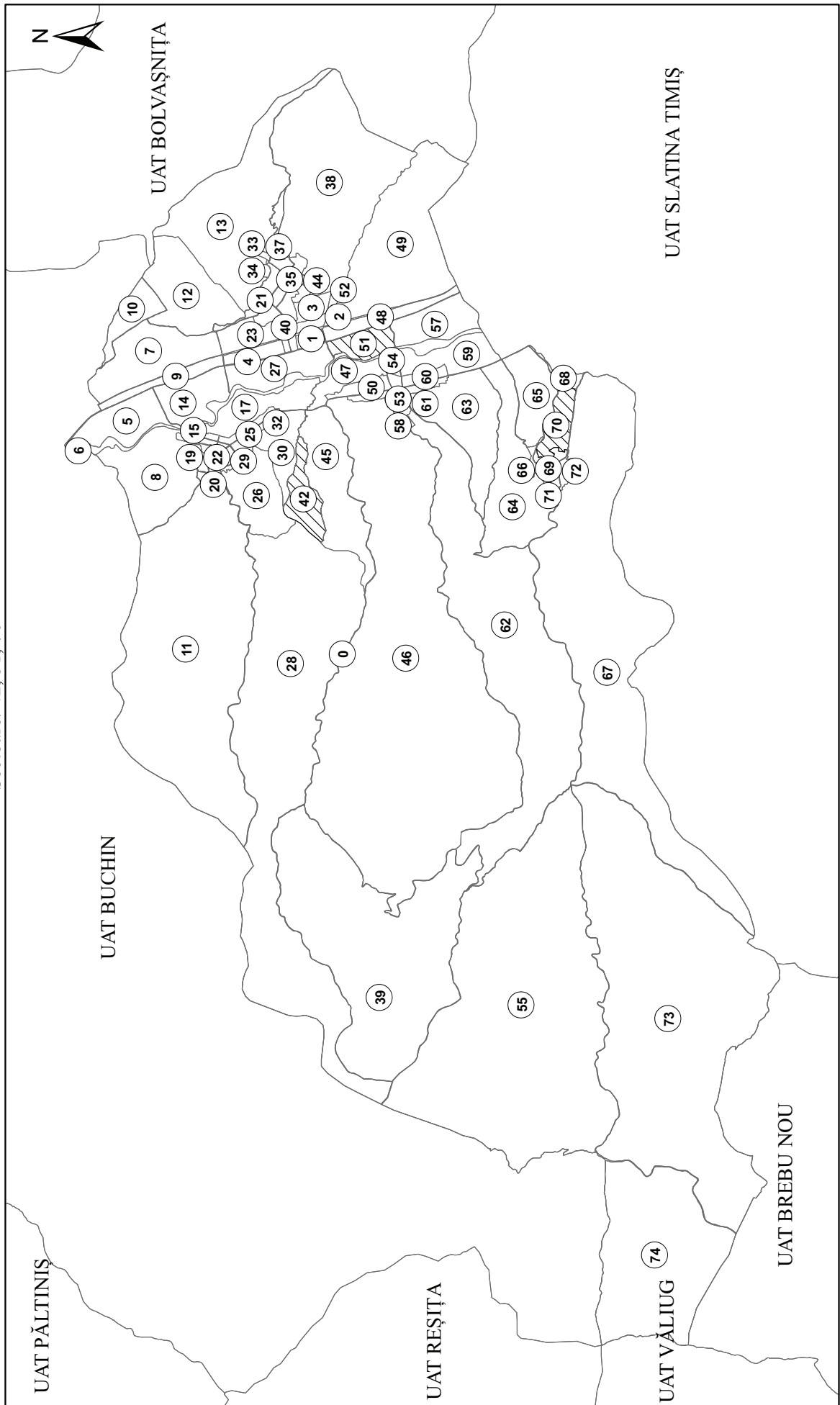

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: BUCOȘNIȚA

Sectoare: 42, 51, 70

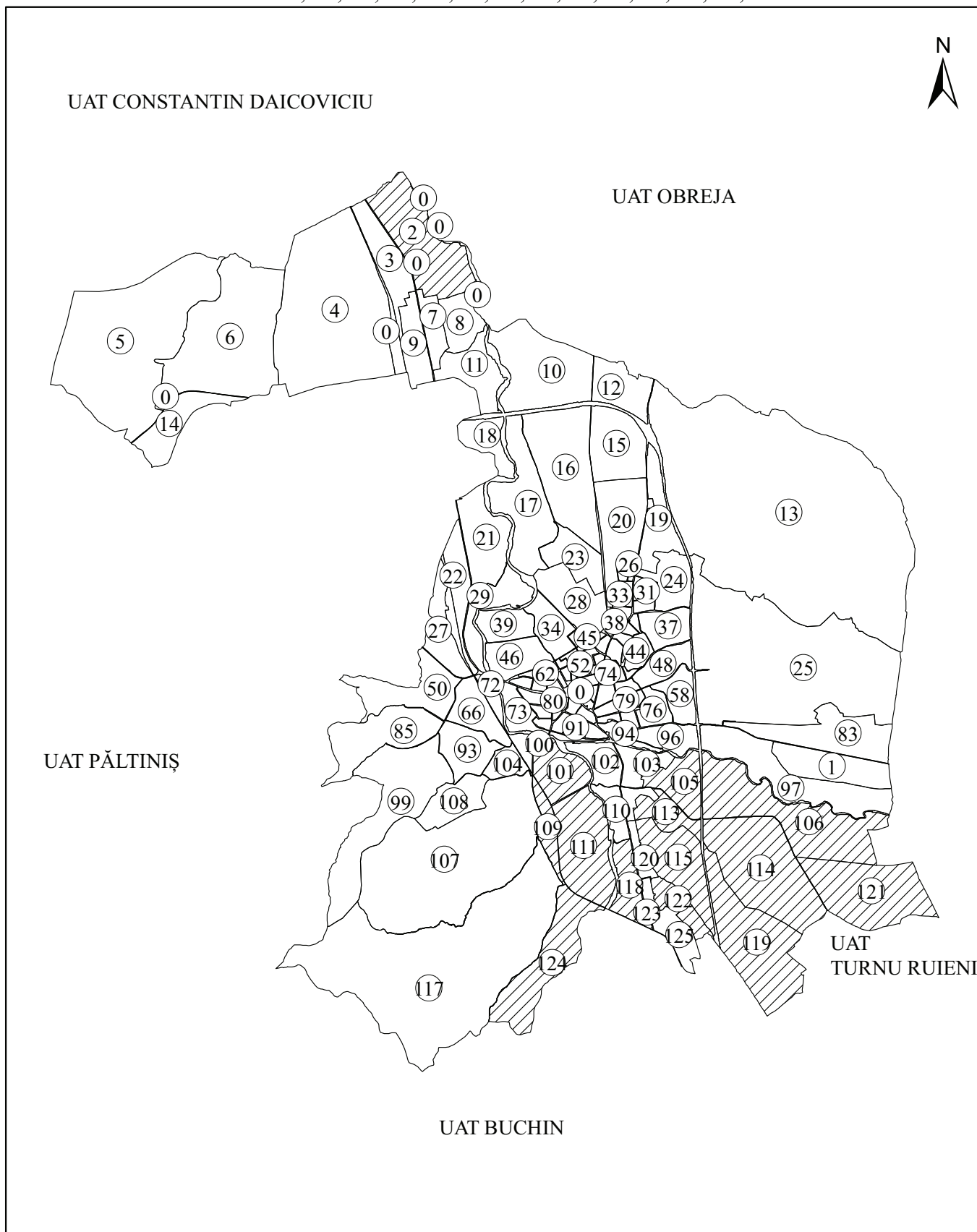

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: MUNICIPIUL CARANSEBEȘ

Sectoare: 2,101,105,106,109,111,113,114,115,118,119,121,122,124

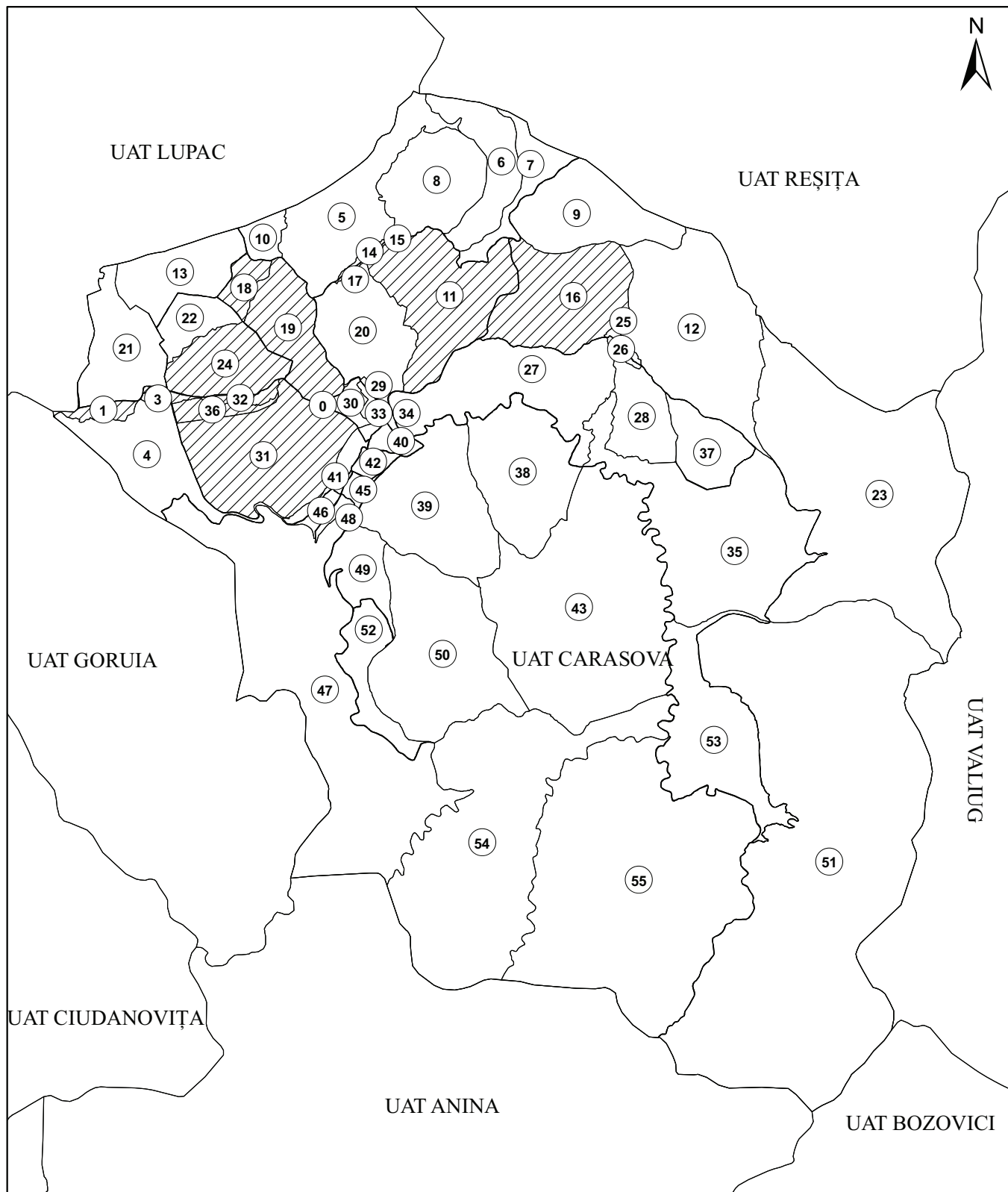

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: CARAȘOVA

Sectoare: 1,2,3,11,16,18,19,24,31,32,36

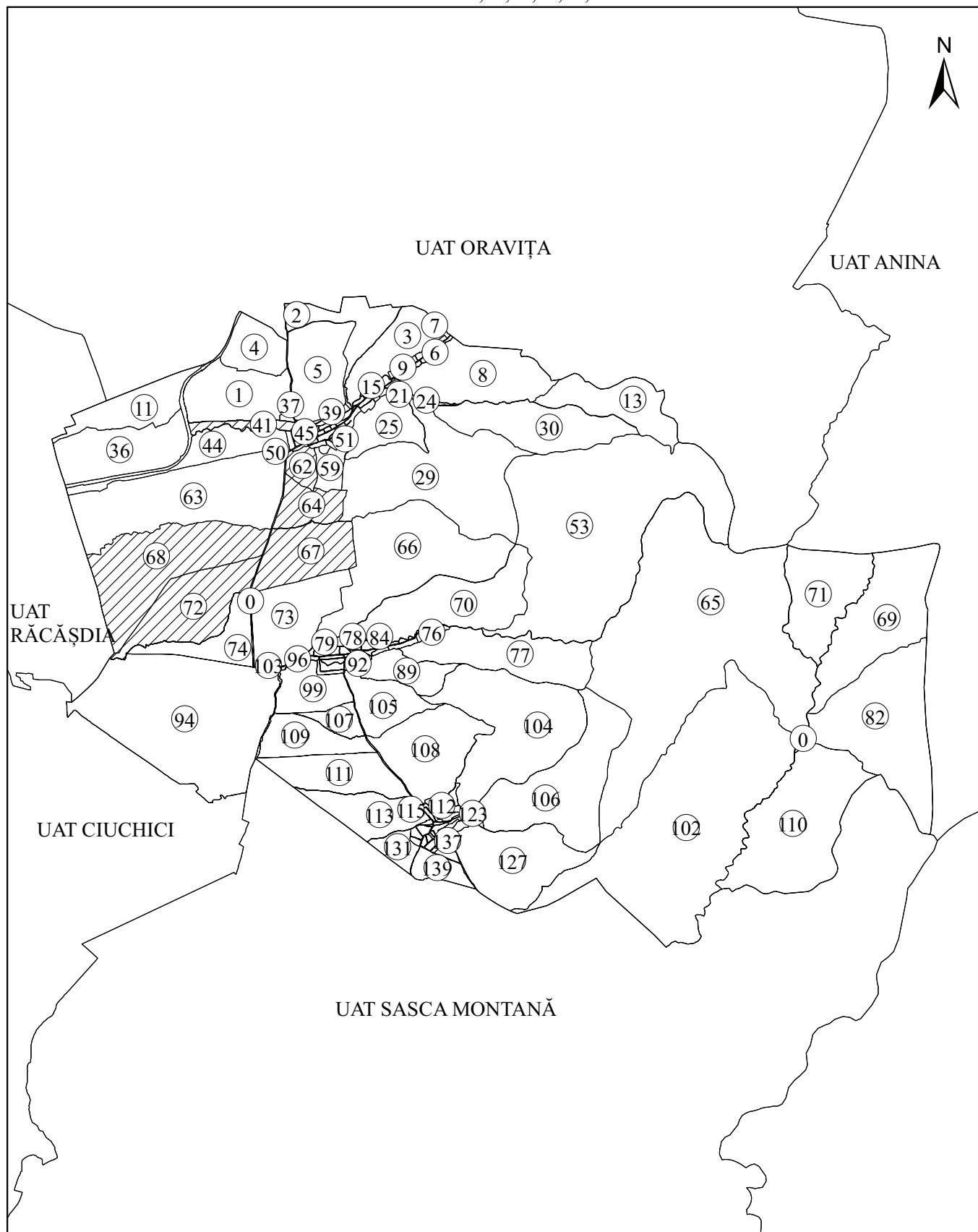

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

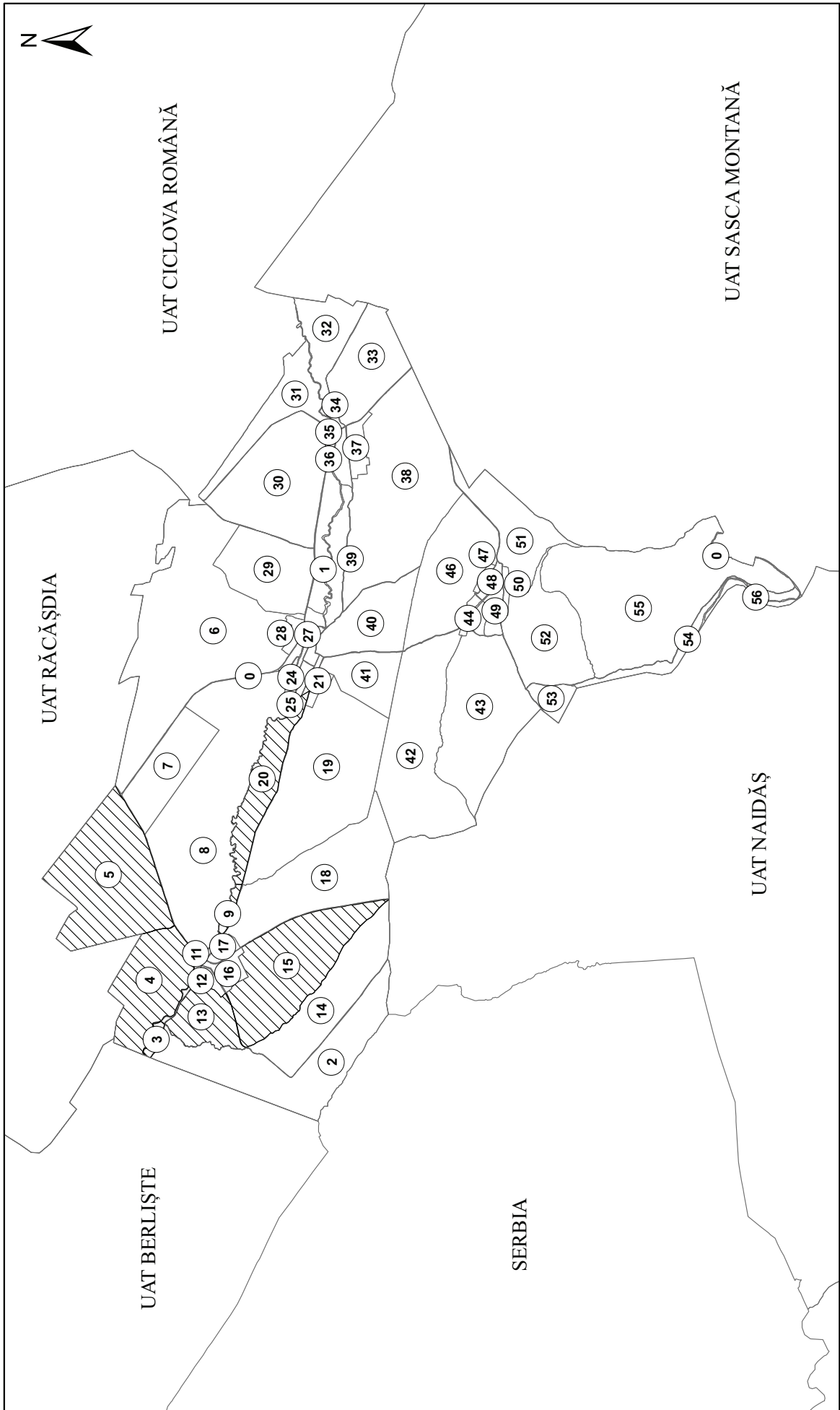
Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: CICLOVA ROMÂNĂ

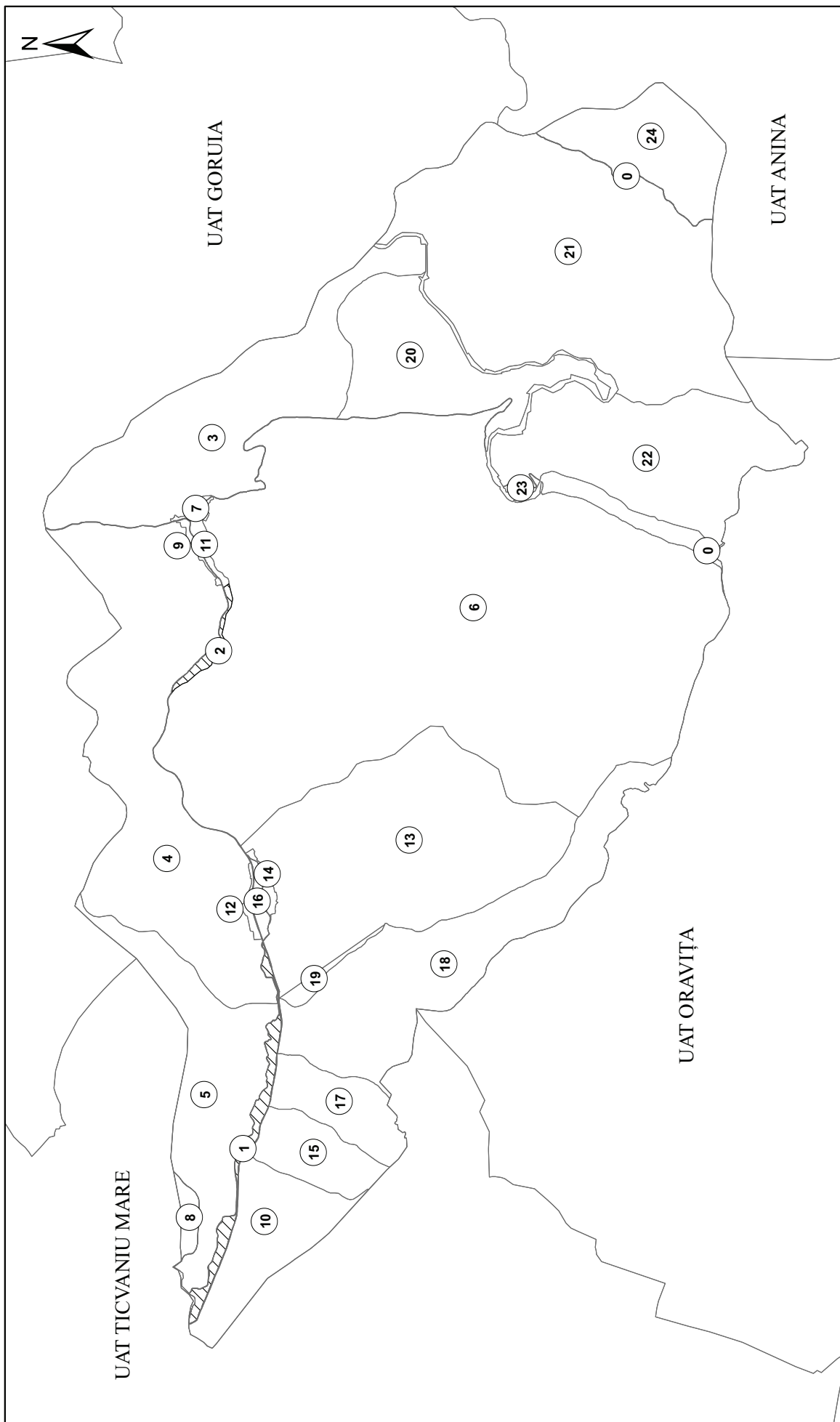
Sectoare: 41,62,64,67,68,72

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CARAȘ - SEVERIN
 UAT: CIUCHICI
 Sectoare: 3, 4, 5, 9, 13, 15, 20

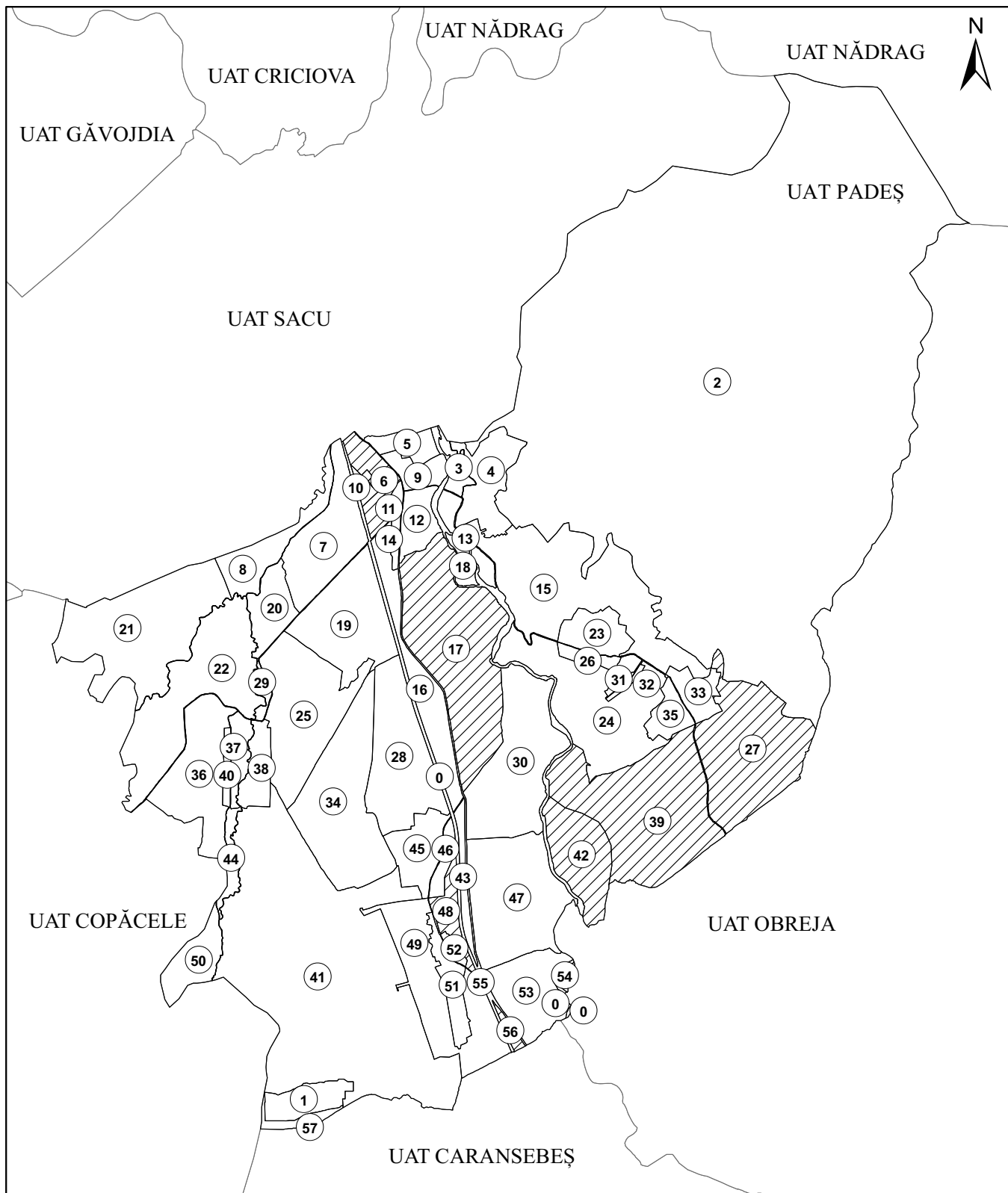

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Judet: CARAȘ - SEVERIN
UAT: CIUDANOVITȚA
Sectoare: 1, 2

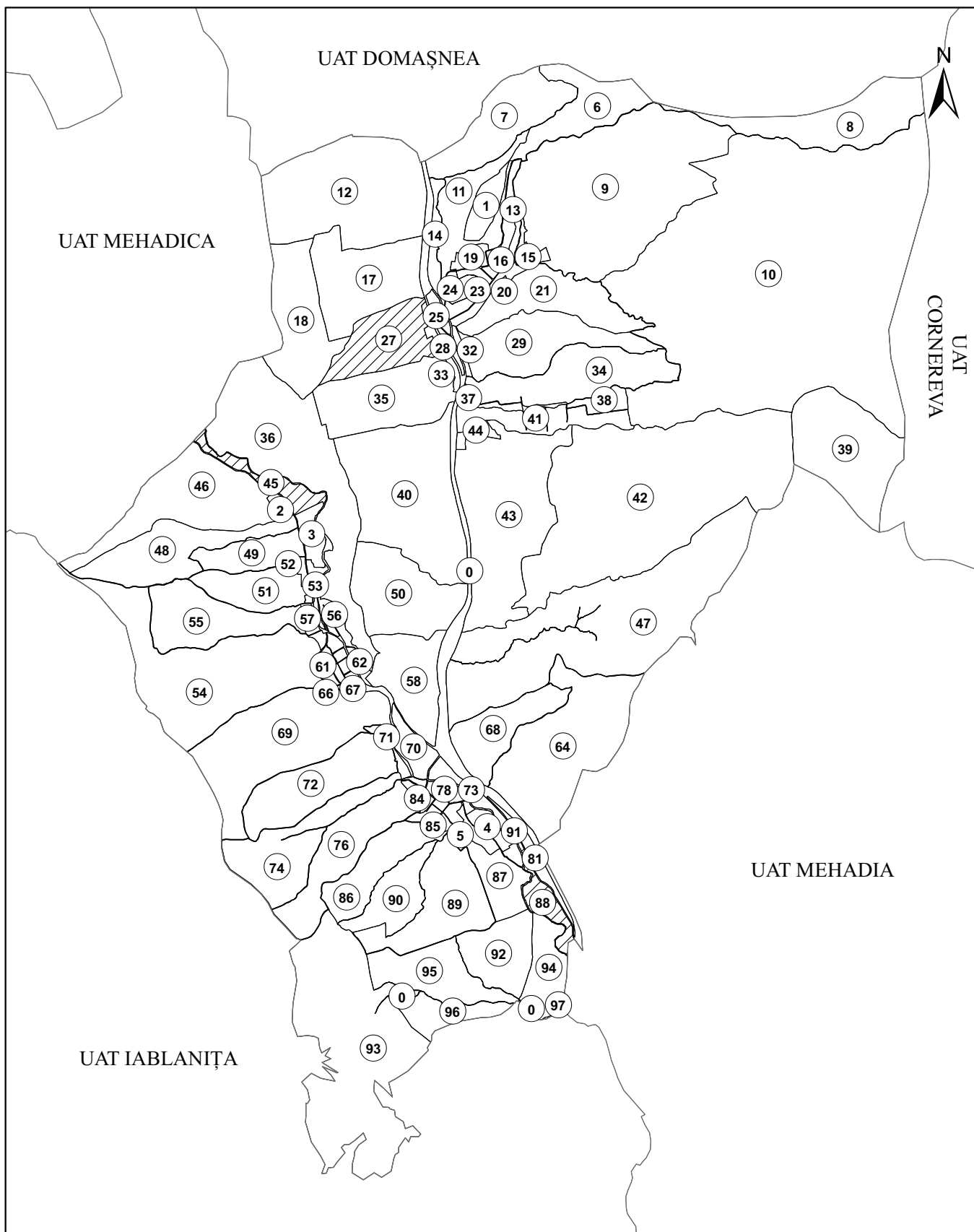

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN
 UAT: CONSTATIN DAICOVICIU
 Sectoare: 6,17,27,39,42,48,56

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județ: CARAȘ - SEVERIN
UAT: CORNEA
Sectoare: 27, 45, 88

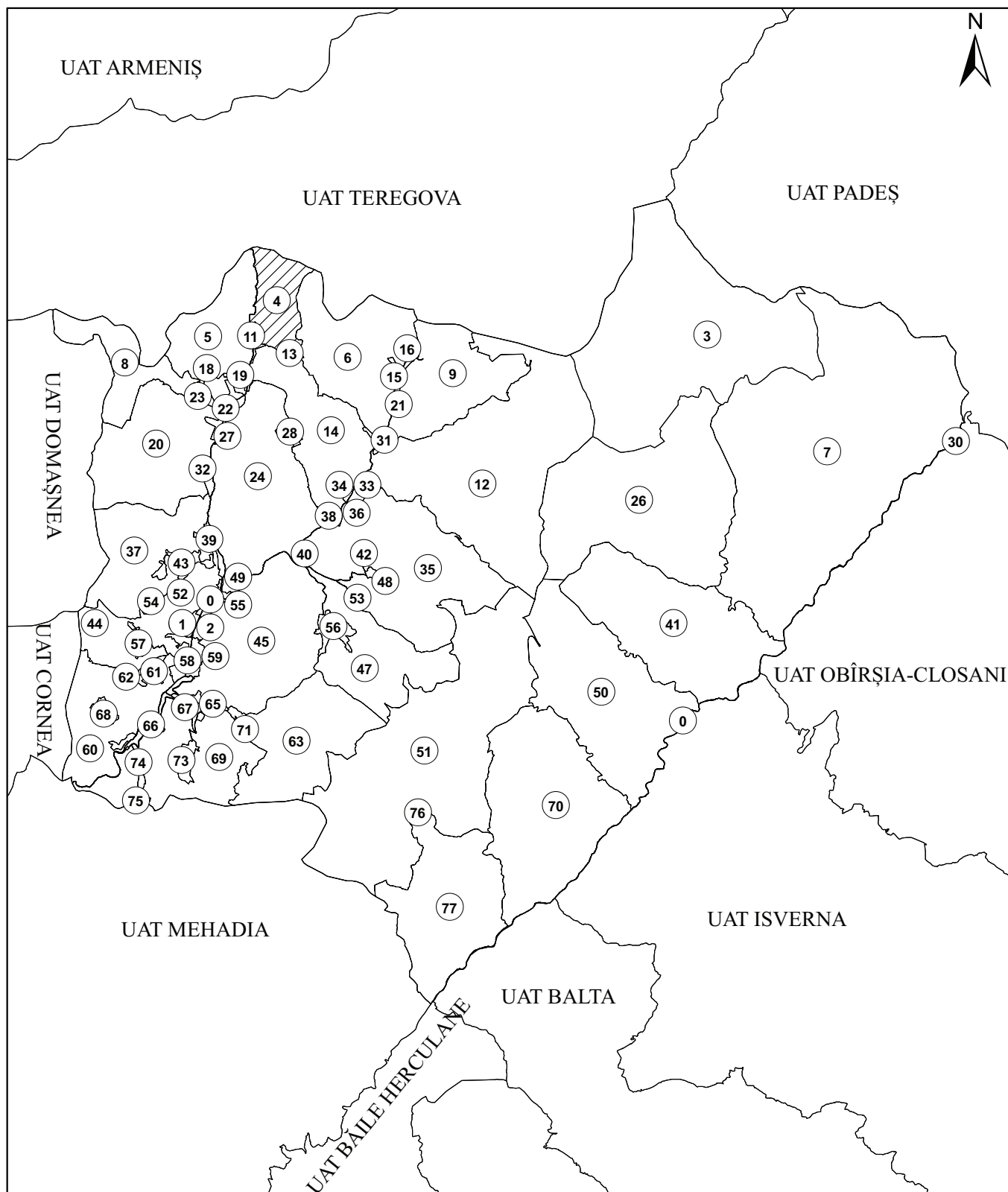

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: CORNEREVA

Sectoare: 4

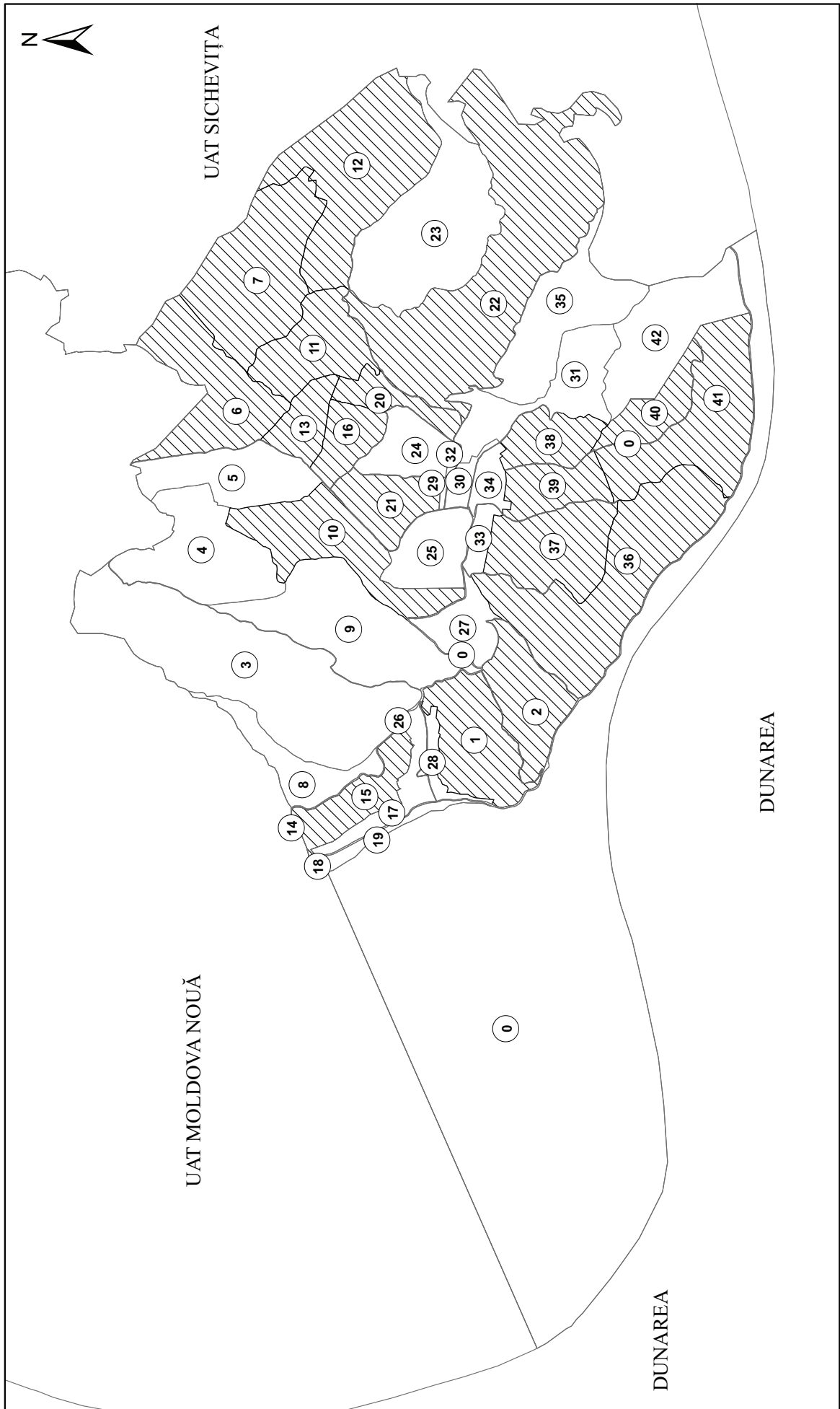

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: CORONINI

Sectoare: 1, 2, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 36, 37, 38, 39, 40, 41

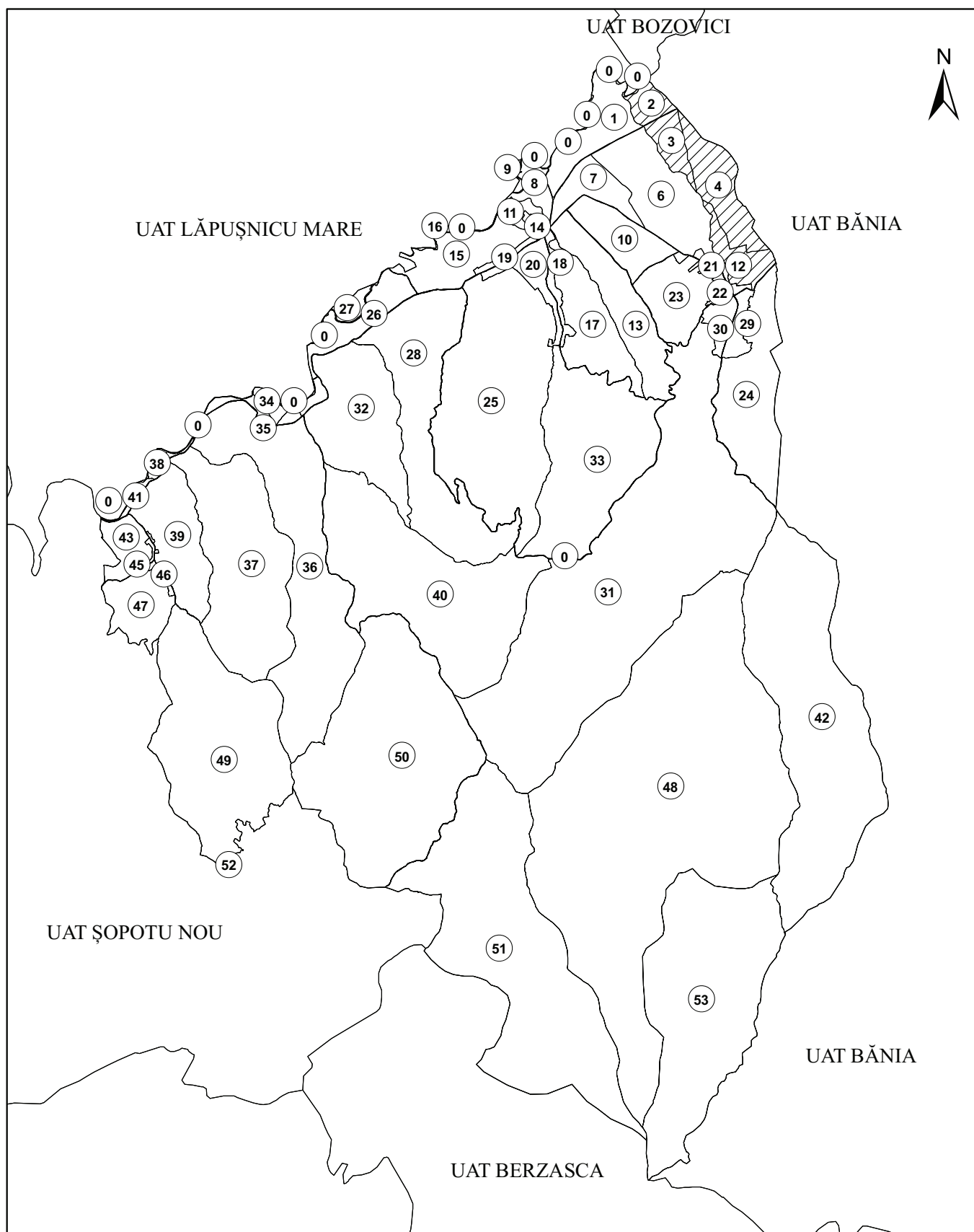

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: DALBOȘEȘ

Sectoare: 2,3,4,12

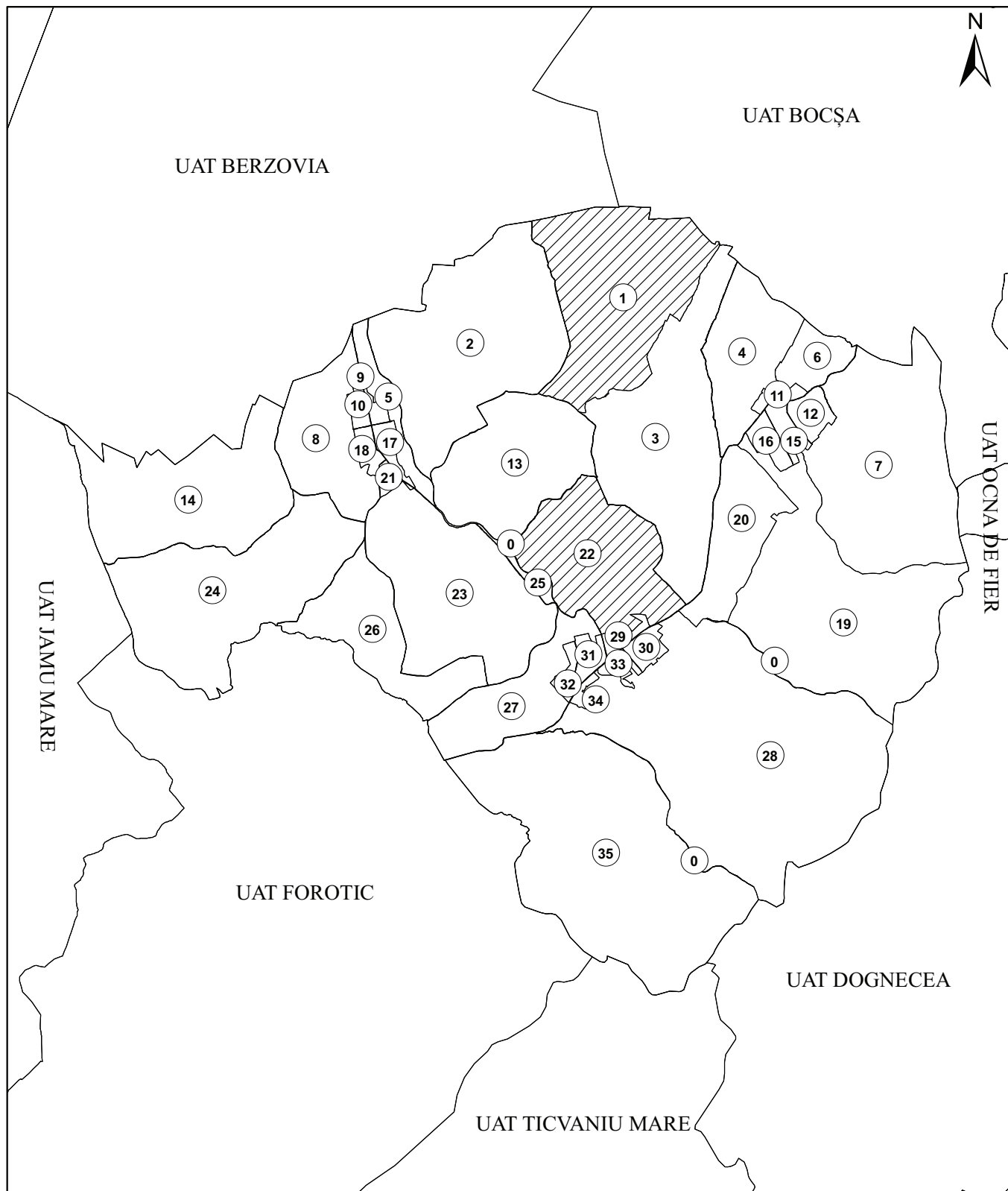

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: DOCLIN

Sectoare: 1, 22

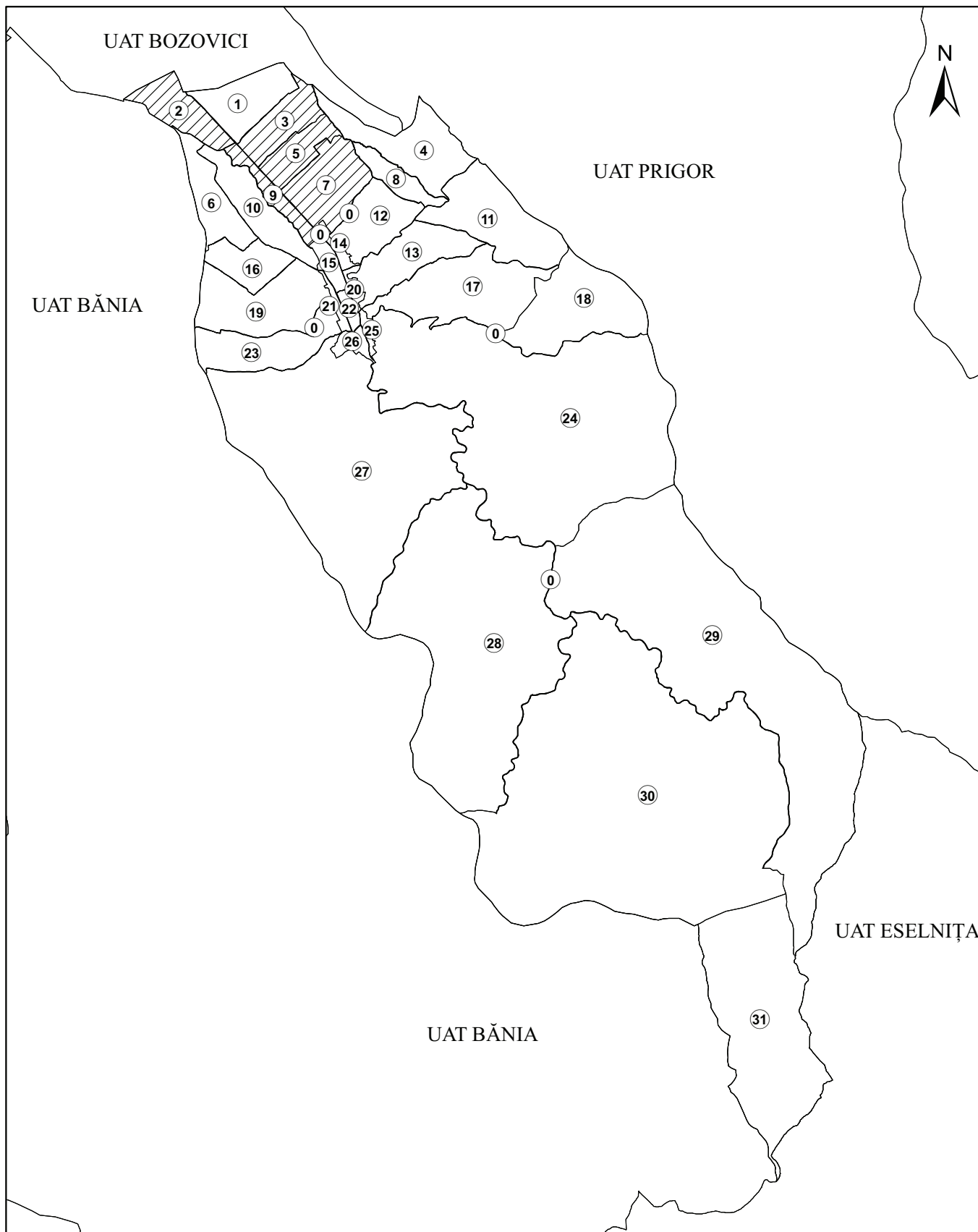

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: EFTIMIE MURGU

Sectoare: 2,3,5,7,9

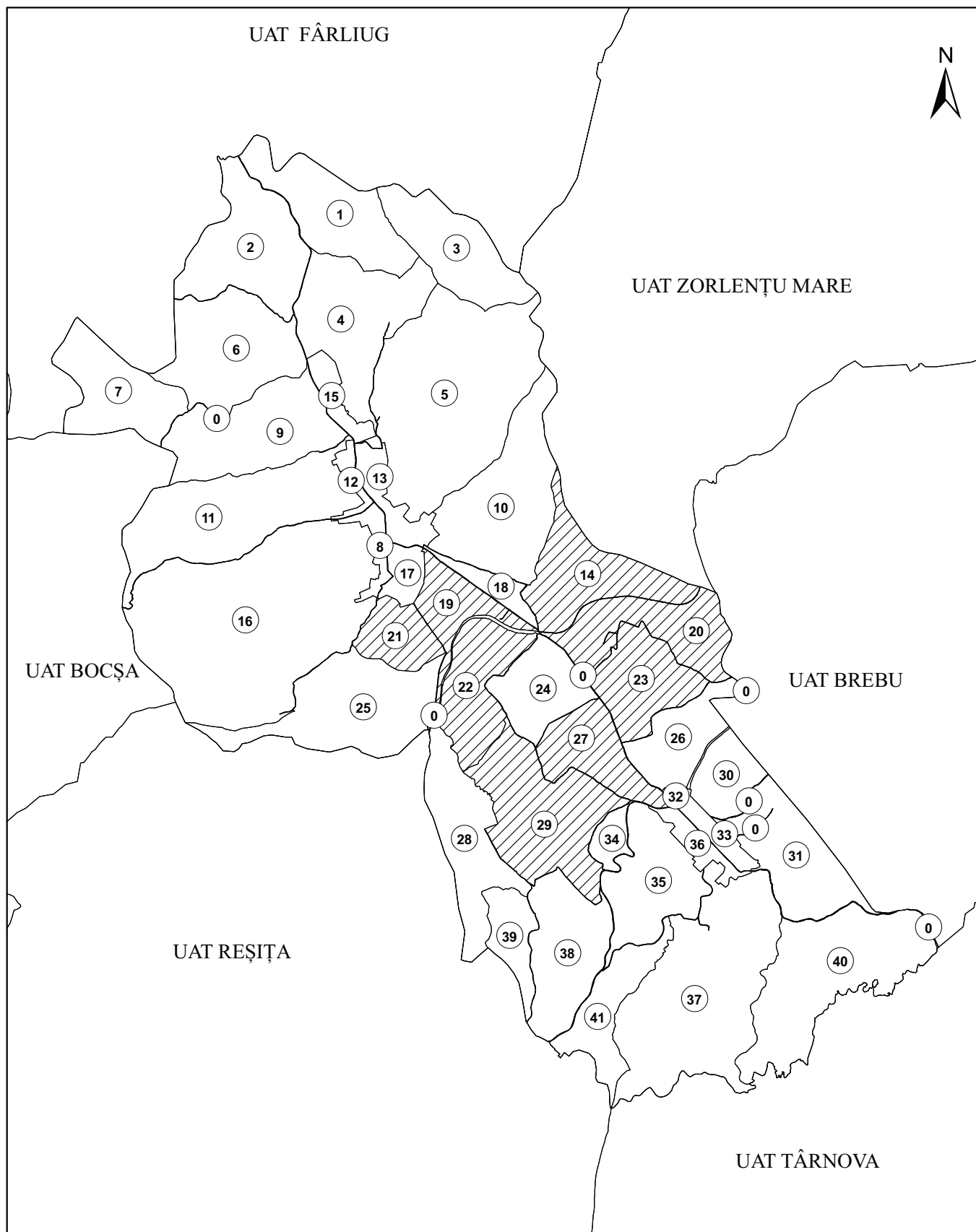

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: EZERIȘ

Sectoare: 14,19,20,21,22,23,27,29

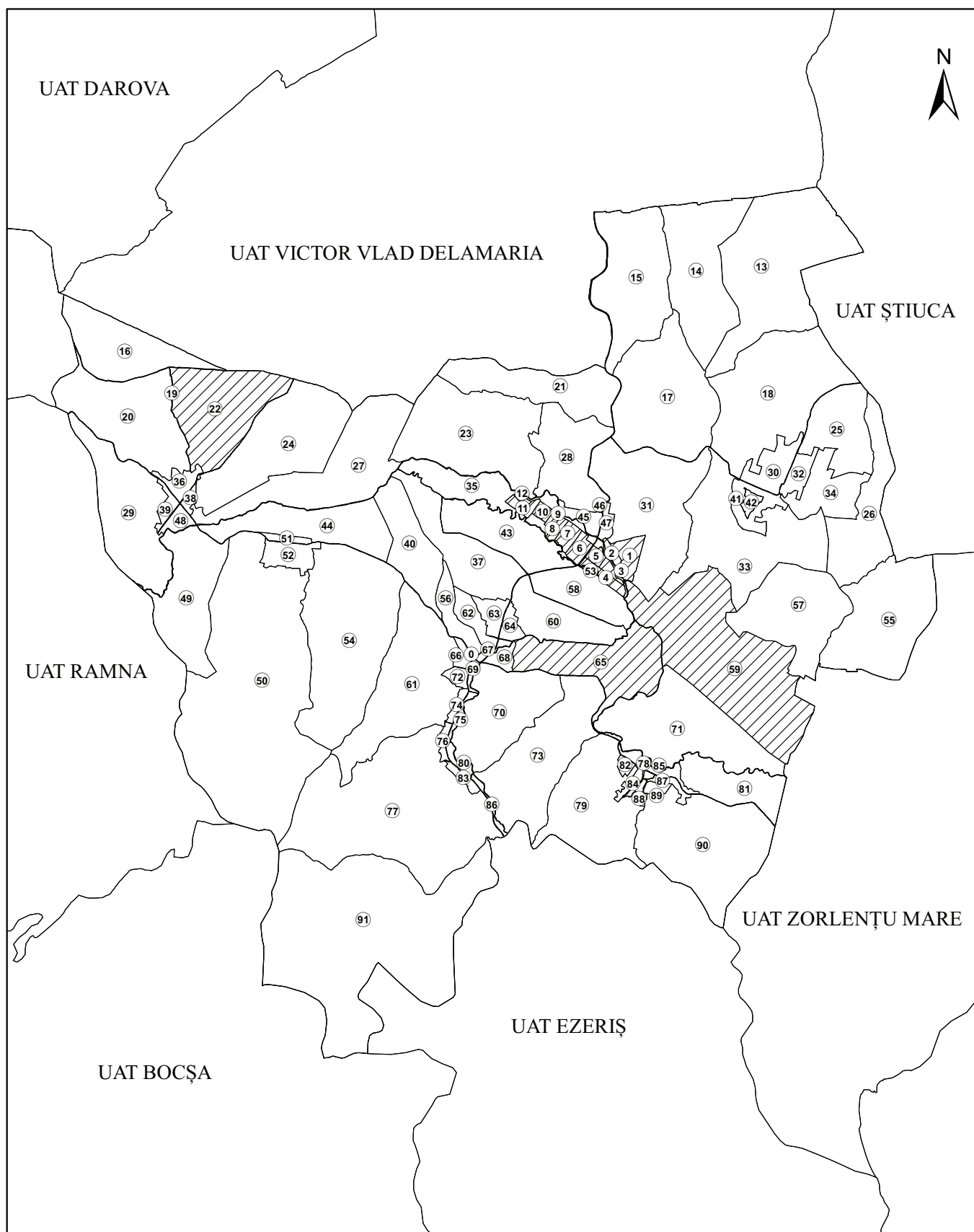

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: FÂRLIUG

Sectoare: 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,22,59,65

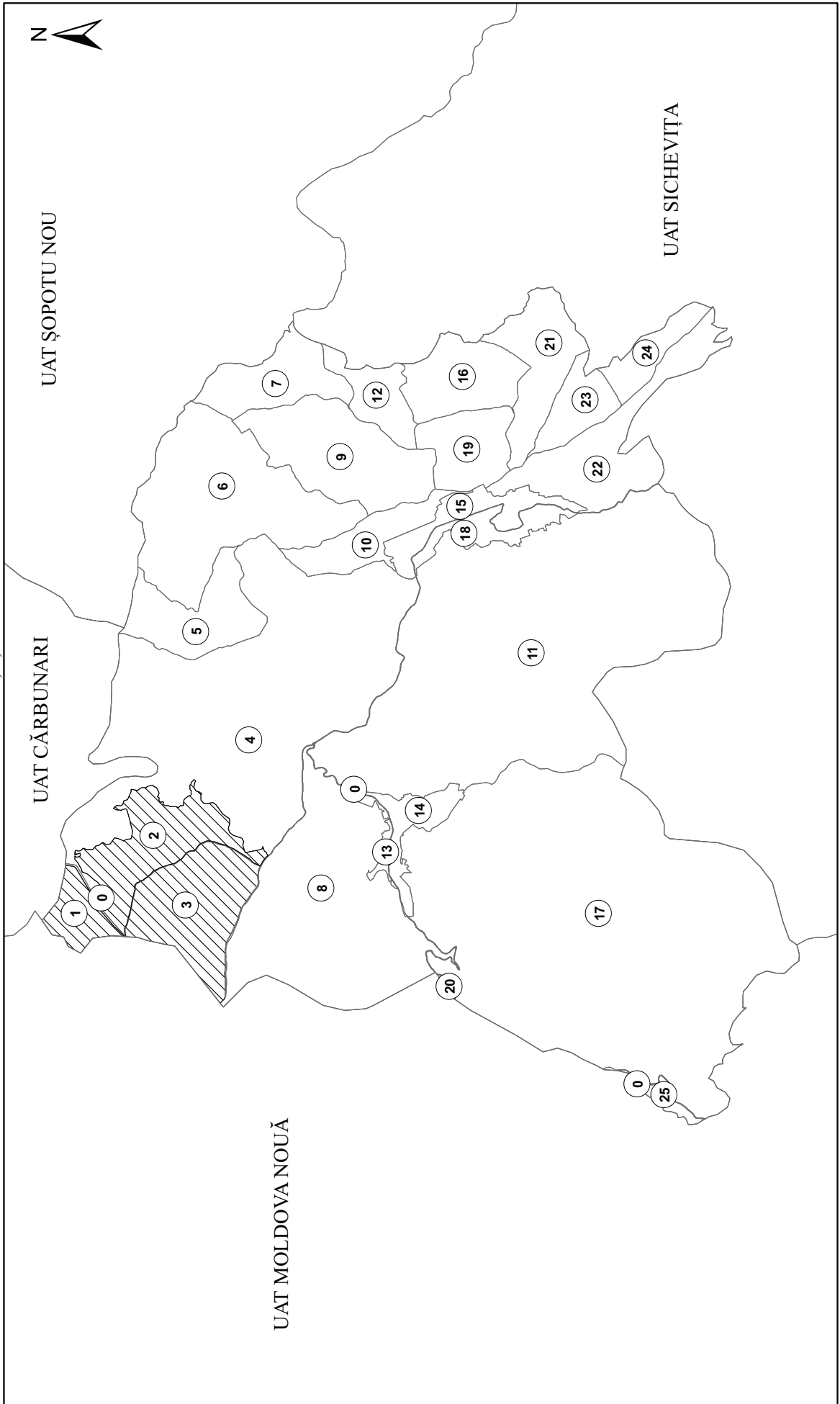

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: GÂRNIC

Sectoare: 1, 2, 3

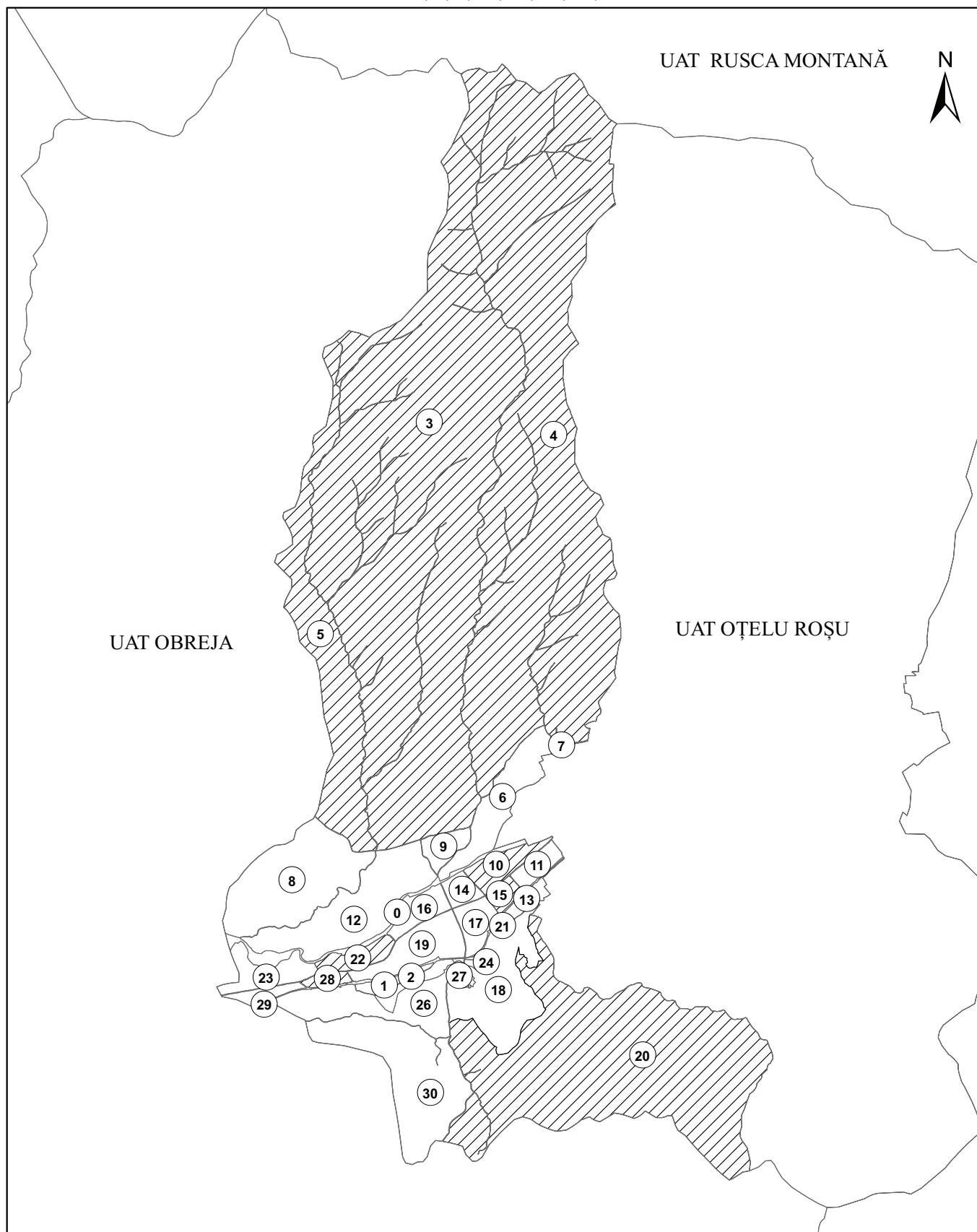

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: GLIMBOCA

Sectoare: 3, 4, 5, 10, 15, 20, 22, 28

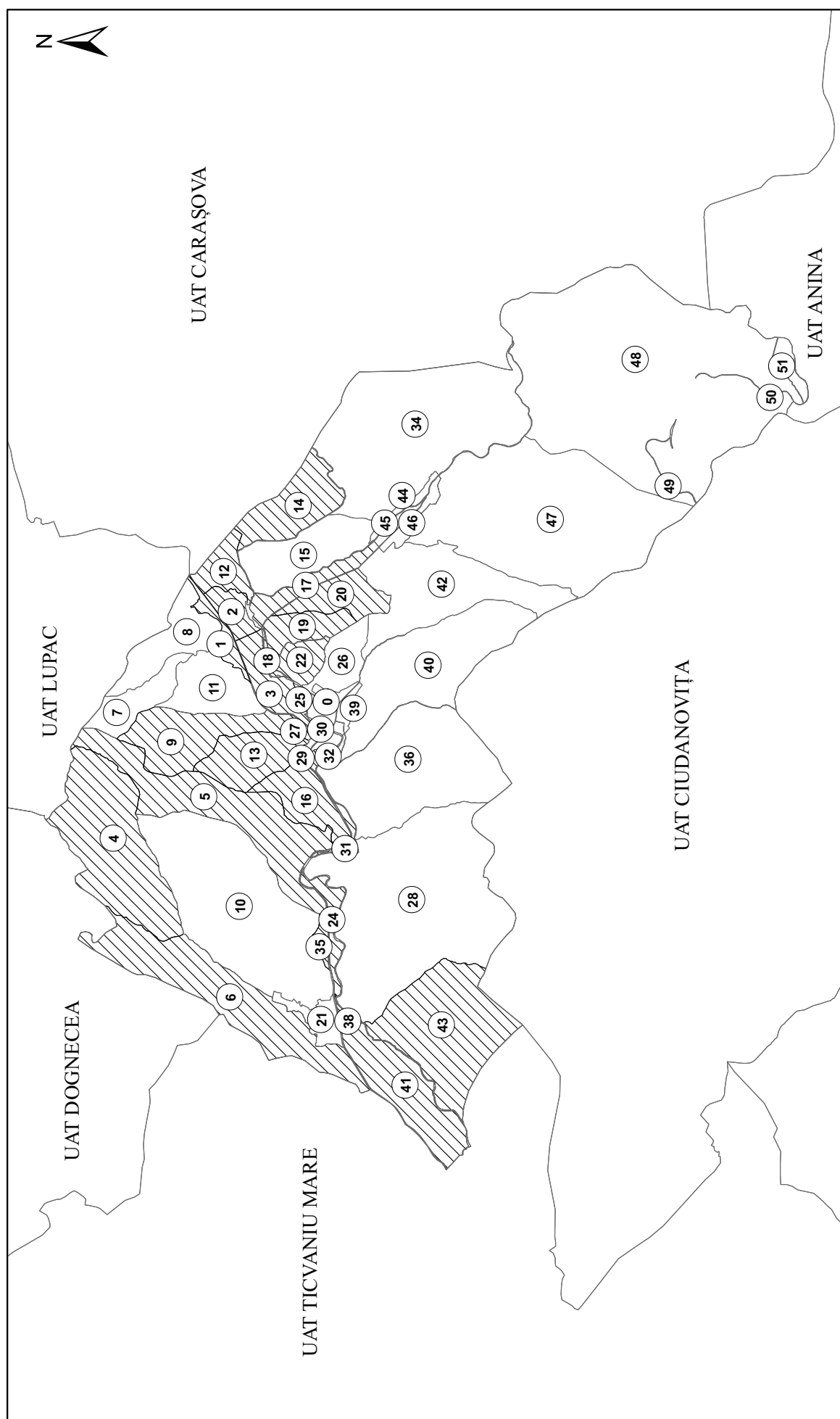

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: Caraș - Severin

UAT: GORUIA

Sectoare: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 24, 29, 31, 35, 41, 43

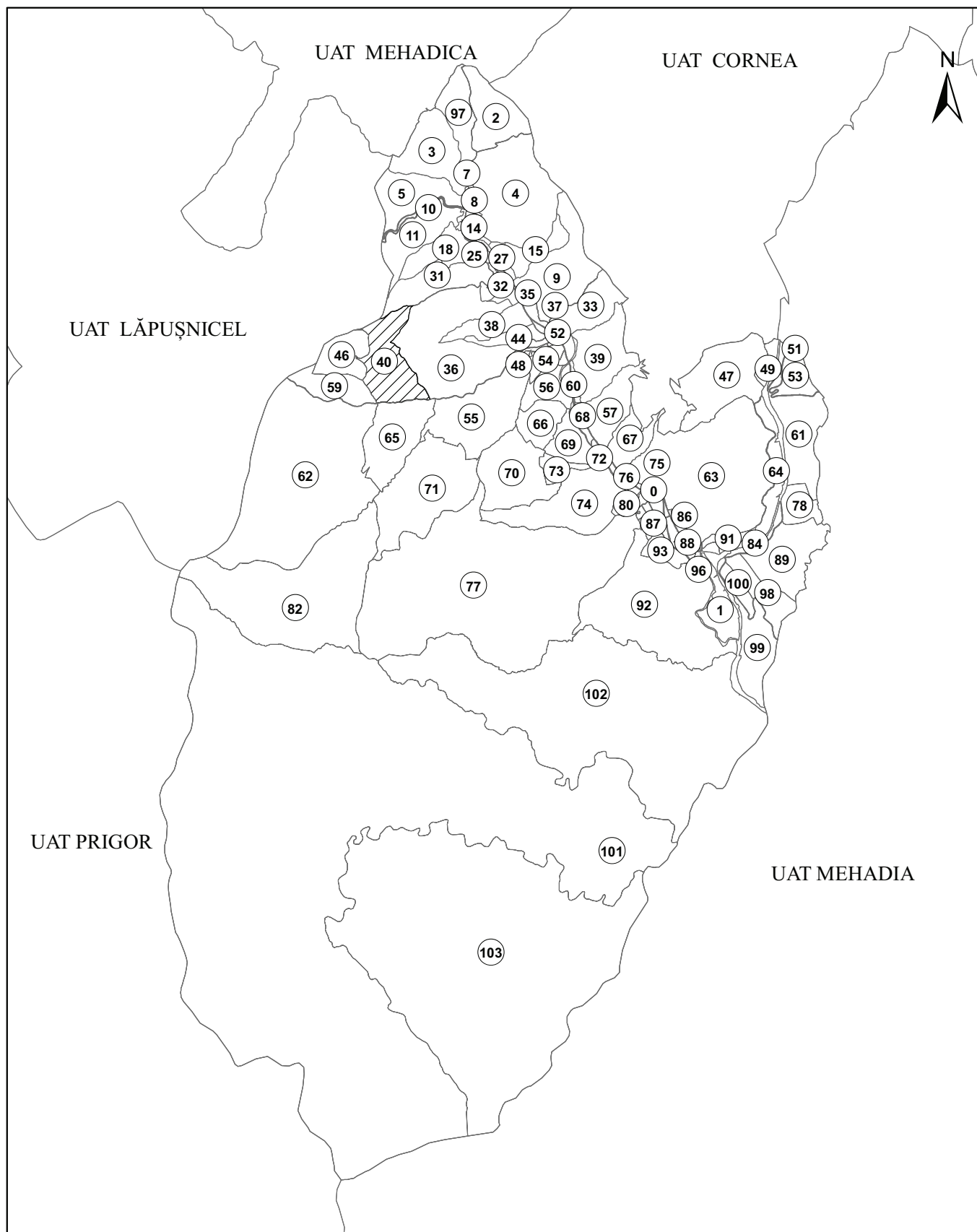

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: IABLANIȚA

Sectoare: 40

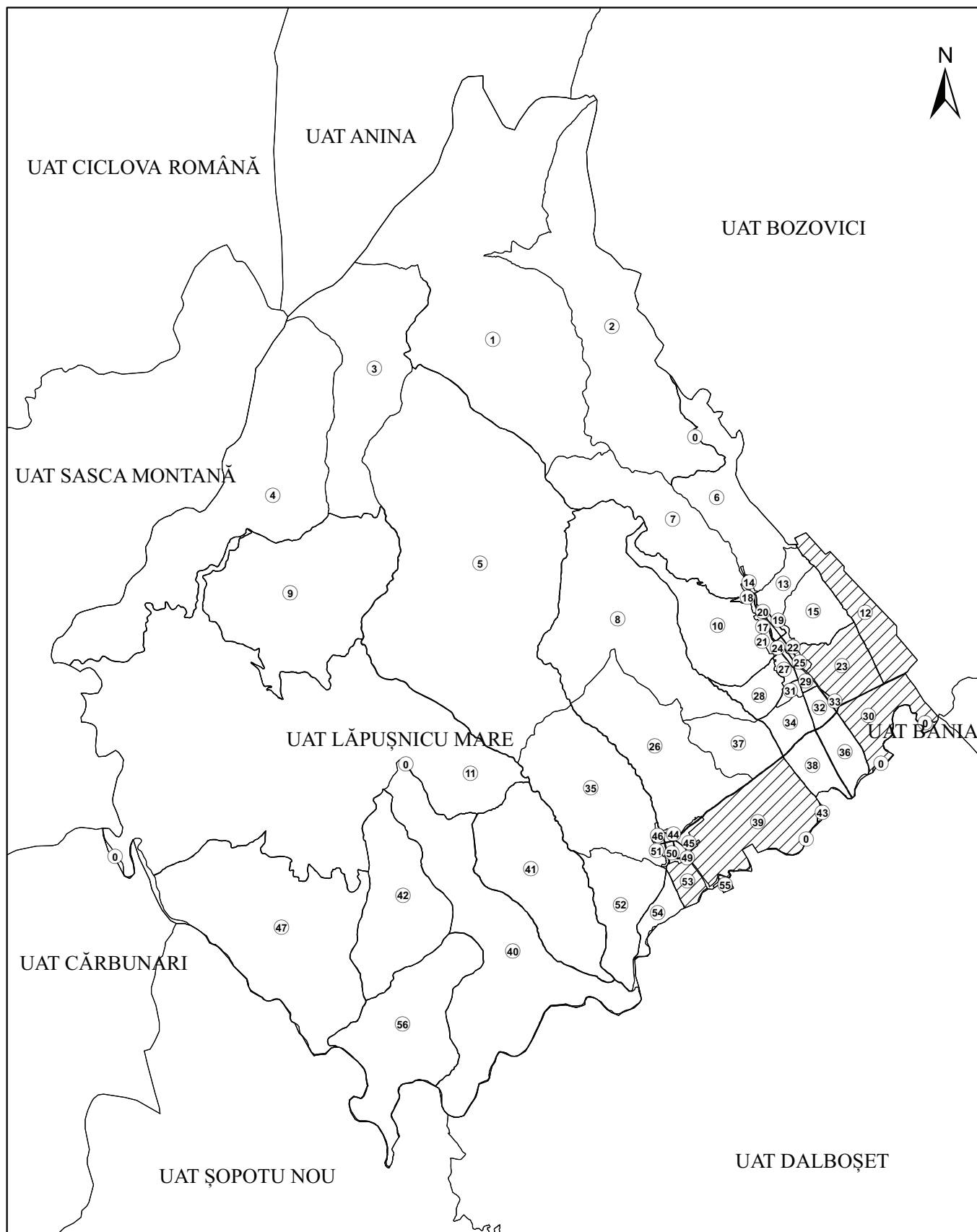

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: LĂPUȘNICU MARE

Sectoare: 12,23,30,39,53

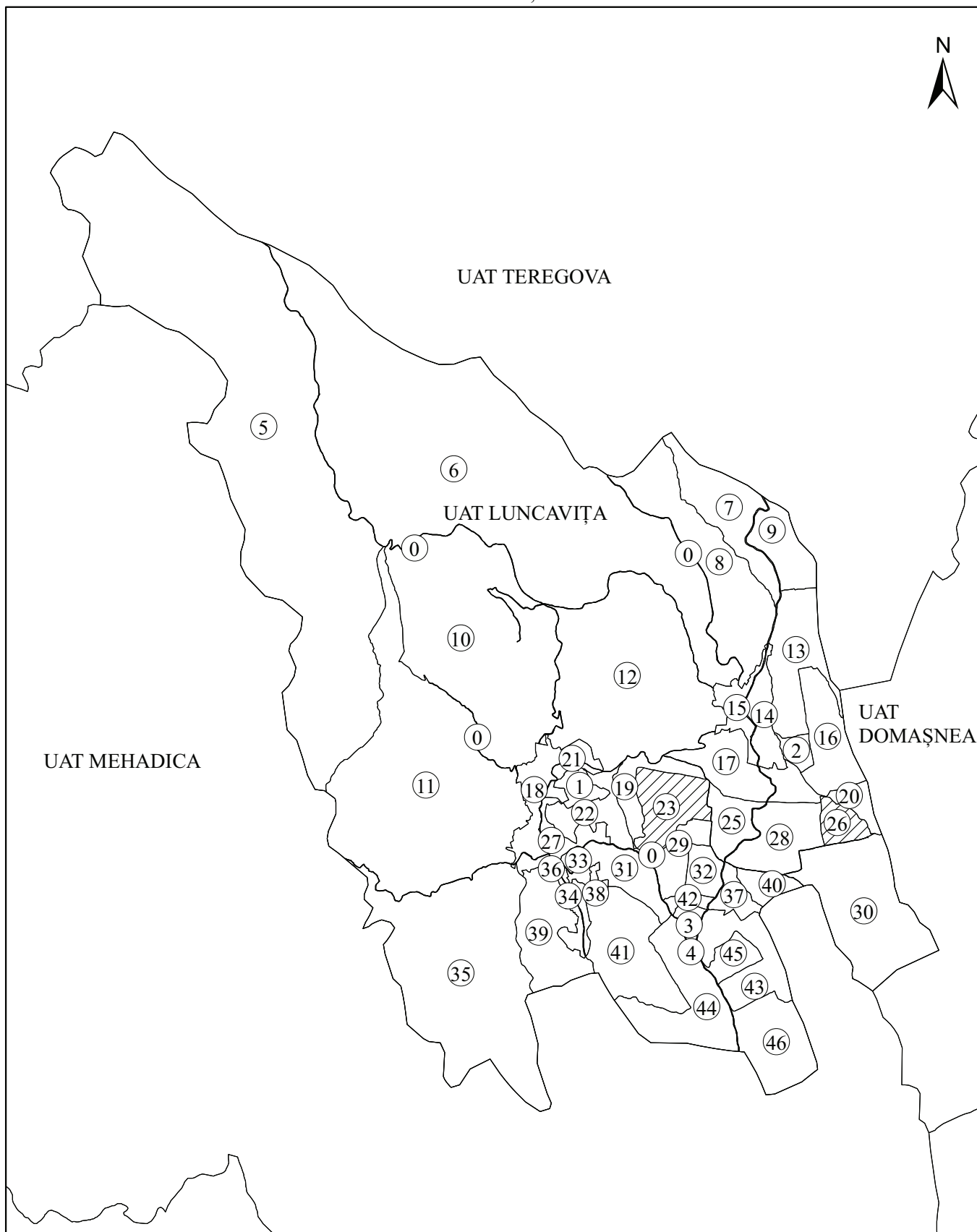

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: LUNCAVIȚA

Sectoare: 23,26

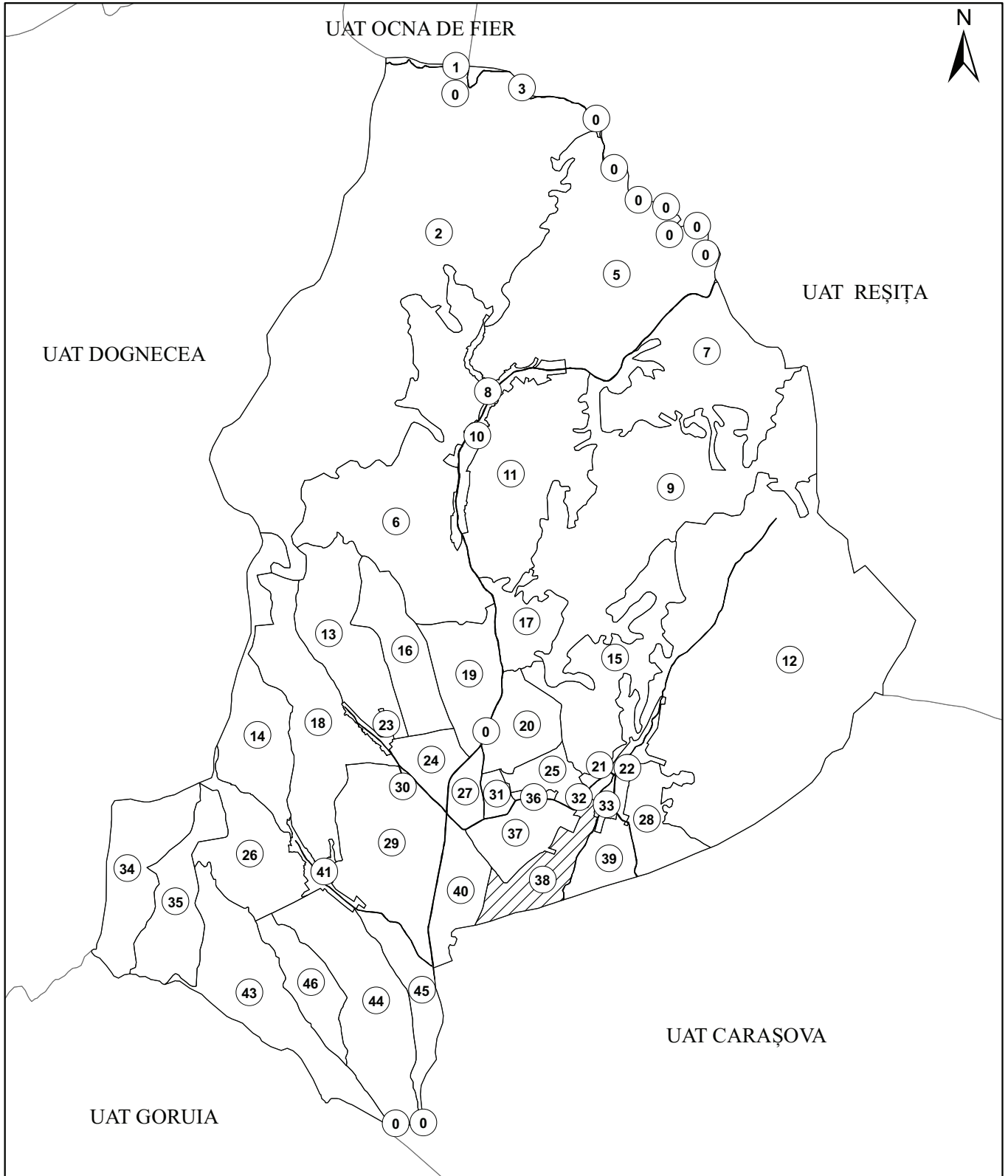

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: LUPAC

Sectoare: 38

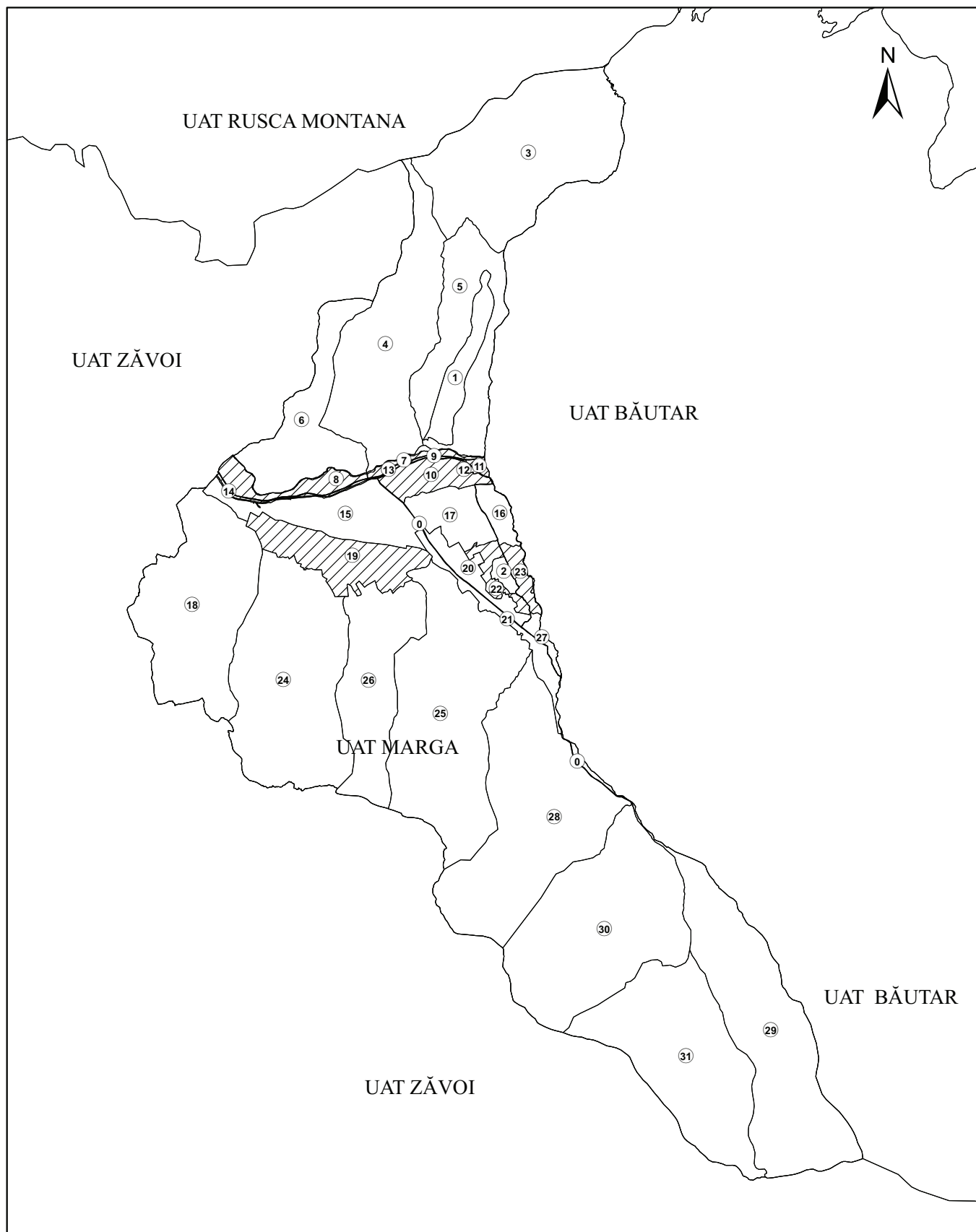

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAS - SEVERIN

UAT: MARGA

Sectoare: 7,8,9,10,11,13,14,19,22,23

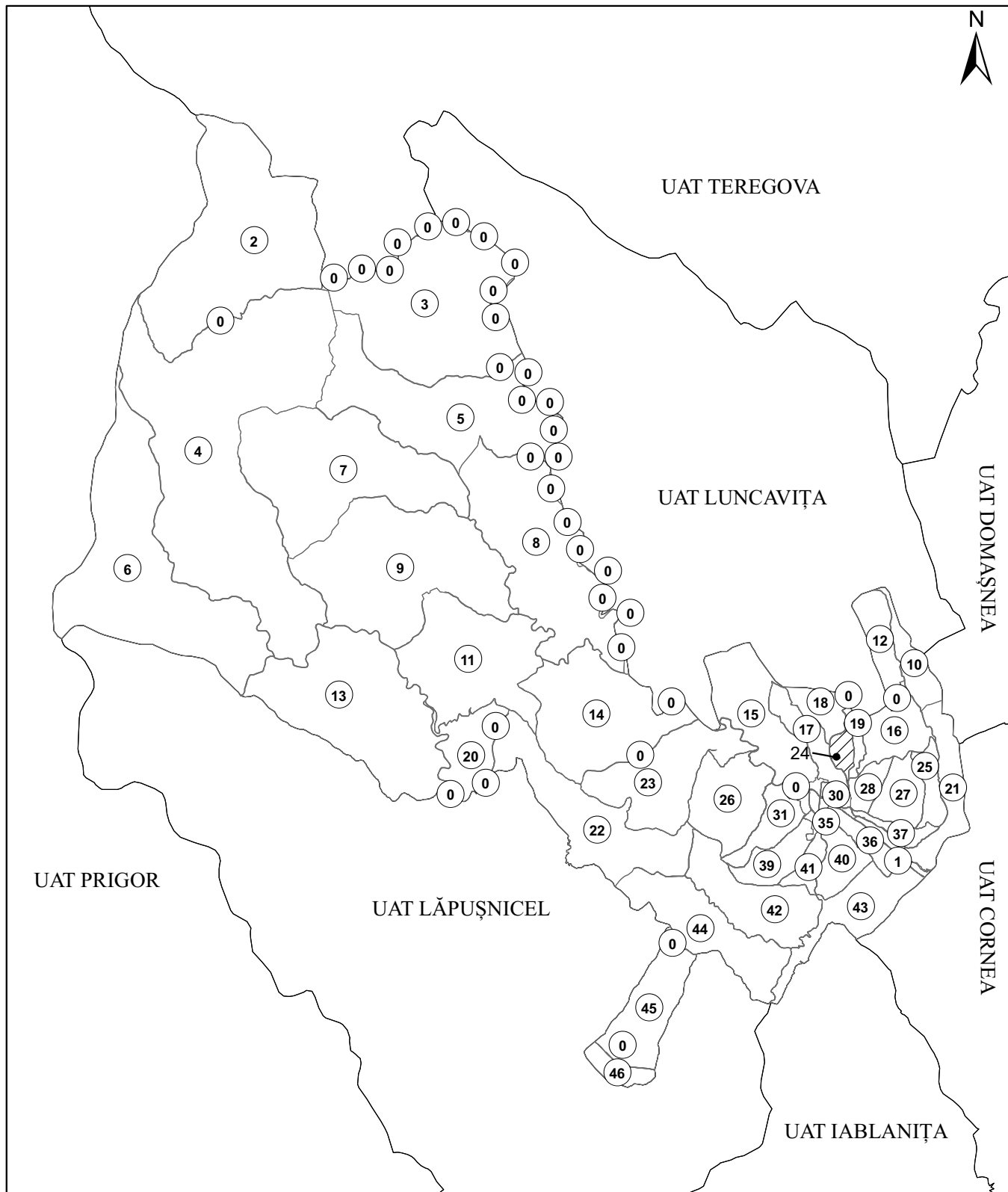

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: MEHADICA

Sectoare: 24

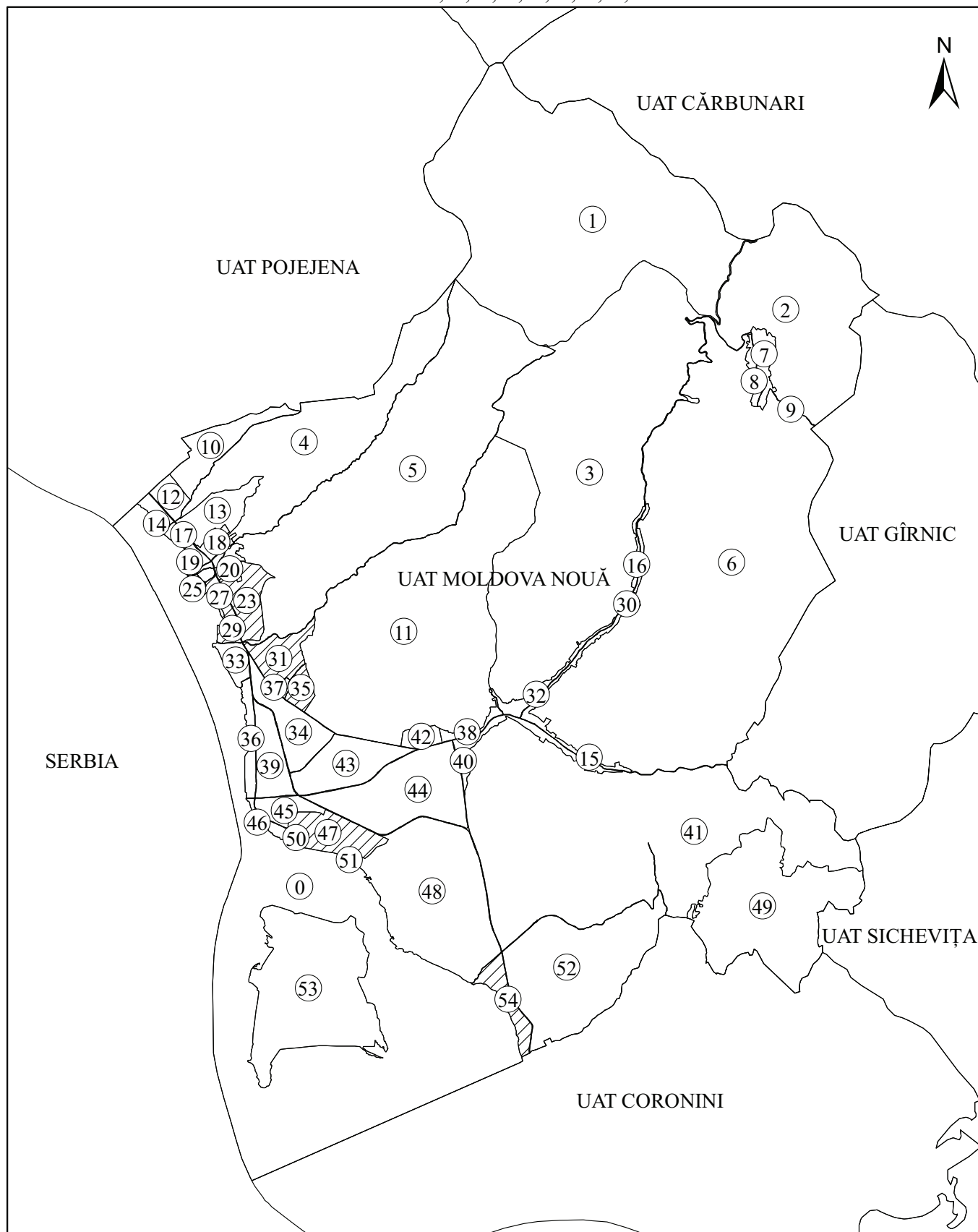

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: MOLDOVA NOUĂ

Sectoare: 23,27,28,29,31,35,37,47,54

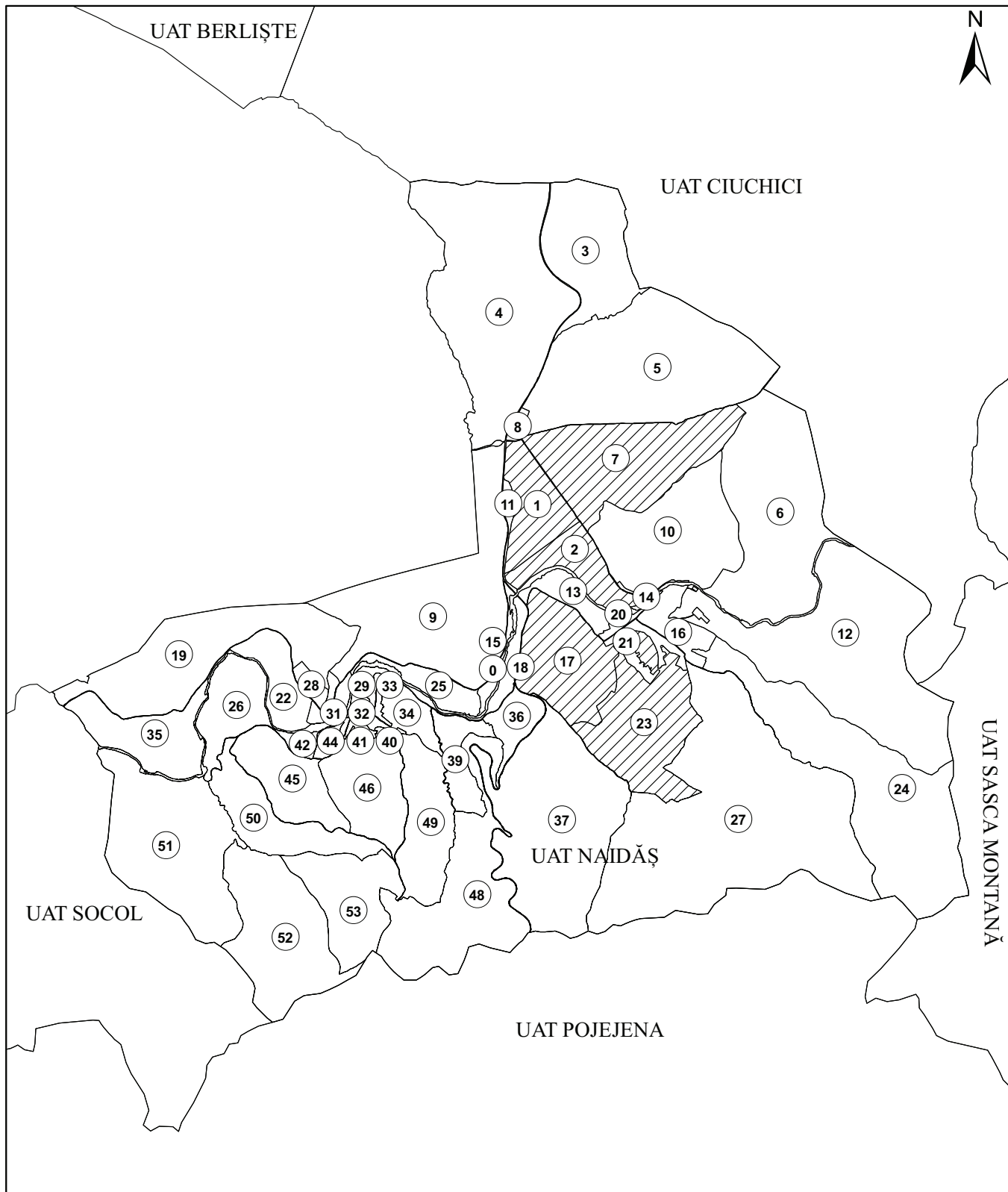

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

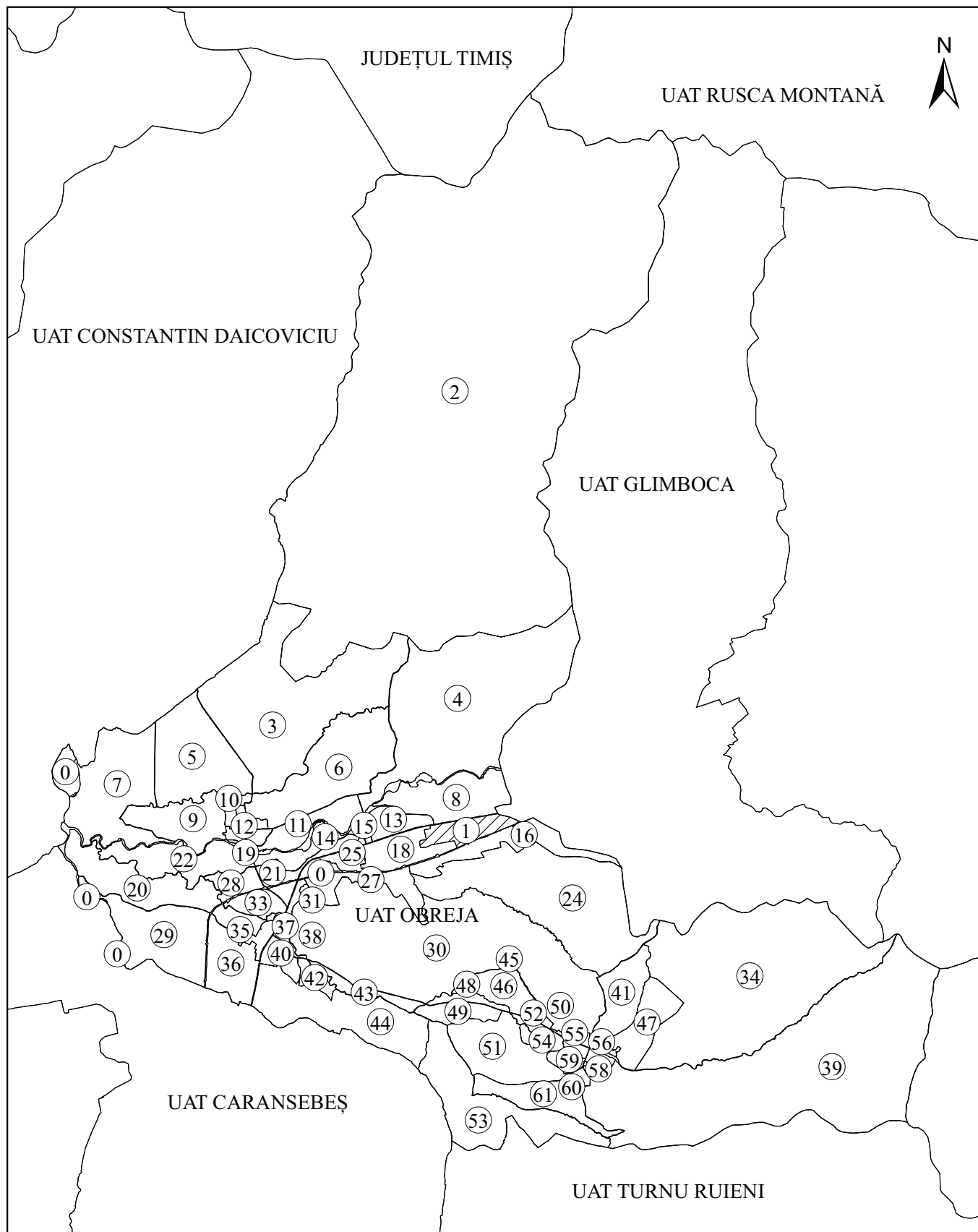
Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: NAIDĂȘ

Sectoare: 1, 2, 7, 17, 23

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CARAȘ-SEVERIN
 UAT: OBREJA
 Sectoare: 1

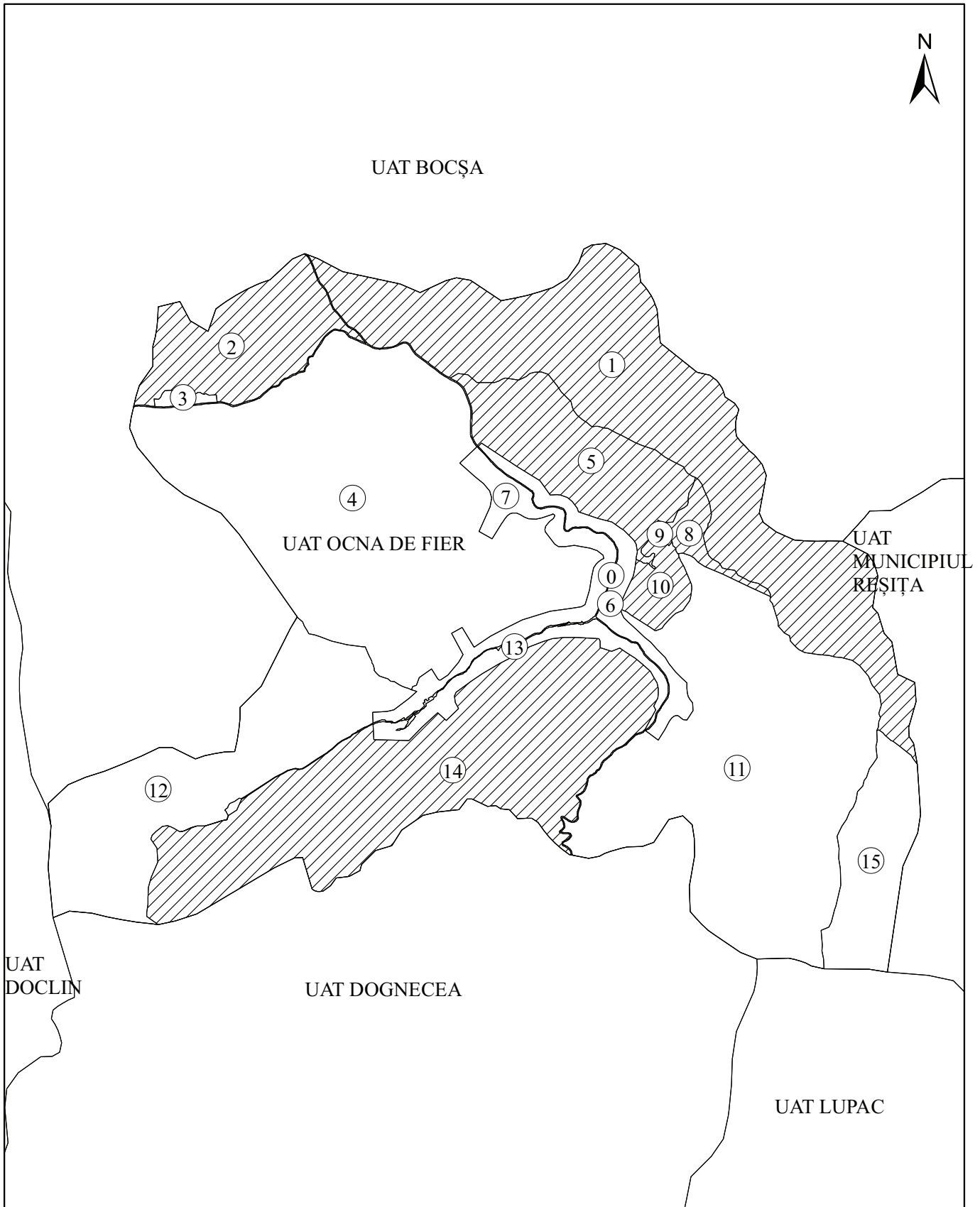

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

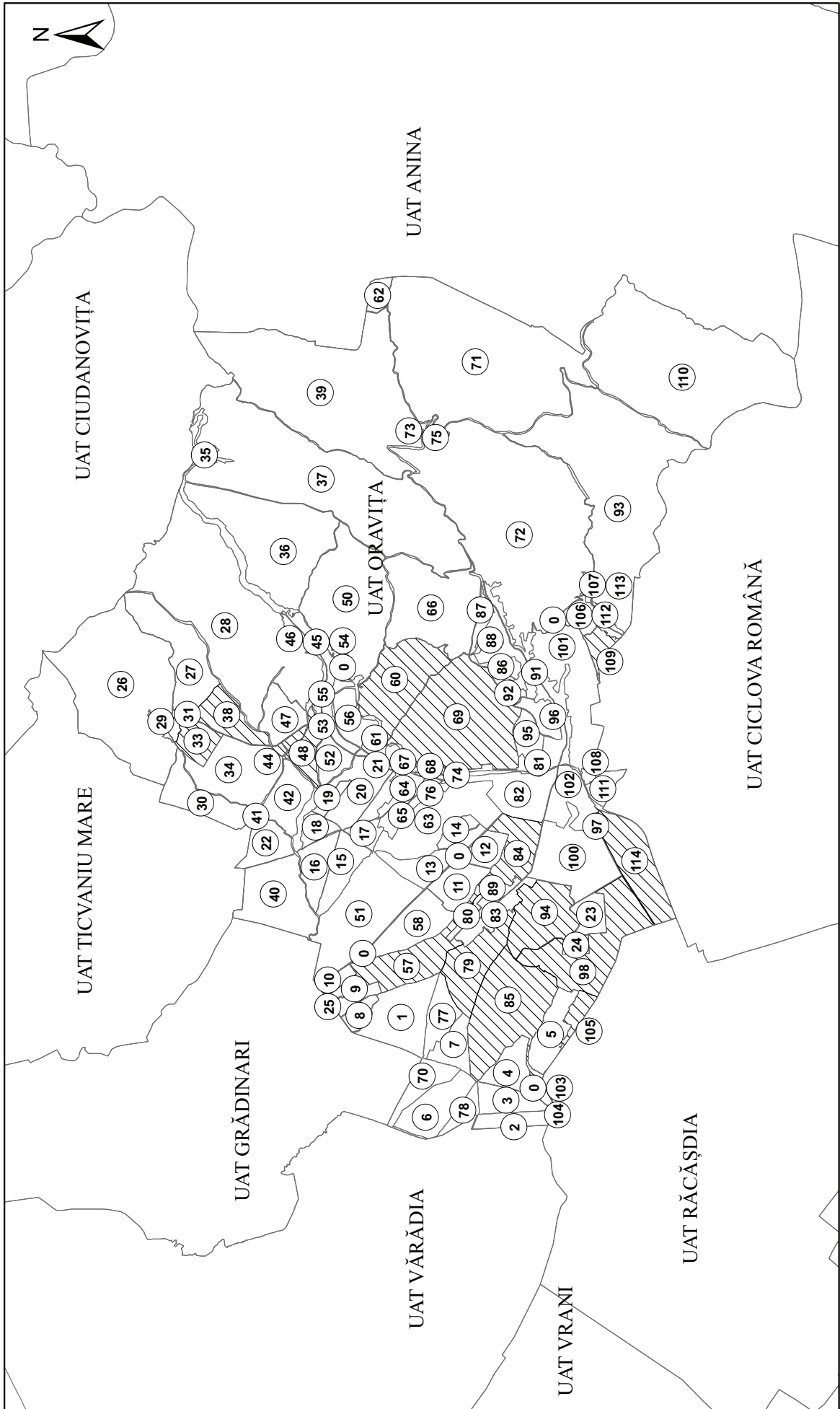
UAT: OCNA DE FIER

Sectoare: 1,2,5,8,10,14

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CARAȘ - SEVERIN
 UAT: ORAVIȚA

Sectoare: 33, 38, 44, 47, 48, 57, 60, 69, 79, 84, 85, 94, 98, 105, 109, 114

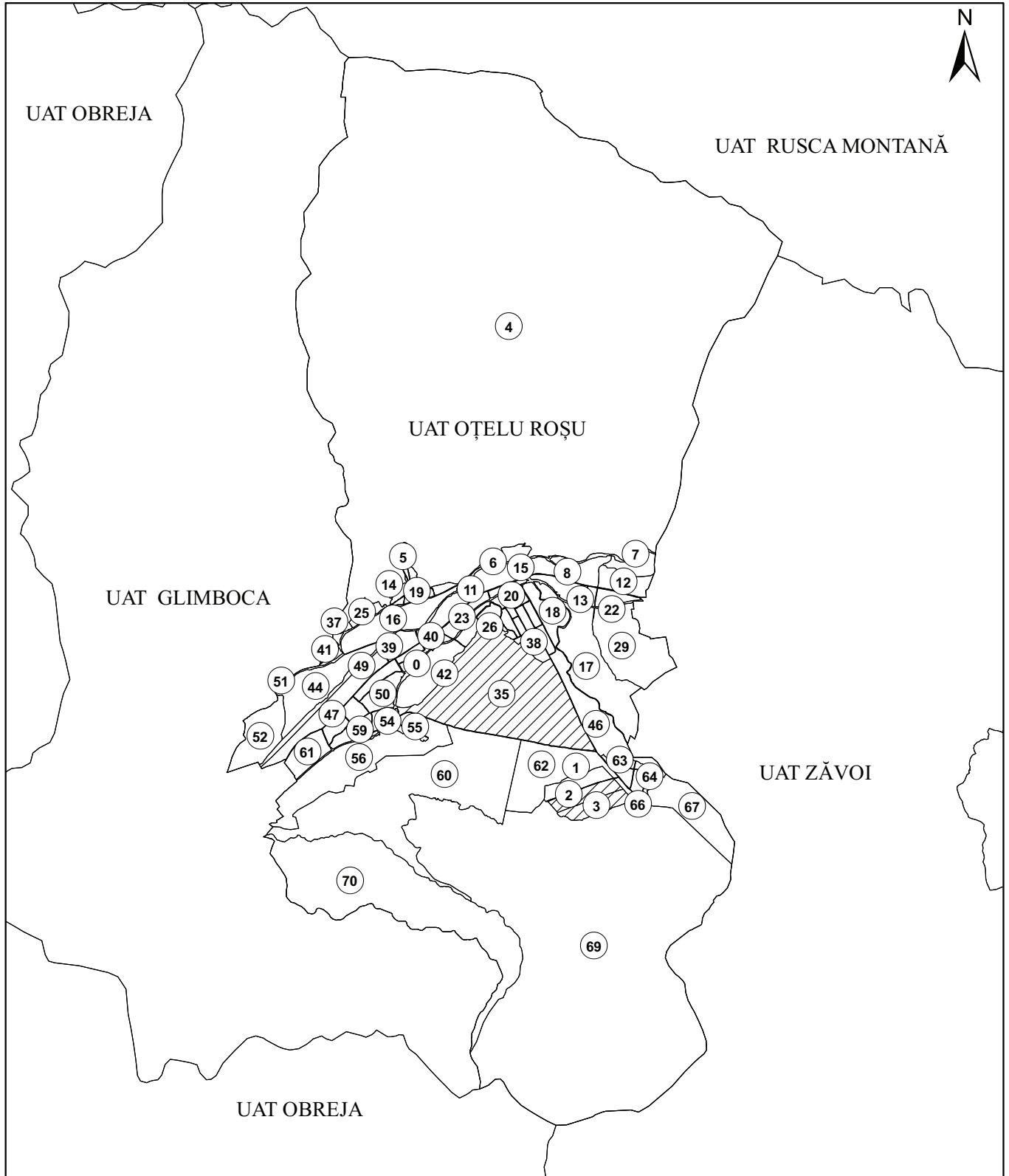

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: OȚELU ROȘU

Sectoare: 2, 3, 35

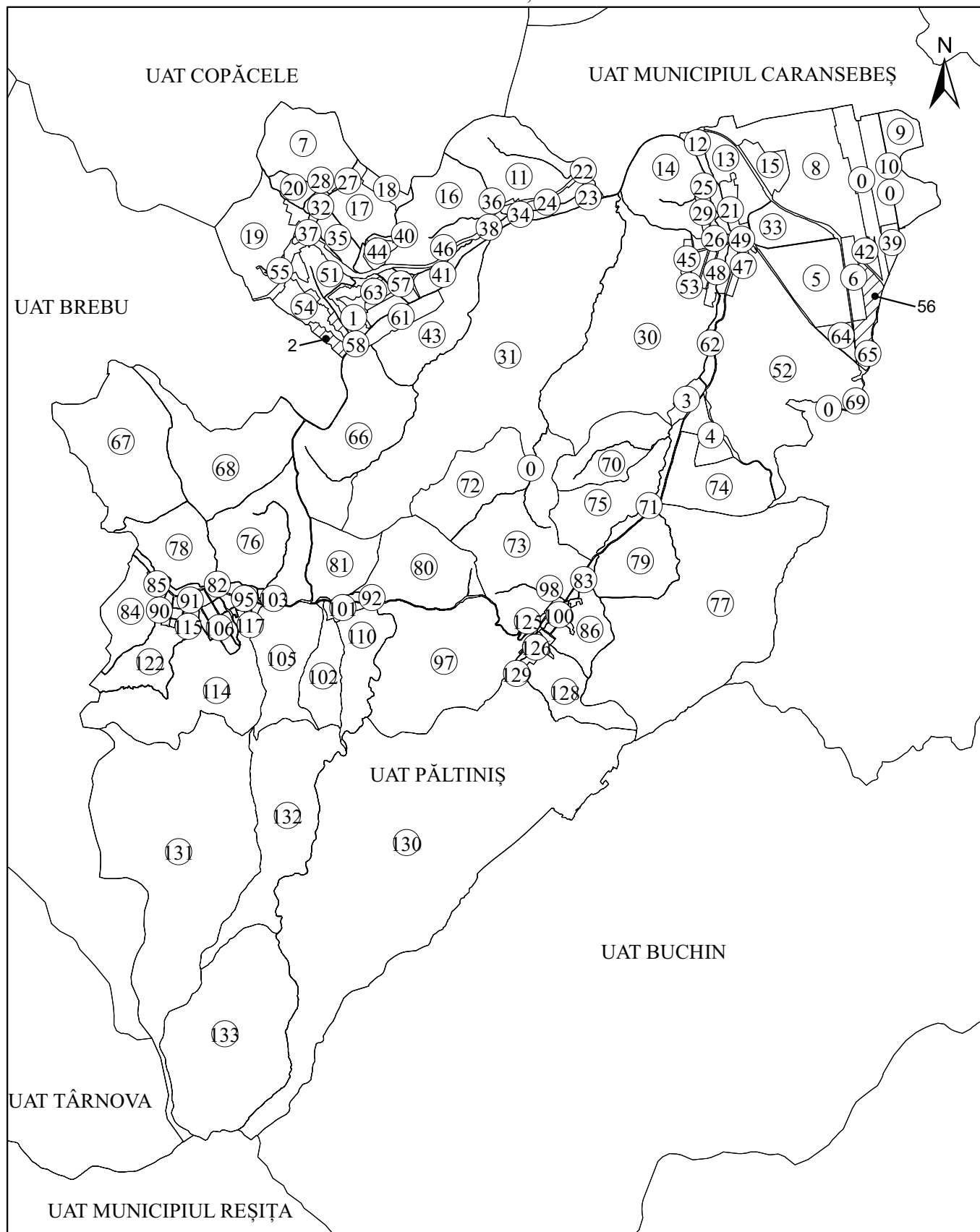

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: PĂLTINIȘ

Sectoare: 2,56

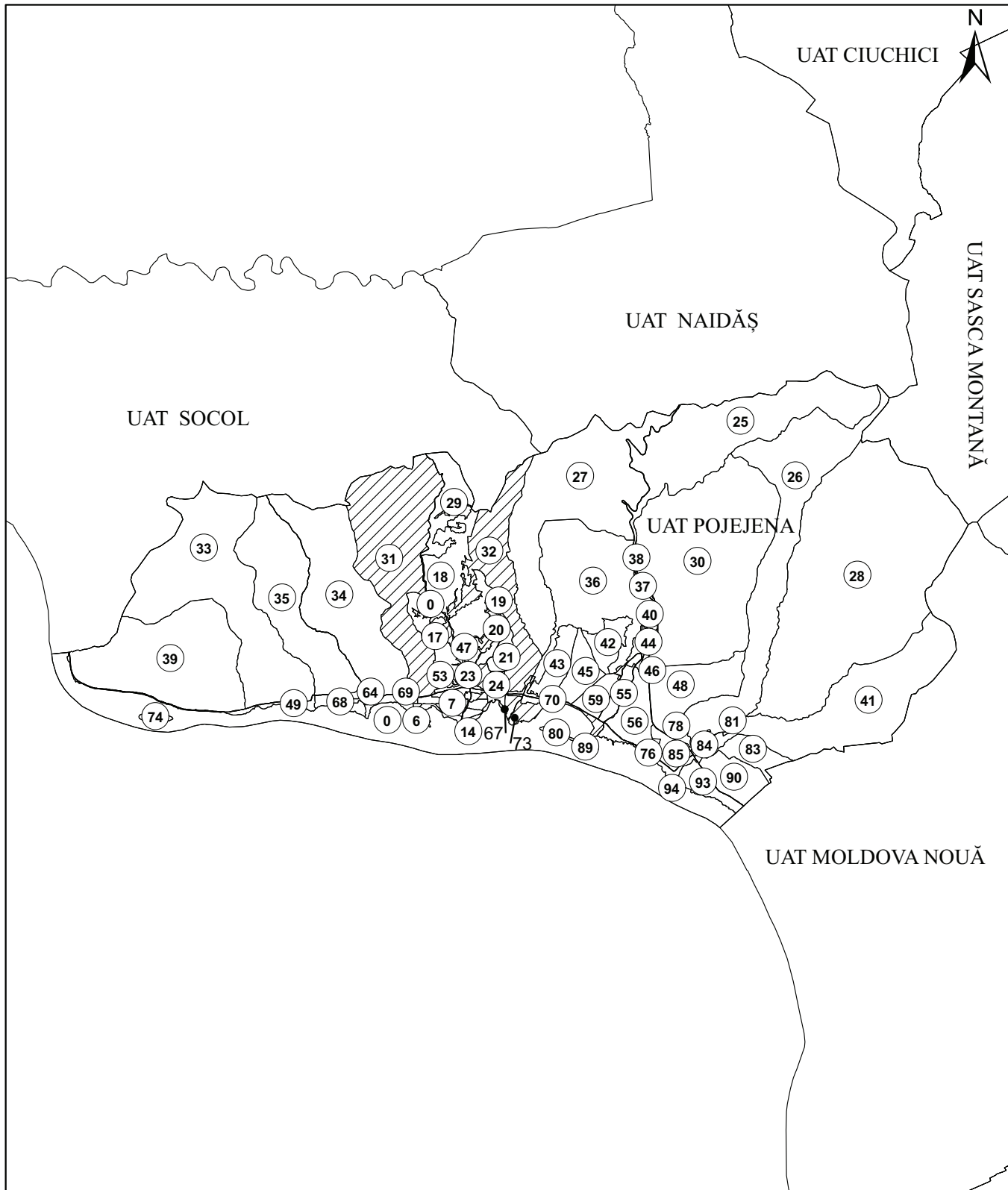

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: POJEJENA

Sectoare: 12, 23, 31, 32, 67, 73

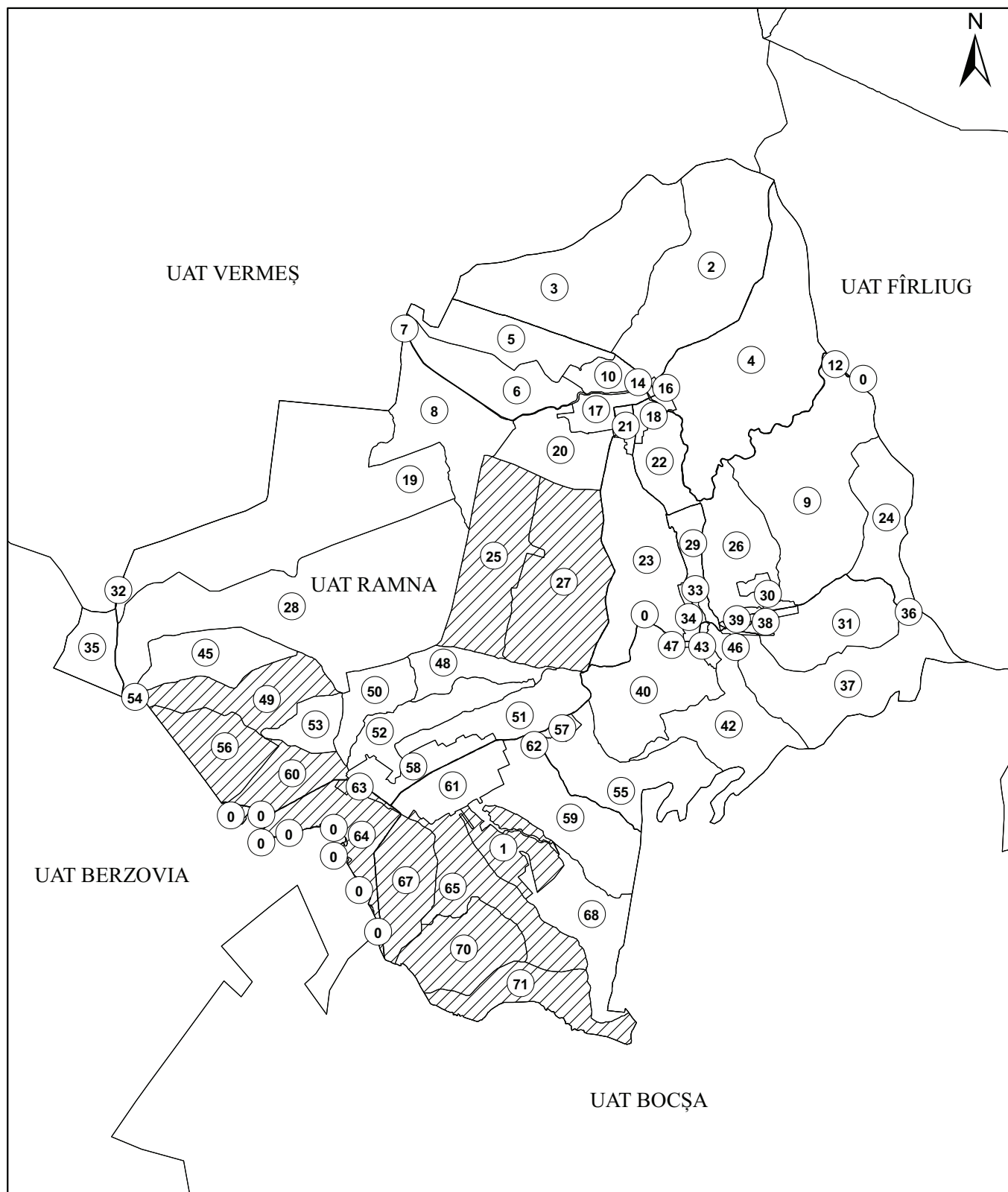

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: RAMNA

Sectoare: 1, 25, 27, 49, 56, 60, 63, 64, 65, 67, 70, 71

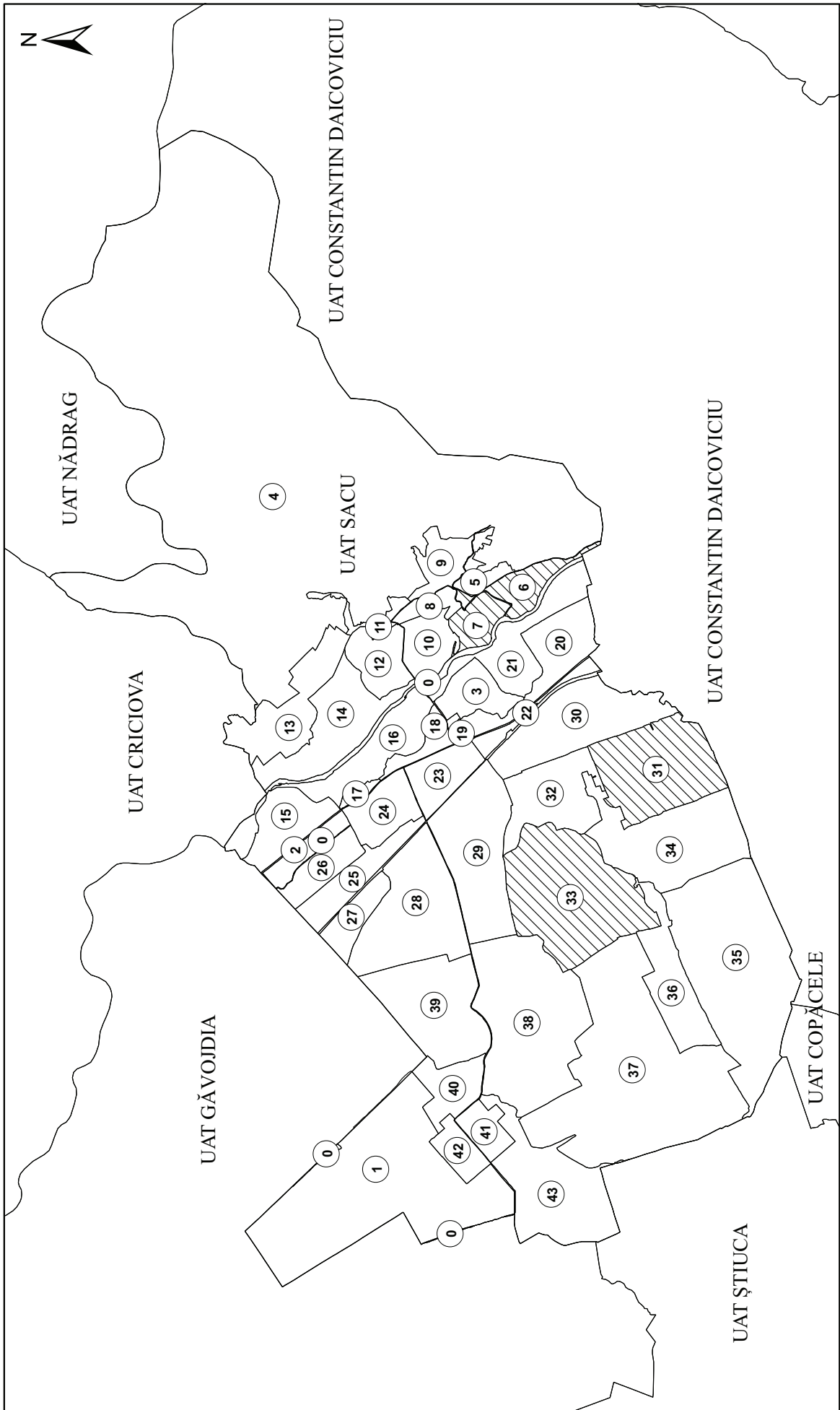

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: SACU

Sectoare: 6,7,31,33

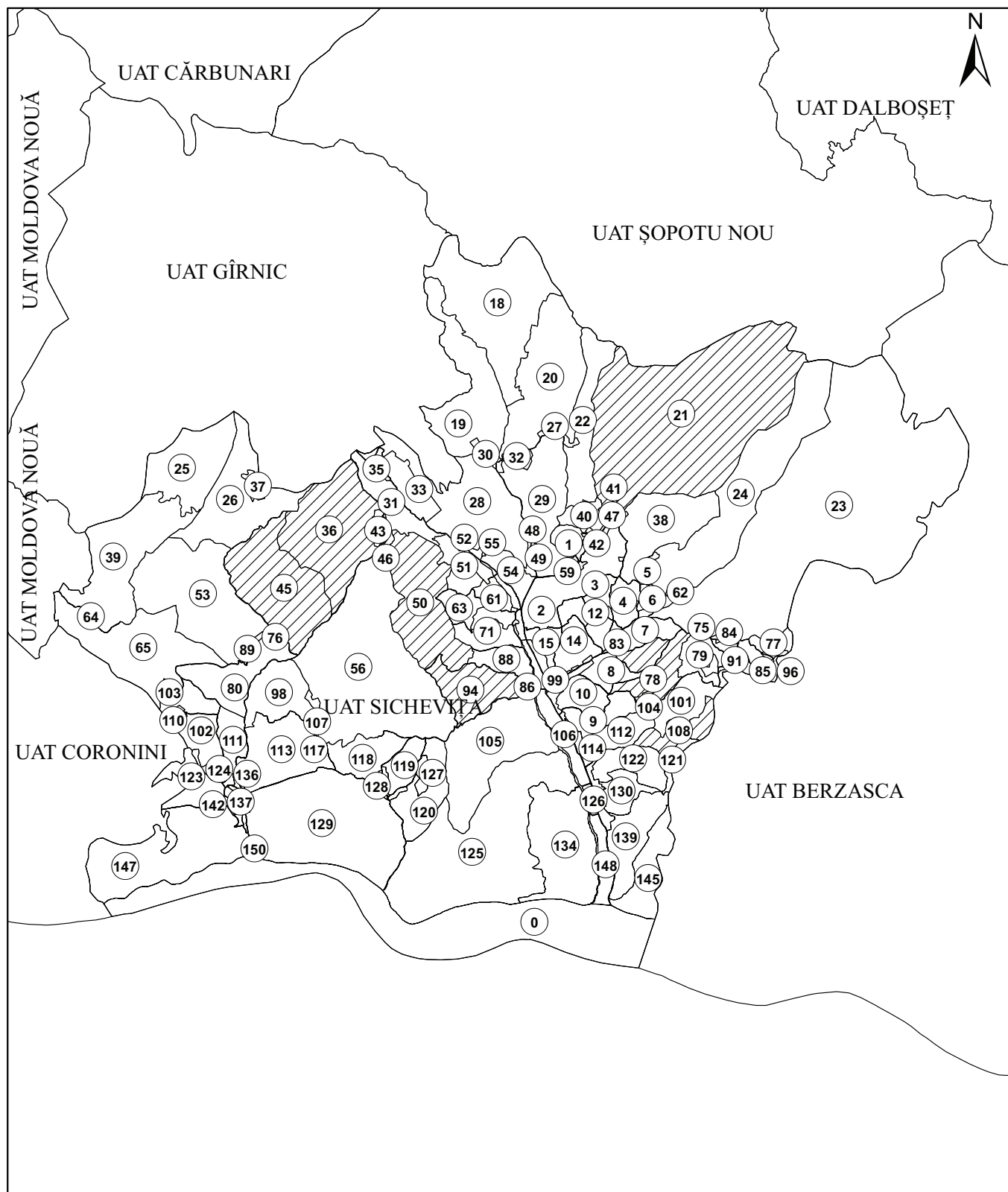

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: SICHEVIȚA

Sectoare: 21, 36, 45, 50, 78, 83, 94, 108

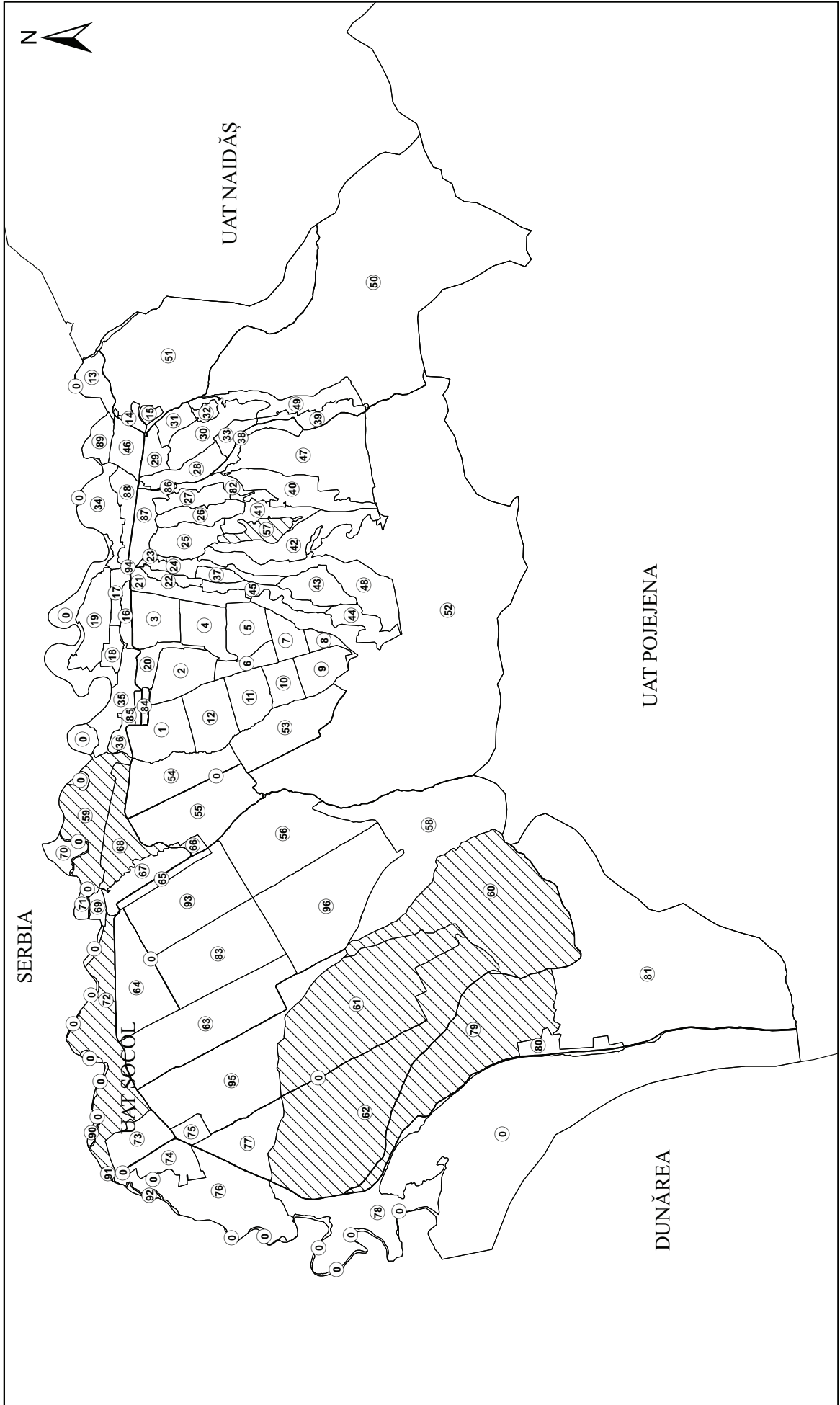

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: SOCOL

Sectoare: 57,59,60,61,62,68,72,79

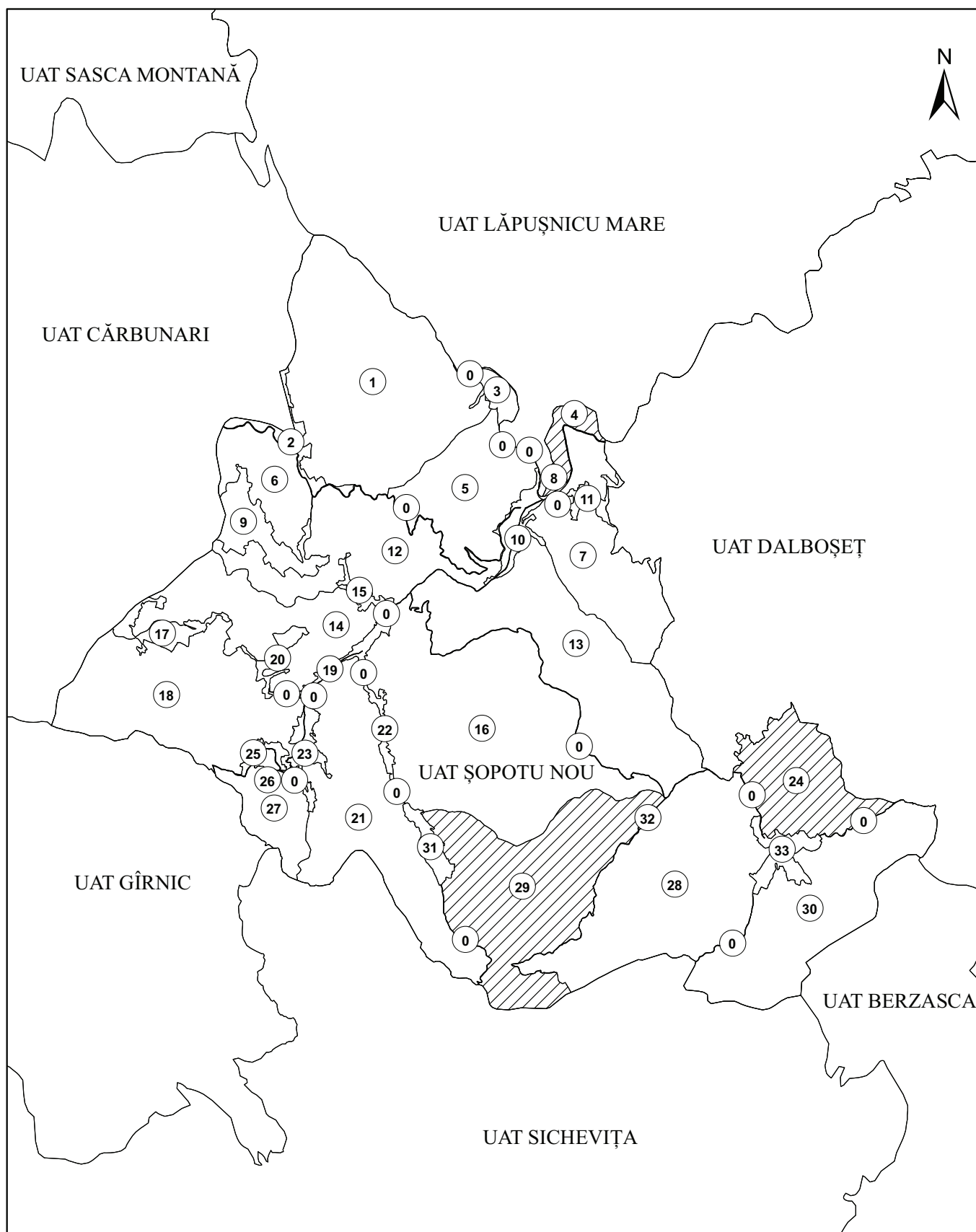

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: ȘOPOTU NOU

Sectoare: 4,8,24,29

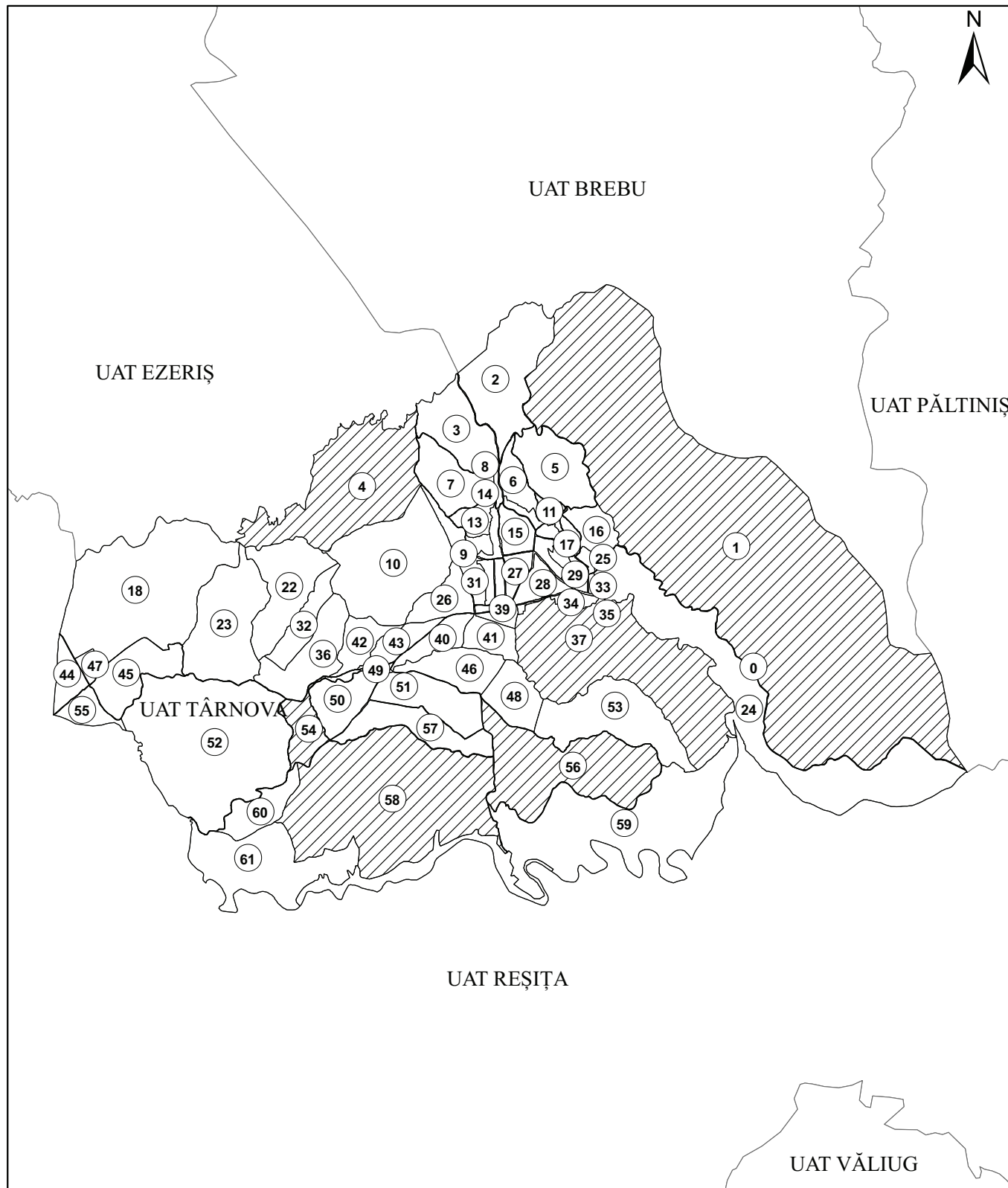

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: TÂRNOVA

Sectoare: 1, 4, 37, 54, 56, 58

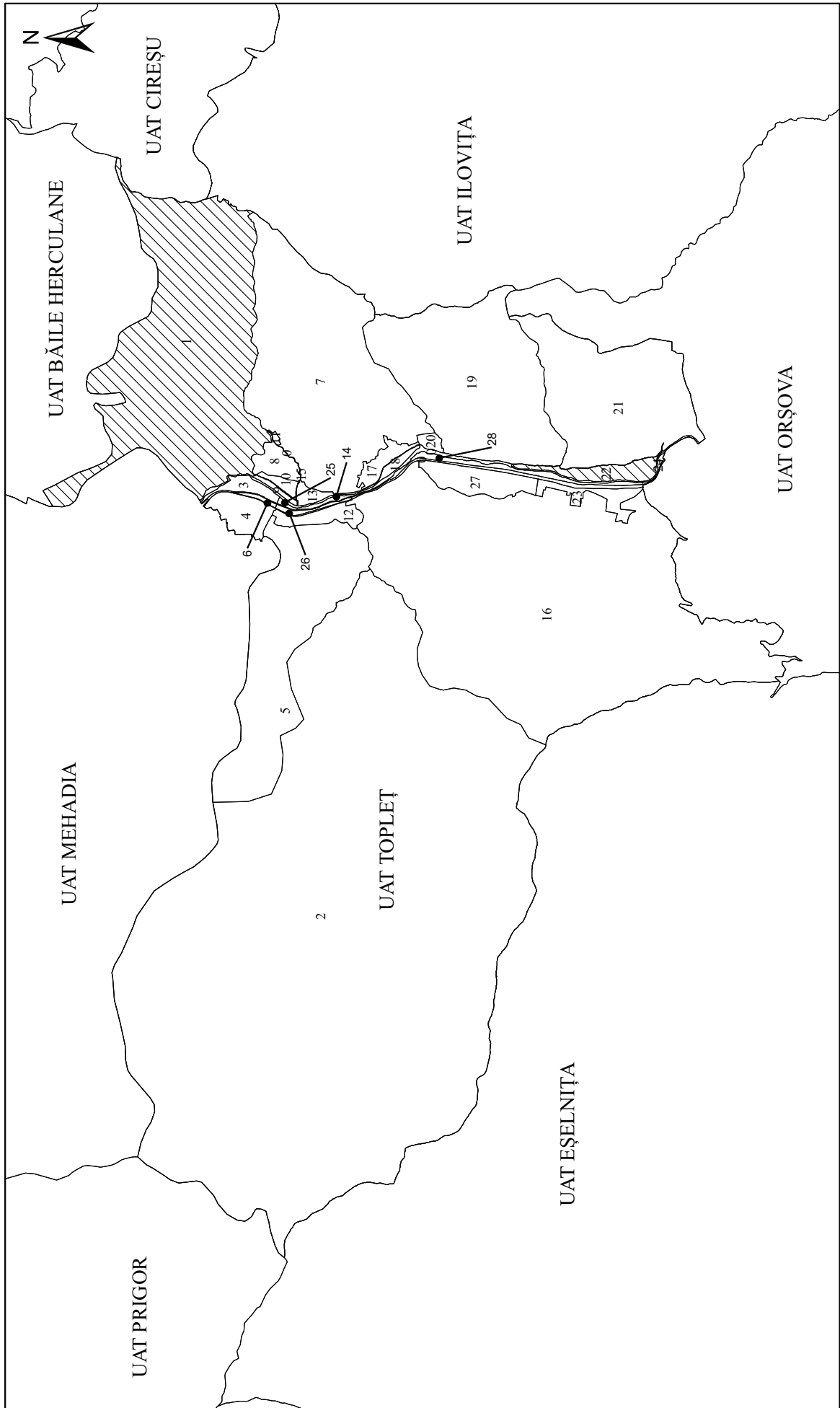

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: TOPLEȚ

Sectoare: 1,22

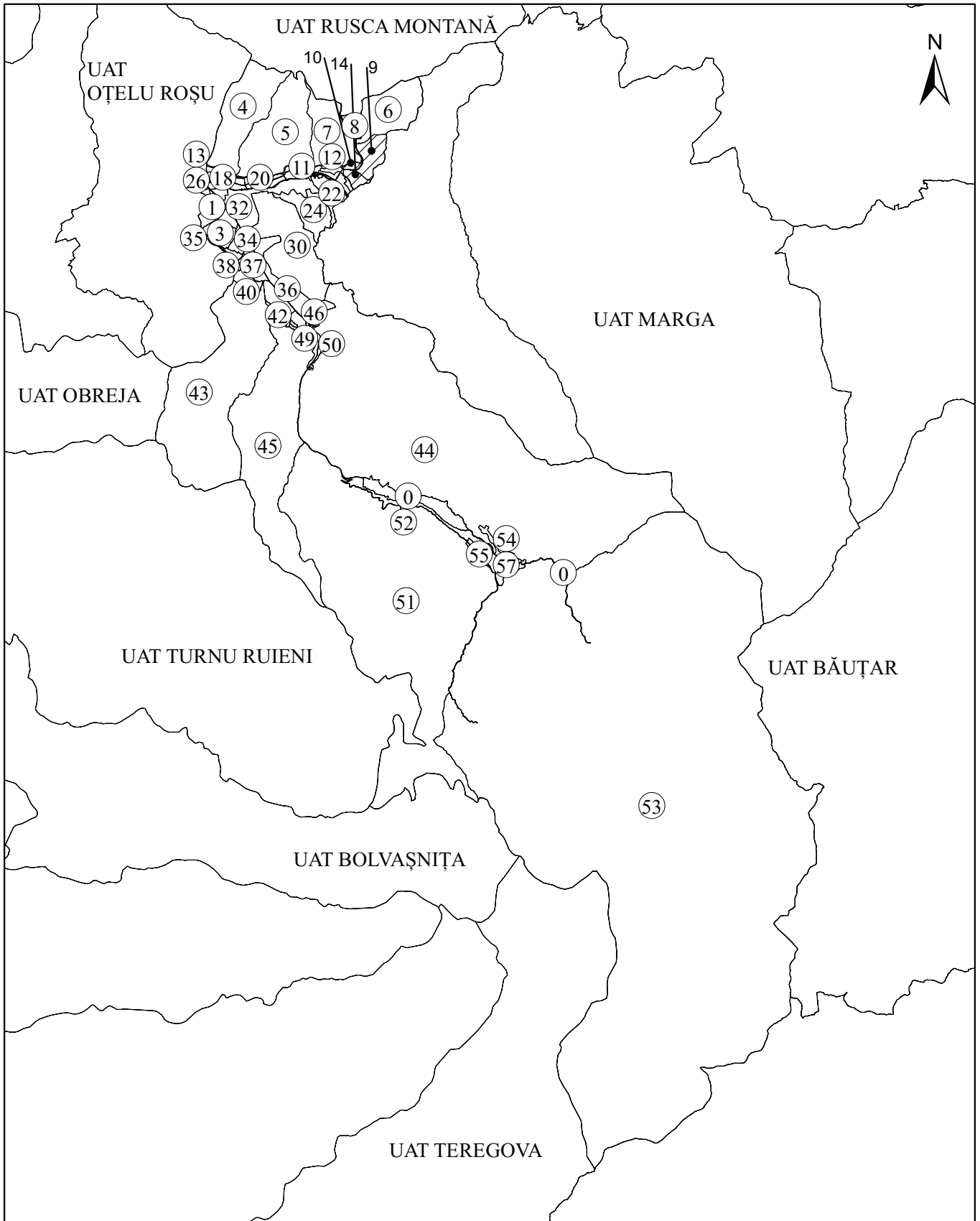

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ-SEVERIN

UAT: ZĂVOI

Sectoare: 9,10,14

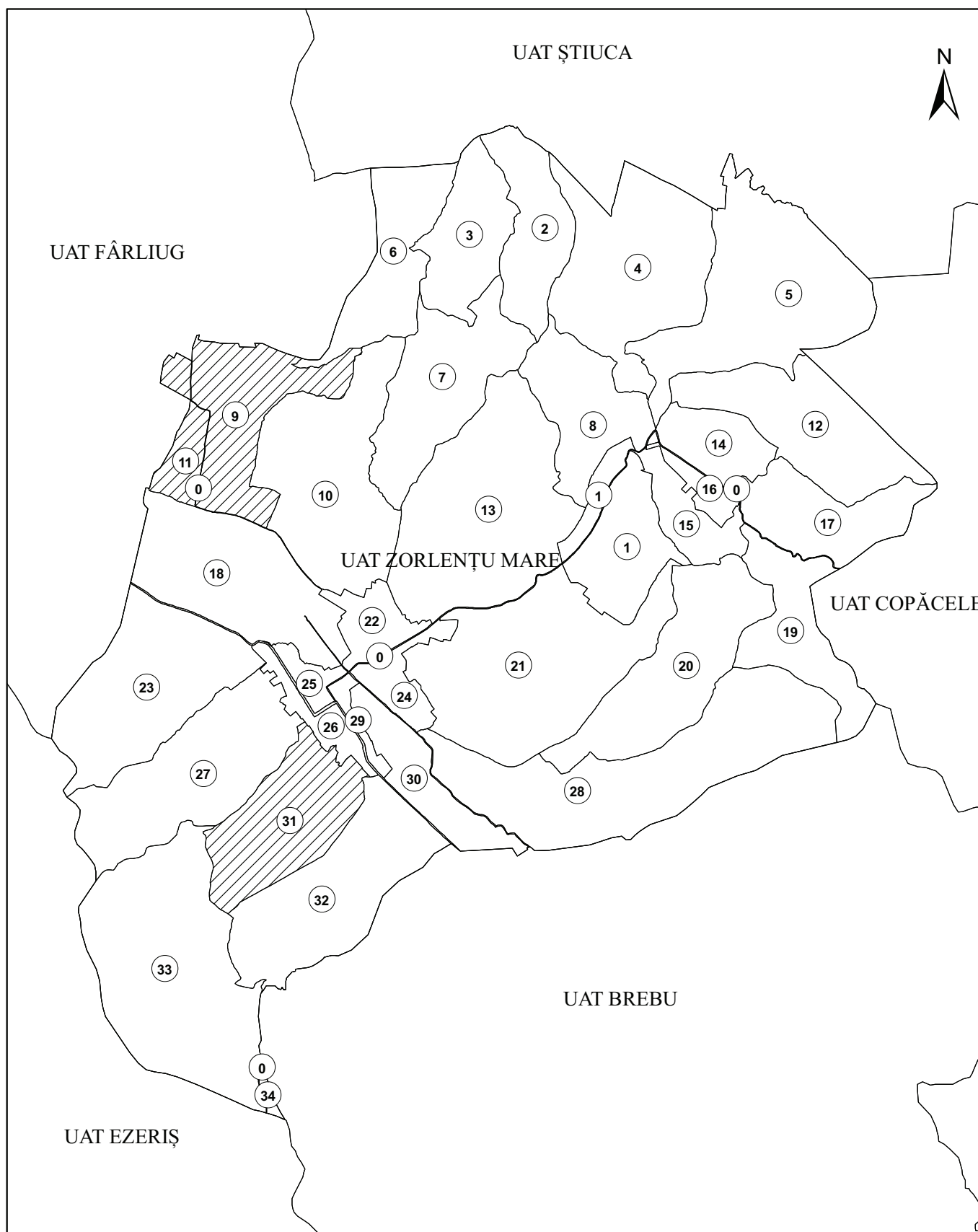

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CARAȘ - SEVERIN

UAT: ZORLENȚU MARE

Sectoare: 9,11,31

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE**privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 2.514/2001
pentru exploatarea resurselor de nisip și pietriș în perimetrul Șușița, județul Vrancea,
încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea „Sibarex” — S.A.,
aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2003**

Având în vedere:

- art. 34 lit. g) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 301.484/28.12.2018 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a anulării;
- faptul că titularul Licenței de exploatare nr. 2.514/2001, Societatea Sibarex — S.A., se află în stare de faliment, fiind sub incidența Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, conform datelor furnizate de Oficiul Național al Registrului Comerțului prin Adresa nr. 2.107.897 din 17.12.2018, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Șușița, județul Vrancea, convenită prin Licența de concesiune nr. 2.514/2001, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2003, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea „Sibarex” — S.A., în calitate de concesionar, cu sediul în satul

Câmpineanca, comuna Câmpineanca, Str. Prundului nr. 1, județul Vrancea, înregistrată în registrul comerțului cu nr. J39/280/1991, CUI RO 1446908, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 10 ianuarie 2019.
Nr. 2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

